

18 maja 2020

100. ROCZNICA

URODZIN

ŚWIĘTEGO

JANA PAWŁA II

Noc Wielkanocna jest nocą nadzwyczajną, kiedy moc zmartwychwstałego Chrystusa pokonuje ostatecznie siły ciemności i śmierci, zapala w sercach wierzących nadzieję i radość.

Chrystus zmartwychwstał. Nie odrzucajcie Go wy, którzy budujecie ludzki świat. Nie odrzucajcie Go wy, którzy w jakikolwiek sposób, w jakiegokolwiek dziedzinie budujecie świat dzisiejszy i jutrzejszy. Którzy budujecie świat kultury i cywilizacji; świat ekonomii i polityki; świat nauki i informacji. Którzy budujecie świat pokoju... lub wojny? Którzy budujecie świat ładu... lub terroru? Nie odrzucajcie Chrystusa: On jest kamieniem węgielnym! ...

Chrystus zwycięża zło i śmierć! To radosne orędzie rozbrzmiewa w tych dniach w sercu Kościoła.

Zwyciężywszy śmierć, Chrystus obdarza nieskończonym życiem tych, którzy Go przyjmują i wierzą w Niego. Jego śmierć i zmartwychwstanie stanowią zatem fundament wiary Kościoła.

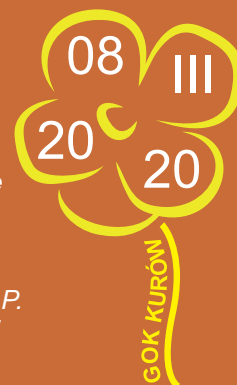
Jan Paweł II

Wesołego Alleluja
Wielkanoc 2020

„Kobieta to ocean tajemnic” - Muzyczny Bukiet dla Ewy

W niedzielę 08 marca 2020 r. z okazji Święta Kobiet Orkiestra Dęta Gminy Kurów przygotowała dla Pań niezwykle okazały „Muzyczny Bukiet dla Ewy”. Specjalny dedykowany Paniom koncert pod batutą Dominika Mielko odbył się o godz. 15.30 w Gminnym Ośrodku Kultury w Kurowie. Oprócz orkiestry ze scenkami rodzajowymi wystąpiła również prowadzona przez Grzegorza Skwarka Grupa Teatralna „Kurtyna”. Po koncercie wszystkie obecne na nim Panie otrzymały symbolicznego tulipana - kwiaty wręczyli Wójt Gminy Kurów P. Arkadiusz Małecki, Przewodniczący Rady Gminy Kurów P. Artur Poniewierski i Wiceprzewodniczący Rady Gminy P. Waldemar Żaba.

Fot. Antoni Płachta
Kwartalnik „O Nas ...”

„Kobieta to ocean tajemnic” - Muzyczny Bukiet dla Ewy

Dalszy ciąg fotorelacji z przygotowanego dla Pań koncertu z okazji przypadającego na dzień 08 marca Święta Kobiet. Zaproszenie na ten wyjątkowy koncert wystosowali: Gminna Orkiestra Dęta w Kurowie pod dyrekcją P. Dominika Mielko, Urząd Gminy Kurów i Gminny Ośrodek Kultury w Kurowie.

08 III
20 20
GOK KURÓW

Od Redakcji

„Bóg wskrzesił Go trzeciego dnia” (Dz 10,40)

Przygotowaliśmy dla Państwa kolejny numer kwartalnika „O Nas”. Wydanie to zbiegło się ze Świętami Wielkanocnymi, obejmuje pierwsze miesiące 2020 roku i początek wiosny.

Towarzyszy temu okresowi wiele rocznic i uroczystości, nie tylko naszych lokalnych, ale też o charakterze ogólnopolskim. Z tych najważniejszych przedstawiamy Państwu relacje i jak zawsze rys historyczny. Podkreślamy przy każdej sposobności, związku danego wydarzenia z naszą gminą. Po to mamy swój kwartalnik, aby pisać o tym, co jest dla nas najistotniejsze, o tym co dotyczy mieszkańców Gminy Kurów, stąd też liczne komunikaty i zawiadomienia. Cieszy fakt, że coraz więcej osób aktywnie uczestniczy w życiu społecznym i o coraz to nowych inicjatywach i osobach możemy pisać.

Jest to to również wydanie świąteczne. Wielkanoc – czas radości. Pan Zmartwychwstał, pokonał śmierć, radośnie biją dzwony, obwieszczając wszystkim triumf Pana.

Jednak w tym roku, za sprawą szerzącej się na świecie epidemii koronawirusa, nie możemy w pełni być radośni. Kończąc to wydanie kwartalnika w Polsce został ogłoszony stan epidemii. Przybywa zgonów, wzrasta liczba chorych. Żyjemy w strachu, w atmosferze napięcia i zagrożenia życia. Większość instytucji jest zamkniętych. Ludzie żyją w izolacji, pochowani w domach., czuć napięcie. I jak tu się prawdziwie radować, jak powitać Zmartwychwstałego?

W trudnym czasie epidemii, w sposób szczególny zatrzymajmy się nad pustym grobem Pana i powitajmy Go w swoich sercach. Niech właśnie Zmartwychwstały doda nam sił do codziennego życia i zmagania się z pandemią. Nie lękajmy się Chrystus Zmartwychwstał. Szukajmy prawdziwej Radości i nadziei, patrząc na Zmartwychwstałego. Niech będzie to szczególnie Wielkanoc, bardziej rodzinna, wyciszona, skupiona na istocie i sensie cierpienia.

Podporządkujmy się apelowi władz i dla bezpieczeństwa nas wszystkich, zostańmy nadal w swoich domach. My, jako Redakcja, mamy nadzieję, że lektura świątecznego numeru „O Nas”, pomoże Wam wypełnić wolny czas.

Wśród bieżących informacji z gminy, relacji z wydarzeń i z pracy lokalnych placówek, są też wiadomości ze sportu i kultury, poezja, na pewno coś Państwa zainteresuje. A może zainteresuje Was któryś temat historyczny?

Niech przewodnikiem w tym trudnym dla nas czasie będzie św. Jan Paweł II, do którego 100. rocznicy urodzin, przypadającej w maju tego roku, się przygotowujemy.

Zdrowych, spokojnych, rodzinnych Świąt Zmartwychwstania Pańskiego! Wesołego Alleluja!

boardtime.pl

„W Zmartwychwstałym wszystkie życie powstaje z martwych.” Oto jest dobra nowina, którą uczniowie Chrystusa niosą niestrudzenie światu przede wszystkim przez świadectwo wiernego życia. Oto jest najpiękniejszy dar, jakiego od nas oczekują nasi bracia, w tym czasie wielkanocnym. Pozwólmy zatem, żeby zachwycało nas Chrystusowe zmartwychwstanie. Niech Maryja Panna pomoże nam zasmakować pełni paschalnej radości, której zgodnie z obietnicą Zmartwychwstałego nikt nie zdoła nam nigdy odebrać i która nigdy się nie skończy.

Św. Jan Paweł II

Drodzy Mieszkańcy! Szanowni Państwo!

Z okazji świąt Wielkanocnych łączę się z Państwem serdecznymi myślami i składam najlepsze życzenia. Jest to czas szczególnej refleksji i nadziei.

Wydarzenia minionych miesięcy w dobie zagrożenia uświadomiły nam naszą kruchość.

Wszyscy potrzebujemy i szukamy umocnienia. Bądźmy w tych dążeniach razem – uważni na innych i wspierający się wzajemnie.

Niech tajemnica Nocy Zmartwychwstania i radość Wielkanocnego poranka przyniesie duchowe pokrzepienie i obudzi w nas nadzieję.

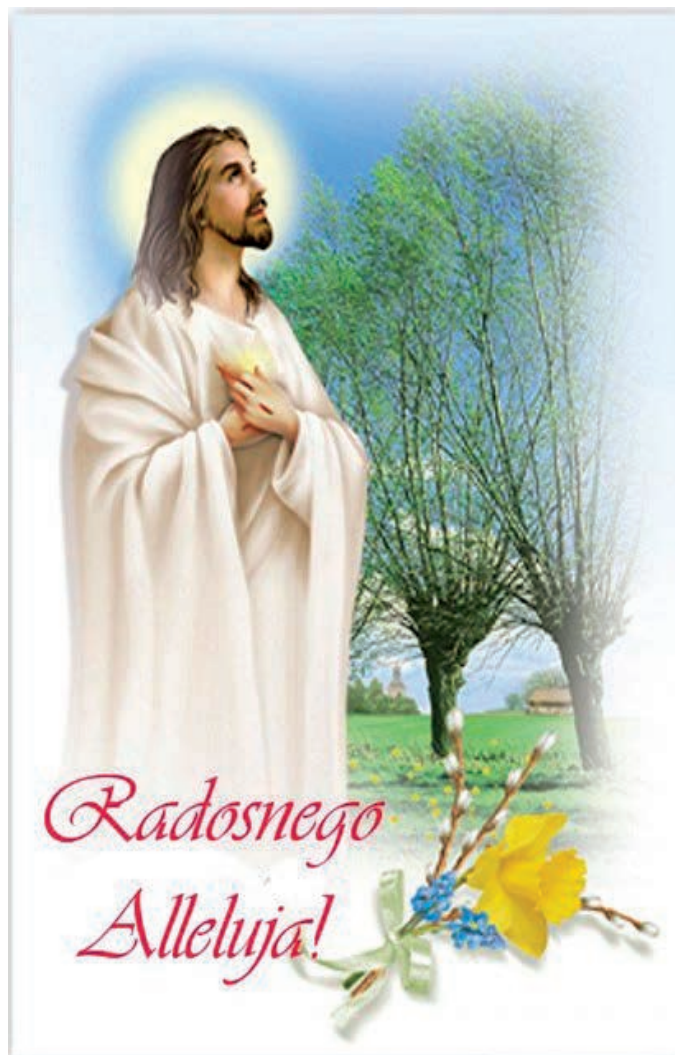
Życzę, aby w naszych domach i społeczności było jak najwięcej bliskości i szacunku.

Niech czas Wielkanocnych Świąt będzie dla Państwa pełen radości. Życzę Państwu zdrowia, wszelkiej pomyślności oraz pogody ducha.

Arkadiusz Małecki – Wójt Gminy Kurów

W podniosłym oczekiwaniu na Zmartwychwstanie Pana, życzymy wszystkim mieszkańcom Gminy Kurów, naszym Gościom, Przyjaciółom i Współpracownikom błogosławionych, zdrowych, rodzinnych Świąt Wielkanocnych 2020 roku. Niech pusty grób Pana tchnie w nas wszystkich poczucie spokoju i optymizmu. Wesolego Alleluja!

**Przewodniczący Rady Gminy
- Artur Poniewierski z Radnymi**

Historia warta przeczytania, która doprowadzi nas do życzeń wielkanocnych

Co ciekawego wiemy o człowieku? Że ogólnie jest tajemnicą, Tak to prawda. Jednak Pan Jezus zaprasza nas do tego, abyśmy popatrzyli na siebie w świetle Ewangelii. Szczególnie teraz, kiedy Wielki Post tego roku był taki inny. Kiedy wszystko było inne.

Co więc widzimy patrząc na człowieka?

Człowiek jest pielgrzymem. A to znaczy, że gdzieś idzie, że przestrzega pewnych zasad i norm, że jego celem jest sam Pan Bóg.

Inni mówią, że człowiek jest spacerowiczem. Chętnie poddaje się temu co proponuje mu świat, nie jest stały w swoim byciu, często odrzuca zasady i normy, jest nawet gotów zapomnieć o ludziach i Panu Bogu, aby mieć święty spokój.

Człowiek ulega też pułapce własnej pewności. Tu popatrz na mieszkańców Nazaretu. Wydawało im się, że wszystko już wiedzą o Jezusie. Kim są Jego rodzice, rodzina, znajomi, przyjaciele. Przez taką postawę nie mogli

otworzyć się na Jezusa jako Boga i jako człowieka. Czym On nas może jeszcze zaskoczyć - pytali.

Ludzkie serce szybko się wyczerpuje. Jeśli wyczerpie się bateria w laptopie, czy telefonie komórkowym, to trzeba urządzenie podłączyć do źródła energii. A co z ludzkim sercem? Ono też potrzebuje energii i szczęścia. Gdzie?

Św. Jan Paweł II powiedział, że „Droga do szczęścia prowadzi przez konfesjonał”. Jak konfesjonał to sakrament pokuty i pojednania, czyli spowiedź, która oczyszcza z grzechów.

Warto pamiętać jakie są wymiary grzechu.

Grzeszyć – nie trafiać do celu, a więc nie ćwiczyć ile trzeba i nie pracować systematycznie i solidnie,

Grzeszyć – czyli zabił. Błądzi ktoś, kto źle przygotował się do wykonania jakiegoś zadania, nie rozejrzał się w terenie, zlekceważył pewne znaki.

Grzeszyć – to także coś utracić na własne życzenie, bo rzekomo coś było bardziej ważniejszego i potrzebniejszego. Pozornie tylko, ale było.

To wszystko co do tej pory przeczytałeś, czy przeczytałaś cierpliwie prowadzi do kolejnej prawdy, która jest zaproszeniem skierowanym do Ciebie. Mówi o tym Ewangelia Św. Marka, gdy czytamy w niej o tym, co wydarzyło się przy grobie Pana Jezusa.

A co się tam wydarzyło? Spotkały się tam dwie grupy ludzi. Była noc po szabacie. Właściwie już świtało. Przy grobie spotkali się strażnicy i kobiety. Trzęsienie ziemi, anioł zstępujący z nieba, blask jak błyskawica. Jak myślicie, jakie uczucie połączyło tych ludzi?

Sądzę, że pomyśleliście, że to był strach. Tak oczywiście, że macie rację. Strażnicy zadrżeli, a kobiety były przerażone. Kobiety w tym przerażeniu usłyszały jednak dziwne słowa. Jakie? Nie bójcie się.

Pusty grób Pana Jezusa i Jego Zmartwychwstanie pokazują nam dwie drogi:

- droga lęku, kłamstwa, przerażenia, którą poszli strażnicy pilnujący grobu Jezusa,

- droga nadziei, odwagi, świadectwa, którą wybrały kobiety.

Teraz już pora na życzenia z okazji Zmartwychwstania Pana Jezusa.

Patrz z nadzieją w pusty grób Jezusa. Wybieraj zawsze drogę nadziei, odwagi i całkowitego zaufania Jezusowi. Sam Jezus przecież powiedział: „Nie lękajcie się. Ja jestem z wami aż do skończenia świata”. Jezu Zmartwychwstały błogosław więc każdemu człowiekowi, rodzinom, parafii i ojczyźnie. Niech Twoje Zmartwychwstanie stanie się dla każdego źródłem niezwykłej mocy, odwagi, radości i otwartości na Boga i drugiego człowieka.

Ks. Grzegorz Chabros

Słów kilka o Zmartwychwstaniu Chrystusa - Życie jest wartością dzięki miłości...

Święta Wielkanocne to w tradycji Kościoła katolickiego czas wyjątkowy. Radosny poranek Zmartwychwstania poprzedziło jednak wiele bolesnych doświadczeń, które stały się udziałem Chrystusa. To On z woli Ojca poniósł wszystkie bóle zwykłych ludzi, aby oni mogli żyć. Jedyne Syn Ojca przez śmierć swoją odrodził nas wszystkich do nowego, lepszego życia. Zatem jak bardzo ten Bóg musiał ukochać człowieka, że Syna swego jedynego dał, aby każdy kto w Niego wierzy nie zginął, ale miał życie wieczne? Czy zwykły człowiek jest zdolny do miłości, w

której poświęcić musiałby kogoś bliskiego, aby to inni mogli żyć? Odpowiedzi na te pytania zmuszają do głębszej refleksji o miłości. Spróbujmy ją podjąć, choć z pewnością nie jest to łatwa sprawa. Życie jest miłością, jest pierwszym i najważniejszym przejawem miłości Boga do człowieka. To Bóg z miłości powołuje człowieka do istnienia. Niezależnie od tego jakie są koleje ludzkiego losu człowiek wierzący winien zawsze odnosić je do woli Bożej. Nic nie dzieje się z przypadku, ale zawsze w jakimś celu, celu o określonej wartości. Męka i śmierć Chrystusa tak jak i Jego Zmar-

twychwstanie stały się po to, aby dać ludziom nowe życie. Aby przyoblec nas w nowe, piękne, lepsze szaty. Człowiek dla człowieka powinien żyć i działać z miłością. Najważniejszą częścią życia każdego z nas są drobne, ale codzienne akty uprzejmości, miłości i wdzięczności. Nie bójmy się ich okazywać. Dobro, które czynimy zawsze do nas wraca z mocą jeszcze większą i pełniejszą aniżeli wyszło. Miłość cierpliwa jest, łaskawa jest. Miłość nie zazdrości, nie szuka poklasku, nie unosi się pychą, ..., nie szuka swego, nie unosi się gniewem, nie pamięta złego, ... wszystko znosi, wszystkiemu wierzy, we wszystkim pokłada nadzieję, wszystko przetrzyma. Miłość nigdy nie ustaje. Zmartwychwstały Chrystus jest miłością i w miłości do człowieka nie szczędzi mu swego Miłosierdzia. Jest cierpliwy i łaskawy,

nie zazdrości, nie szuka poklasku, nie unosi się gniewem, pychą, nie pamięta złego, wszystko znosi i ciągle czeka na tych, którym jeszcze brak wiary, aby za świętym Tomaszem zawołali „Pan mój i Bóg mój”. Zmartwychwstały Jezu, jesteśmy tacy zwyczajni. Dziękujemy Ci za to, że przy Tobie czujemy się kimś wyjątkowym.

Sympatyk kwartalnika

Nie zastąpi Ciebie nikt...

- Hymn na 100-lecie urodzin Jana Pawła II

*biały pielgrzym ciemna drogą
idzie pośród chmur
słyszysz jak planeta Ziemia modli się o cud
tęsknota dźwięczy jak srebrny dzwon
wszystkie róże swata twoje są*

*bo nie zastąpi ciebie nikt
do światła otworzyłeś drzwi
trafił Duch do naszych serc
stał się cud, zniknął lęk
z nadzieją nam kazałeś iść
subito santo wreszcie ty
trafił Duch do naszych serc
stał się cud, zniknął lęk*

*na lotniskach wokół globu tłum wyteżał wzrok
by zobaczyć jak całujesz ziemię z jego stron
tęsknimy teraz za rokiem rok
jak bez ojca dzieci w ciemną noc*

*bo nie zastąpi ciebie nikt
do światła otworzyłeś drzwi
trafił Duch do naszych serc
stał się cud, zniknął lęk
z nadzieją nam kazałeś iść
subito santo wreszcie ty
trafił Duch do naszych serc
stał się cud, zniknął lęk*

*bez ciebie trudniej żyć
marzyć, kochać, śnić
życia gubi się sens
na złe i dobre dni
w modlitwie zawsze ty*

króluj nam, królu serc

*bo nie zastąpi ciebie nikt
do światła otworzyłeś drzwi
trafił Duch do naszych serc
stał się cud, zniknął lęk
z nadzieją nam kazałeś iść
subito santo wreszcie ty
trafił Duch do naszych serc
stał się cud, zniknął lęk*

Kompozytorem tego utworu jest Romuald Lipko. Artyście, który przez wiele lat pracował z Budką Sufletera, udało się przed śmiercią ukończyć to dzieło. Niestety, nie doczekał setnej rocznicy urodzin papieża – Polaka. Romuald Lipko zmarł 6 lutego br.

100. ROCZNICA URODZIN KAROLA WOJTYŁY – Św. Jana Pawła II

Sejm ustanowił rok 2020 Rokiem Świętego Jana Pawła II. 18 maja 2020 r. będziemy obchodzić stulecie urodzin Karola Wojtyły, Ojca Świętego Jana Pawła II, „naszego wielkiego rodaka zasłużonego w walce o wyzwolenie Polski spod jarzma komunizmu” - głosi uchwała.

Święty Jan Paweł II zajmuje szczególne miejsce w historii Polski i Europy.

O św. Janie Pawle II można by pisać w nieskończoność. Aby zebrać w jednym miejscu Jego życiorys, czas dzieciństwa, dorastania, kapłaństwa, papieżstwa, relacje z pielgrzymek, publikacje, dzieła, dokumenty, homilie, humor, pasje, świadectwa osób towarzyszących Jego świętości, czas odchodzenia do Domu Ojca, trzeba by wielu stron, a nawet osobnego wydania.

Św. Jan Paweł II pokazał nam jak żyć i jak umierać. Pokazał, co znaczy wierzyć, co znaczy modlić się, co znaczy zaufać Bożemu Miłosierdziu i oddać się w opiekę Maryi. Pokazał, co znaczy słowo Matka, co znaczy Ojczyzna, co to patriotyzm... Poprzez cierpienie związane z chorobą i zamachem na swoje życie, pokazał czym jest cierpienie i jaka jest jego rola. *Był taki Polak, co nieba dosięgał za życia. Z Bogiem obcował w każdej życia minucie. Wzdłuż i wszerz świat przemierzył cały,*

By dusze Bogu oddane świat zamieszkiwały. (...)

Jan Paweł II napisał w swoim Testamencie: „Nie pozostawiam po sobie własności”. To prawda. Pozostawił jednak bezcenny skarb – świadectwo żarliwego umiłowania Jezusa Chrystusa i konsekwentnego podjęcia służby Kościołowi i każdemu człowiekowi.

Wdzięczność jest pamięcią serca. Dzięki wieloletniej posłudze Jana Pawła II każdy z nas został w jakiś sposób obdarowany i ubogacony. Nie sposób dokonać tu jakiegokolwiek podsumowania czy statystyki. To wszystko pozostanie wielką tajemnicą działania Boga, który posłużył się osobowością, charyzmatem i wiarą tego, którego nazywaliśmy Piotrem naszych czasów. Jesteśmy winni wdzięczność Bogu za ten dar.

Beatyfikacja Rodziców Karola Wojtyły

Karol Józef Wojtyła (Jan Paweł II) urodził się 18 maja 1920 roku w Wadowicach, jako syn Karola Wojtyły i jego żony Emilii z Kaczorowskich. Atmosfera panująca w domu rodzinnym, jego otoczenie, dzieciństwo i bliskie osoby silnie wpłynęły na rozwój duchowy i intelektualny przyszłego Papieża.

„Mogłem na co dzień obserwować jego życie, które było życiem surowym. Z zawodu był wojskowym, a kiedy owdowiał, stało się ono jeszcze bardziej życiem ciągłej modlitwy. Nieraz zdarzało mi się budzić w nocy i wtedy zastawałem mego Ojca na kolanach, tak jak na kolanach widywałem go zawsze w kościele parafialnym.”

(Jan Paweł II, „Dar i Tajemnica”, Wydawnictwo św. Stanisława BM, Kraków 1996)

Karol Wojtyła z Rodzicami

„Matkę straciłem jeszcze przed Pierwszą Komunią św. w wieku 9 lat i dlatego mniej ją pamiętam i mniej jestem świadom jej wkładu w moje wychowanie religijne, a był on z pewnością bardzo duży”.

(Jan Paweł II, „Dar i Tajemnica”, Wydawnictwo św. Stanisława BM, Kraków 1996)

„Po synowsku całuję próg domu rodzinnego, wyrażając wdzięczność Opatrzności Bożej za dar życia przekazany mi przez moich Rodziców, za ciepło rodzinnego gniazda, za miłość moich najbliższych, która dawała poczucie bezpieczeństwa i mocy, nawet wtedy, gdy przychodziło zetknąć się z doświadczeniem śmierci i trudami codziennego życia w niespokojnych czasach”. (Jan Paweł II, Wadowice, 16 czerwca 1999)

Proces beatyfikacyjny rodziców papieża – Karola Wojtyły seniora i Emilii z Kaczorowskich – mógłby ruszyć w setną rocznicę jego urodzin – w maju br. roku.

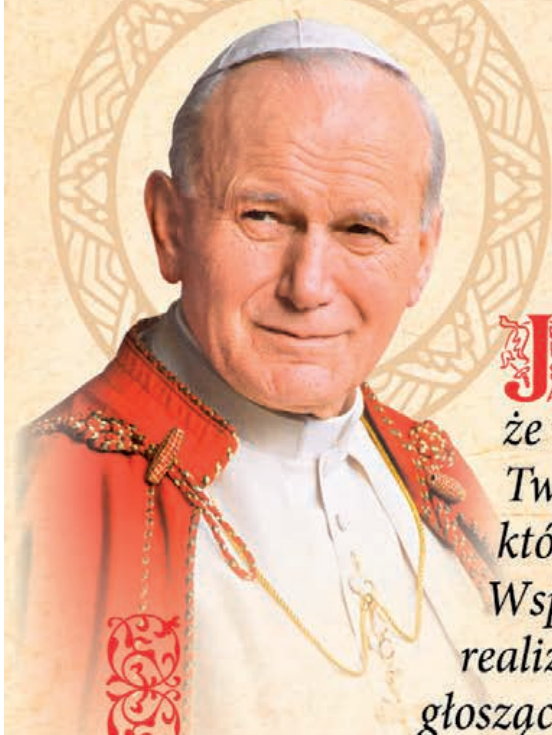

MODLITWA

zawierzenia rodziny

św. Janowi
Pawłowi II

w 100-lecie urodzin

Janie Pawle II, Ty nauczałeś,
że rodzina jest drogą Kościoła.
Twojej opiece polecamy tych,
którzy tworzą naszą rodzinę.
Wspieraj ich, by mogli owocnie
realizować swe życiowe powołanie,
głosząc Ewangelię życia.

Wypraszaś dla nich potrzebne łaski,
broń w niebezpieczeństwach

i wskazuj im drogę

naśladowania miłosiernego Ojca,
którego Oblicze ukazuje

Jezus Chrystus – Odkupiciel człowieka.

Niech z pomocą Ducha Świętego
odnawiają się i doskonalą
we wzajemnej miłości.

Papieżu rodzin, módl się za nami!

„MIŁOŚCI BEZ KRZYŻA NIE ZNAJDZIESZ A KRZYŻA BEZ MIŁOŚCI NIE UNIESIESZ”

Św. Jan Paweł II

XXX – LAT SAMORZĄDOWEJ GMINY KURÓW

Sytuacja polityczna oraz ruch obywatelski w końcowych latach PRL

Polska Rzeczpospolita Ludowa co najmniej od przełomu lat siedemdziesiątych i osiemdziesiątych XX w. była w permanentnym kryzysie politycznym i gospodarczym. Bardzo istotnym dla przemian demokratycznych, jakie się zaczęły w latach osiemdziesiątych tego wieku w naszej ojczyźnie, był wybór kardynała Wojtyły na papieża w dniu 16 października 1978 r. i jego pierwsza wizyta w Polsce dnia 2 czerwca 1979 r. Powszechna jest opinia, że rodacy doszli do wniosku, że jest ich wielu o podobnych poglądach i wartościach. Doświadczyli siły wyływającej z jedności i przestali się bać. Tak zaczął się kształtować i powstał w 1980 r. wielki ruch społeczny „Solidarność”. Miał on swe korzenie w społecznej nauce kościoła i polegał na wykorzysta-

niu metod pokojowych w walce o wolność osobistą i narodową. Był on największym ruchem wolnościowym w Europie XX w.

We wrześniu 1981 r. I Zjazd „Solidarności” podjął uchwałę „Ku samorządnej Rzeczypospolitej”. Na przełomie 1987/1988 r. stopniowo ukształtował się Komitet Obywatelski „Solidarność” w ramach którego powstała komisja do spraw wprowadzenia reformy samorządu terytorialnego. Temat ten był również przedmiotem obrad okrągłego stołu (06.02-05.04.1989 r.).

W tym czasie zaczęła powstawać sieć komitetów obywatelskich „Solidarność” na szczeblach: regionów, województw i okręgów wyborczych. Dnia 2 kwietnia 1989 r. powstał Komitet Obywatelski Lubelszczyzny, a 15 kwietnia 1989 r. Komitet Obywatelski „Solidarność” w Puławach, który poszerzono o reprezentantów gmin wchodzących w skład okręgu wyborczego składającego się z obecnych powiatów: puławskiego i ryckiego. Z gminy Kurów byli to: Krzysztof Małagocki i Władysław Rozmus. W okresie lata 1989 r. zaczęły powstawać w gminach komitety obywatelskie, które włączyły się w działalność społeczno-polityczną swoich lokalnych społeczności podejmu-

jąc szereg inicjatyw mających na celu rozwiązanie dotyczących je problemów oraz organizując kampanię wyborczą.

W dniu 4 i 18 czerwca 1989 r. odbyły się wybory do Sejmu i Senatu RP. Senat pod koniec lipca 1989 r. podjął uchwałę o wystąpieniu z inicjatywą ustawodawczą w sprawie reformy samorządu terytorialnego. Dnia 20 września 1989 r. premier T. Mazowiecki ustanowił pełnomocnika rządu ds. wprowadzenia reformy samorządu terytorialnego, został nim prof. J. Regulski. Dnia 5 grudnia 1989 r. uchwalono zmianę konstytucji gwarantującą udział samorządu terytorialnego w sprawowaniu władzy. Pod koniec stycznia 1990 r. po niezwykle intensywnych pracach z udziałem ekspertów:” prof. Jerzego Regulskiego, prof. Michała Kuleszy, prof. Jerzego Stępnia, prof. Waleriana Pańko. Senat RP przyjął projekt ustawy o samorządzie terytorialnym i skierował ją do sejmu. Dnia 8 marca 1990 r. Sejm RP uchwalił zmianę konstytucji wprowadzając do niej nowy rozdział o samorządzie terytorialnym a także uchwalił ustawę: o samorządzie terytorialnym i ordynację wyborczą do rad gmin, dnia 22 marca 1990 r. uchwalił ustawę o pracownikach samorządowych oraz ustawę o terenowych organach rządowej administracji ogólnej, dnia 10 maja 1990 r. ustawę wprowadzającą ustawę o samorządzie terytorialnym i ustawę o pracownikach samorządowych, dnia 17 maja 1990 r. ustawę kompetencyjną. Natomiast ustawę o dochodach gmin i zasadach ich subwencjonowania uchwalił w grudniu 1990 r. W kwietniu 1990 r. zostali powołani delegaci pełnomocnika rządu ds. wprowadzenia reformy samorządu terytorialnego w 49 ówczesnych województwach. Delegatem w województwie lubelskim został adw. Tomasz Przecieczowski, którego pracę wspomagało sześciuosobowe biuro.

Dnia 27 maja 1990 r. odbyły się pierwsze w powojennej Polsce w pełni wolne i demokratyczne wybory do rad gmin. Rozpoczął się nowy okres, czas odrodzonego samorządu terytorialnego – gminy. Stała się ona podstawową i niezależną od państwa wspólnotą obywateli zamieszkującą określone terytorium. W efekcie zmian w miejsce istniejących w PRL rad narodowych wprowadzono blisko 2,5 tys. gmin miejskich i wiejskich będących autentycznym samorządem. Mieszkańcy mogli wybrać swoich przedstawicieli do rad gmin, które miały zdecydowanie większe uprawnienia od rad narodowych. Zmiany te przełamały pięć monopolów totalitarnych państwa: monopol polityczny dzięki wolnym wyborom, monopol władzy państwa dzięki decentralizacji tej władzy i autonomii gmin, monopol własności państwa dzięki nadaniu gminom osobowości prawnej i przekazaniu im znacznej części własności państwowej jako własności mienia komunalnego, monopol w finansach publicznych dzięki wyodrębnieniu budżetów gmin z budżetu państwa, władze gminne uzyskały swobodę dysponowania swoimi finansami. Nowo wybrane rady wybrały swoje organy wykonawcze: prezydentów miast, burmistrzów i wójtów oraz zarządy gmin i miast. Reforma ta uznawana jest za jedyną w pełni udaną i powszechnie akceptowaną reformę w III RP. Wolna i niezależna gmina stała się podstawą ustroju państwa, gwarancją wpływu obywateli na to co dzieje się w ich najbliższym otoczeniu. Zmieniło to w sposób radykalny polską rzeczywistość ,uruchamiając wiele zmian, które

spowodowały dynamiczny rozwój i uaktywnienie społeczności lokalnych. Gmina zaczęła wykonywać określone przez ustawę zadania własne oraz zadania zlecone przez administrację rządową (np. Urząd Stanu Cywilnego).

Obywatelski ruch odnowy i wybory samorządowe w Gminie Kurów

Od końca kwietnia 1989 r. funkcjonowały w gminie Kurów nieformalne grupy inicjatywne inicjujące i wspierające obywatelski ruch odnowy i zmian w lokalnych środowiskach Kurowa i innych miejscowości gminy. W myśl powszechnej wówczas zasady „weźmy sprawy w swoje ręce”.

W Puławach prężnie działały struktury NSZZ SOLIDARNOŚĆ ZIEMI PUŁAWSKIEJ. W skład jego zarządu wchodził między innymi Władysław Rozmus jako przewodniczący największej w gminie Komisji Zakładowej NSZZ SOLIDARNOŚĆ Lubelskich Zakładów Futrzarskich w Kurowie i pochodzący z naszej gminy Krzysztof Małagocki – redaktor i ilustrator Biuletynu Informacyjnego NSZZ „SOLIDARNOŚĆ” ZIEMI PUŁAWSKIEJ. W ramach ogólnopolskiej akcji tworzenia ruchu komitetów obywatelskich, również puławska „SOLIDARNOŚĆ” zainspirowała utworzenie Komitetu Obywatelskiego „SOLIDARNOŚĆ” w Puławach, który na posiedzeniu w dniu 7 czerwca 1989 r. postanowił się zająć budową struktur komitetów obywatelskich w miastach i gminach okręgu wyborczego obejmującego obecny powiat puławski i rycki. Latem 1989 r. zaczęły tam powstawać komitety obywatelskie. Wtedy to Władysław Rozmus zaproponował zaangażowanemu w działalność w SOLIDARNOŚCI Krzysztofowi Małagockiemu aby podjął się organizacji Komitetu Obywatelskiego w Kurowie. Powstał on latem 1989 r. a Krzysztof Małagocki został jego pierwszym przewodniczącym. Funkcję tę pełnił od jego powstania latem 1989 r. do końca grudnia 1989 r. Natomiast zastępcą przewodniczącego komitetu został Włodzimierz Żurkowski z Kurowa. Na przełomie października i listopada 1989 r. w prace Komitetu włączył się Stanisław Wójcicki z Kurowa z wykształcenia prawnik. Z uwagi na charakter oraz zakres spraw będących przedmiotem obrad komitetu udział osoby z wykształceniem prawniczym w pracach tego gremium był niezbędny. Propozycję zaangażowania Stanisława Wójcickiego w prace Komitetu zgłosił Włodzimierz Żurkowski, który wraz z Kazimierzem Jasińskim i Henrykiem Rukaszem rozmawiali o tym ze wskazanym. Z końcem grudnia 1989 r. Krzysztof Małagocki zrezygnował z funkcji przewodniczącego oraz prac w komitecie, będąc zaangażowanym w działalność związkową. Komitet Obywatelski w Kurowie wybrał na przewodniczącego Stanisława Wójcickiego, który tę funkcję pełnił do końca czerwca 1990 r. Zrezygnował po wybraniu go na Wójta Gminy Kurów. Kolejnym przewodniczącym komitetu został Wojciech Mikulski z Kurowa. Pełnił on tę funkcję do końca działalności komitetu. Komitet zakończył działalność jesienią 1990 r.

Skład Komitetu Obywatelskiego w Kurowie w okresie jego działalności od lata 1989 r. do jesieni 1990 r.:

Banaszek Jan – Płonki

Drążkiewicz Zdzisława – Kurów

Drażkiewicz Zygmunt – Kurów
Figiel Jan Marian – Buchałowice
Franczak Stanisław – Klementowice
Haliński Sławomir – Kurów
Jasiński Leszek – Kurów
Jasiński Kazimierz – Kurów
Kołodziej Ludwik – Płonki
Kuflewski Henryk – Kurów
Matraszek Stanisław – Kurów
Mikulski Wojciech – Kurów
Rozmus Władysław – Kurów
Sadurski Gustaw – Kurów
Sowiński Antoni – Kurów
Strużek Roman – Dęba
Sulek Andrzej – Barłogi
Wijaszka Krzysztof – Klementowice
Wójcicki Stanisław – Kurów
Żurkowski Włodzimierz – Kurów

Posiedzenia Komitetu Obywatelskiego w Kurowie odbywały się na plebanii parafii w Kurowie, w sali konferencyjnej Banku Spółdzielczego w Kurowie, lokalu OSP Kurów oraz w budynku Urzędu Gminy Kurów, gdzie Komitet miał również stałą siedzibę (obecnie archiwum urzędu w tylnym skrzydle budynku). Dla oznaczenia jego siedziby umieszczono w tym miejscu tabliczkę z jego nazwą.

Kontakty między Komitetem Obywatelskim w Kurowie a ówczesnymi władzami gminy układały się bezkonfliktowo, szczególnie po objęciu funkcji przewodniczącego przez Stanisława Wójcickiego, który wówczas sprawował obsługę prawną gminy. Taka sytuacja pozwalała na bieżące kontakty z naczelnikiem gminy jak i poszczególnymi pracownikami urzędu oraz z ówczesnymi radnymi poprzez stałą obecność na sesjach rady. Komitet od początku swojej działalności inicjował do rozwiązania sprawy istotne dla lokalnej społeczności oraz wpływał na decyzje podejmowane przez władze gminy. Podstawowym zadaniem komitetu było wypracowanie programu na wybory samorządowe. Aby zanalizować stan najważniejszych potrzeb i problemów gminy Kurów, przystąpiono do sporządzenia raportu o gminie Kurów. Pozwolił on usystematyzować katalog gminnych spraw do wykonania. Tych pilnych i niezbędnych jak najszybciej do załatwienia oraz takich, które mogą być przesunięte w czasie. Przy ustalaniu harmonogramu działań należało pamiętać o trudnej sytuacji finansowej ówczesnej gminy. Szczególnie jeśli dotyczyło to inwestycji kosztochłonnej. Natomiast wiele działań miało charakter porządkowy i nie wymagało, bądź wymagało niewielkich nakładów finansowych. Wśród potrzeb rozważanych przez Komitet, które niosły znaczne nakłady finansowe, nieodzowne do wykonania były: wodociągi i kanalizacja gminy. Istniejąca sieć wodociągowa była fragmentaryczna, natomiast kanalizacji nie było. Podobnie było z siecią gazu ziemnego, która istniała tylko w Klementowicach i Buchałowicach. Dramatyczny był stan

drog zarówno w Kurowie jak i pozostałych miejscowościach gminy. Wymagały one znacznych nakładów finansowych. Palącym problemem była lokalizacja: urzędu pocztowego, który mieścił się w budynku prywatnym oraz posterunku policji mieszczącym się w siedzibie banku w Kurowie. Pilnym problemem był także brak możliwości uzyskania przez mieszkańców numerów telefonów stacjonarnych. Przystąpiono do inwentaryzacji mienia gminnego będącego w posiadaniu ówczesnej gminy oraz należącego do przedwojennej gminy, a będącego w użytkowaniu innych podmiotów celem jego przejęcia i stosownego zagospodarowania z korzyścią dla gminy. Pilną sprawą było: uporządkowanie centrum Kurowa w pobliżu przystanku PKS poprzez rozbiórkę dwóch starych budynków mieszkalnych, których dokonano z końcem sierpnia 1990 r. i przekwaterowano mieszkających tam lokatorów. Przeniesiono targowisko z Nowego Rynku na ul. Warszawską – teren starej mleczarni. Przeprowadzono reorganizację struktury urzędu gminy. Wszystkie te postulaty były przedmiotem interwencji u ówczesnych władz gminy. Jednak doczekały się realizacji stopniowo niektóre szybko zaraz po wyborach samorządowych inne w kolejnych kadencjach samorządu gminnego.

Jednym z ostatnich zadań jakimi zajmował się Komitet Obywatelski w Kurowie wiosną 1990 r. było przygotowanie wyborów samorządowych w gminie, wytypowanie kandydata na Wójta Gminy Kurów oraz kandydatów na radnych reprezentujących w przyszłej radzie Komitet Obywatelski w Kurowie.

W dniu 27 maja 1990 r. odbyły się wybory samorządowe do gmin. W ich wyniku ponad pięćdziesiąt procent miejsc w Radzie Gminy Kurów objęli kandydaci desygnowani przez Komitet Obywatelski w Kurowie.

Skład Rady Gminy Kurów (I Kadencja 1990 – 1994 r.):

Antoń Zofia – Kurów, 42 lata, mgr farmacji – Komitet Obywatelski
 Chojnacka Teresa – Klementowice, 41 lat, nauczyciel – Komitet Obywatelski
 Cybulski Jan – Kurów, 59 lat, ekonomista – Komitet Obywatelski
 Durak Witold – Łąkoć, 31 lat, rolnik PSL
 Figiel Jan Marian – Buchałowice, 37 lat, rolnik – Komitet Obywatelski
 Figiel Tomasz – Klementowice, 24 lata, rolnik
 Grykałowski Bogdan – Płonki, 38 lat, technik elektryk
 Jankiewicz Grzegorz – Olesin, 27 lat, rolnik
 Kołodyńska Maria Teresa – Kurów, 45 lat, dr farmacji – Komitet Obywatelski
 Kuna Stefan – Szumów, 40 lat, rolnik – Komitet Obywatelski
 Łopatek Jan – Brzozowa Gać, 39 lat, rencista
 Mikulski Wojciech – Kurów, 40 lat, technik garbarz – Komitet Obywatelski
 Panecki Krzysztof Kurów, 34 lata, inż. górnik – Komitet Obywatelski
 Próchniak Lucyna – Dęba, 27 lat, nauczyciel

Stępniewska Krystyna – Kurów, 40 lat, inżynier rolnik – Komitet Obywatelski

Stefaniak Jerzy Choszczów, 35 lat, rolnik

Wijaszka Krzysztof – Klementowice, 36 lat, rolnik – Komitet Obywatelski

Wiśniewska Krystyna – Płonki, 34 lata, rolnik – KGW

Wójcicki Stanisław – Kurów, 37 lat, prawnik – Komitet Obywatelski

Złot Piotr – Kłoda, 40 lat, rolnik PSL

Przewodniczącym Rady Gminy Kurów została wybrana Maria Teresa Kołodyńska. Natomiast zastępcami Przewodniczącego Rady Gminy Kurów zostali: Jan Cybulski i Krzysztof Wijaszka. Delegatami Gminy Kurów do Sejmiku Samorządowego Województwa Lubelskiego zostali:

1990 – 1992 r. – Krzysztof Wijaszka

1992 – 1994 r. – Stanisław Wójcicki

W dniu 19 czerwca 1990 r. Rada Gminy Kurów wybrała Wójta Gminy Kurów. Został nim zaproponowany przez Komitet Obywatelski w Kurowie jego przewodniczący Stanisław Wójcicki. Rada Gminy Kurów obradowała wówczas w sali konferencyjnej Banku Spółdzielczego w Kurowie.

Stanisław Wójcicki

Zarząd Gminy Kurów został wybrany w składzie: Stanisław Wójcicki – przewodniczący zarządu, Wójt Gminy Kurów, Henryk Kuflewski – członek zarządu, Zastępca Wójta Gminy Kurów, Jan Marian Figiel – członek zarządu, Jan Łopatek – członek zarządu.

Na pamiątkę pierwszych po wojnie wolnych wyborów samorządowych do rad gmin, Dzień 27 maja został ustanowiony przez Sejm RP Dniem Samorządu Terytorialnego.

Stanisław Wójcicki

80. ROCZNICA „ZBRODNI KATYŃSKIEJ”

Z Kurowa i Płonek pomordowano tam żołnierzy, a z Klementowic policjanta i sekretarza sądowego.

W kalendarzu naszych wspomnień 13 kwietnia to Dzień Pamięci Ofiar „Zbrodni Katyńskiej” ustanowiony przez Sejm RP. Była to najohydniejsza w dziejach nowożytnej Europy zbrodnia na bezbronnych jeńcach wojennych. Jej wyjątkowość polega też na półwiecznym międzynarodowym kłamstwie z udziałem demokracji zachodnich.

Ich krew została przelana między innymi w wyniku zemsty Stalina za przegraną w wojnie polsko – bolszewickiej w 1920 r. Było to również świadome działanie, mające na celu eliminację z podbitego polskiego narodu jego elit intelektualnych.

Związek Sowiecki przyznał się do tej zbrodni dopiero po 50 latach. M. Gorbaczow sekretarz sowieckiej partii komunistycznej 13 kwietnia 1990 r. wręczył prezydentowi PRL

W. Jaruzelskiemu część kopii dokumentów potwierdzających że mord był dziełem NKWD. Przełomem w udokumentowaniu tego ludobójstwa, było przekazanie na polecenie rosyjskiego prezydenta B. Jelcyna 14 października 1992 r. prezydentowi L. Wałęsie, kserokopii najważniejszych dokumentów dotyczących „zbrodni katyńskiej” o wymordowaniu polskich jeńców wojennych, w tym decyzji biura politycznego partii bolszewików.

Władze Rzeczypospolitej Polskiej oraz środowisko Rodzina Katyńska upamiętniły los ofiar. Powstały cmentarze wojenne w: Katyniu, Charkowie i Miednoje.

Na historię Rzeczypospolitej XX w. istotny wpływ miały dwa totalitarne systemy: faszyzm Hitlera, którego zbrodniczym symbolem jest Oświęcim oraz bolszewizm Stalina, którego ludobójczym symbolem jest Katyń.

Tragiczne wydarzenia rozpoczęły zbrodniczy pakt Ribbentrop – Mołotow (23.08.1939r.) zawarty między faszystowskimi Niemcami Hitlera a sowiecką Rosją Stalina. Mordowanie polskiej inteligencji zakładał jednoznacznie jeden z punktów tajnego protokołu do tego układu.

„Zbrodnia Katyńska” rozpoczęła się 5 marca 1940 r. w Moskwie, gdzie odbyło się posiedzenie członków Biura Politycznego Komitetu Centralnego Wszechzwiązkowej Komunistycznej Partii (bolszewików). Na wniosek szefa NKWD L. Berii zdecydowali oni o rozstrzelaniu ok 15 tys. jeńców wojennych: zawodowych oficerów wojska polskiego, oficerów rezerwy a wśród nich nauczycieli, inżynierów, lekarzy, prawników, urzędników, artystów, 200 kapelanów wojskowych oraz ok. 10 tys. więźniów politycznych mieszkańców kresów wschodnich – łącznie ponad 21 tys obywateli w 97% narodowości polskiej. W tym 20% kadry oficerskiej wojska polskiego. Decyzję o tym akcie ludobójstwa podjęli: J. Stalin sekretarz generalny WKP (bolszewików) i przywódca sowieckiego państwa: M. Kalinin przewodniczący sowieckiego parlamentu A. Mikojan wicepremier, W. Mołotow minister spraw zagranicznych, K. Woroszyłow marszałek i minister obrony i Ł. Kaganowicz minister

komunikacji. Byli oni przywódcami państwa sowieckiego. Dlatego „zbrodnia katyńska” to zbrodnia państwowa. To akt wojennego ludobójstwa dokonany na elicie intelektualnej narodu polskiego.

Zbrodni dokonało NKWD od 3 kwietnia do 19 maja 1940 r., mordując jeńców w więzieniach lub nad grobami, strzałem w tył głowy bez sądu i wyroku w:

- Katyniu (k. Smoleńska, Rosja), gdzie jest cmentarz. Wymordowano tam ok. 4,5 tys. jeńców z obozu w Kozelsku. Zginęli tam między innymi kontradmirał Ksawery Czernicki, generałowie: Bronisław Bochaterewicz, Henryk Minkiewicz – Odrowąż i Mieczysław Smorawiński oraz jedyna kobieta, która zginęła w Katyniu ppor. rez. Janina Lewandowska (32 lata) córka gen. Józefa Dowbór – Muśnickiego. We wszystkich miejscach kaźni zginęło ok 50 kobiet pełniących służbę w wojsku, zginęli tam oficerowie zawodowi i oficerowie rezerwy wojska polskiego.

- Charkowie (Ukraina) gdzie jest cmentarz. Wymordowano tam ok 4 tys. jeńców z obozu w Starobielsku. Zginęli tam generałowie: Leon Billewicz, Stanisław Haller, Aleksander Kowalski, Kazimierz Orlik – Łukowski, Konstanty Plisowski – Odrowąż, Franciszek Sikorski, Leonard Skierski i Piotr Skuratowicz, oraz oficerowie zawodowi i rezerwy wojska polskiego a także cywile - więźniowie polityczni, mieszkańcy kresów wschodnich.

- Kalininie (obecnie Twer Rosja) cmentarz jest w Miednoje. Wymordowano tam jeńców z obozu w Ostaszkowie głównie: policjantów, żołnierzy: korpusu ochrony pogranicza, żandarmerii wojskowej, wywiadu, kontrwywiadu, a także prokuratorów, sędziów, służbę więzienną, urzędników - cywilów więźniów politycznych, mieszkańców kresów wschodnich.

Kiedy trwał masowy mord, z 12/13 kwietnia 1940 r. rozpoczęto deportacje ich rodzin z kresów wschodnich. Zesłano wtedy w głąb Rosji 60 tys. osób. Wiele z nich nie przeżyło. Spośród 15 tys. jeńców wojennych śmierci uniknęło 395 osób (tych o sympatiach prosowieckich jak np. płk. Zygmunt Berling, ale również wybitni specjaliści jak prof. Stanisław Świaniewicz, którego wiadomości o gospodarce sowieckiej i niemieckiej mogły się oprawcom przydać. Ale także Władysław Anders jako znany generał trafił do centralnego więzienia NKWD Lubianka w Moskwie. Sowietzi zapewne liczyli na jego kolaborację. Jednak nic z tego nie wyszło. Tam doczekał się porozumienia Sikorski – Majski w lipcu 1941 r. i został dowódcą armii polskiej w sowieckiej Rosji, którą wyprowadził wraz z ludnością cywilną do Iranu i na Bliski Wschód.

Ale byli wśród jeńców wojennych tacy, którym udało się uciec, na potwierdzenie czego są dokumenty przesłuchań prokuratorskich z 1992 r. autentycznego świadka tych wydarzeń.

Hitler i jego zbrodnie zostały osądzone i potępione. Stalin winien śmierci milionów ofiar pozostaje nadal bezkarny. Federacja Rosyjska – zgodnie z prawem międzynarodowym następcą prawny Rosji Sowieckiej, której funkcjonariusze dokonali tej zbrodni dotychczas nie uznała zbrodni katyńskiej za ludobójstwo, które się nie przedawnia jak zwykła zbrodnia kryminalna, nie odtajniła akt prokuratorsko – sądowych tej sprawy, nie wskazała winnych tej zbrodni, nie potwierdziła prawnie niewinności ofiar, nie powiedziała przepraszam.

Z Kurowa i Płonek pomordowano tam żołnierzy, a z Klementowic policjanta i sekretarza sądowego.

Ppor. rez. piechoty Władysław Kołodziej ur. 30 października 1909 r. w Płonkach, syn Władysława i Bronisławy z Żeleźniaków. Absolwenta Zawodowej Szkoły Handlowej w Nałęczowie oraz Gimnazjum Handlowego w Lublinie - szkoła Vetterów (1929 r.)

W okresie nauki szkolnej przejawiał zainteresowania techniczne.

W 1932 r. ukończył Szkołę Podchorążych Rezerwy Piechoty Nr 5. W 1933 r. odbył wojskowe ćwiczenia rezerwy piechoty, jako dowódca plutonu w 8 Pułku Piechoty Legionów w Lublinie a następnie w 15 Pułku Piechoty Wilków w Dęblinie. W 1939 r. został przeniesiony do kadry oficerskiej 2 dywizjonu taborów. Uczestniczył w kampanii wrześniowej 1939 r. podczas, której dostał się do niewoli sowieckiej. Osadzony w obozie dla jeńców wojennych w Starobielsku, został zamordowany w Charkowie, gdzie

spoczywa na cmentarzu wojennym. Był kawalerem. Dąb Katyński poświęcony ppor. Władysławowi Kołodziejowi posadzony został w dniu 17 października 2010 r. przed kościołem w Kurowie.

Ppor. rez. piechoty Józef Jaźwierski ur. 1 listopada 1903 r. w Łowkowicach k. Aleksandrowa Kujawskiego, syn Franciszka i Katarzyny ze Spychalskich. Uczęszczał do gimnazjum męskiego im. Ziemi Kujawskiej we Włocławku. W 1920 r. jako ochotnik wstąpił do wojska polskiego ale ze względu na młody wiek służył w oddziałach tyłowych. Z powodu choroby 4 października 1920 r. został zwolniony ze służby. Gimnazjum ukończył w 1925 r. Natomiast w 1930 r. został absolwentem Wydziału Filozoficznego Uniwersytetu Warszawskiego a w 1933 r. Uniwersytetu Jagiellońskiego. Jako mgr filologii polskiej i pedagogiki. Pracę zawodową rozpoczął w Puławach w Państwowym Gimnazjum Męskim im. Ks. Adama Czartoryskiego, gdzie uczył języka polskiego w roku szkolnym 1928/1929, a w roku szkolnym 1929/1930 w Państwowym Gimnazjum Męskim im. Józefa Ignacego Kraszewskiego oraz Państwowym Gimnazjum im. Emilii Plater w Białej Podlaskiej. Od 1 lipca 1933 r. rozpoczął prace w Seminarium Nauczycielskim Żeńskim w Zamościu, pełniąc od 1 marca 1934 r. obowiązki kierownika. Od 1 lipca 1934 r. rozpoczął pracę w Państwowym Seminarium Nauczycielskim Męskim w Lublinie, a od 1 września 1936 r. w Państwowym Pedagogium im. Ewarysta Estkowskiego w Lublinie. Był działaczem ruchu związkowego i w 1934 r. wszedł w skład Wydziału Wykonawczego Zarządu Okręgu Lubelskiego Związku Nauczycielstwa Polskiego. Publikował na łamach czasopisma „Ognisko nauczycielskie”. Dnia 1 kwietnia 1939 r. został mianowany członkiem Państwowej Komisji Egzaminacyjnej w Lublinie dla nauczycieli publicznych szkół powszechnych. Był kilkakrotnie powoływany na wojskowe ćwiczenia rezerwy. Dnia 1 stycznia 1934 r.

został mianowany podporucznikiem rezerwy. W dniach 2-27 lipca 1937 r. odbył wojskowe ćwiczenia rezerwy jako dowódca plutonu strzeleckiego w 7 Pułku Piechoty Legionów w Chełmie, do którego był przydzielony. Ostatnie ćwiczenia odbył w lipcu 1939 r. Uczestniczył w kampanii wrześniowej 1939 r. podczas której dostał się do niewoli sowieckiej. Osadzony w obozie jeńców wojennych w Kozelsku. Został zamordowany w Katyniu w 1940 r., gdzie spoczywa na cmentarzu wojennym. Miał żonę Helenę z Paneckich z Kurowa, oraz córkę Marię i syna Jerzego. Pośmiertnie w listopadzie 2007 r. został awansowany do stopnia porucznika. Na puławskim cmentarzu parafialnym przy ul. Piaskowej posiada pamiątkową mogiłę. Natomiast przed wejściem do I LO im. ks. Adama Jerzego Czartoryskiego w dniu 29 listopada 2010 r. posadzono poświęcony mu Dąb Katyński „Józio”, a także umieszczono na budynku szkoły pamiątkową tablicę dedykowaną Józefowi Jaźwierskiemu i siedmiu absolwentom tej szkoły zamordowanym w 1940 r., odsłoniętą 29 listopada 2010 r. przez jego córkę. Dąb Katyński poświęcony ppor. Józefowi Jaźwierskiemu posadzony został również w dniu 17 października 2010 r. przed kościołem w Kurowie.

Por. rez. piechoty Józef Grad ur. 18 lutego 1908 r. w Skrudkach, syn Andrzeja i Marianny z Łucjanków Absolwent Seminarium Nauczycielskiego w Radomiu w 1929 r. Absolwent Szkoły Podchorążych Rezerwy Piechoty w 1930 r. W latach 1932 r., 1933, 1935, 1937 odbywał wojskowe ćwiczenia rezerwy w 72 Pułku Piechoty w Radomiu. Był nauczycielem w Kowali gm. Poniatowa. Zmobilizowany uczestniczył w kampanii wrześniowej 1939 r. Dostał się do niewoli bolszewickiej. Umieszczony w obozie jeńców wojennych w Starobielsku na Ukrainie. Zamordowany w Charkowie, gdzie spoczywa na cmentarzu wojennym. Żonaty - żona z rodziny Karpińskich z Kurowa. Miał syna Jerzego. Miesz-

kał w Kurowie. Dąb Katyński poświęcony por. Józefowi Gradowi posadzony został w dniu 17 października 2010 r. przed kościołem w Kurowie.

Władysław Kościak ur. 22.07.1887 r. w Klementowicach, jako syn Józefa i Anieli z Raczkiewiczów. 14 lutego 1912 r. wziął ślub z Kamillą Bisek a rok później urodził im się syn Edward. Od 1914 r. zamieszkał w Siedlcach. Całe swoje życie zawodowe związał z wymiarem sprawiedliwości przechodząc poszczególne etapy kariery od pomocnika sekretarza sądu gminnego do naczelnego sekretarza Sądu Okręgowego w Siedlcach. Prace w sądzie zaczął w 1908 r. jeszcze pod zaborami i kontynuował ją w wolnej Polsce. 30 czerwca 1934 r. przeszedł na emeryturę. 30 października 1938 r. został odznaczony przez Prezesa Sądu Apelacyjnego w Warszawie Brązowym Medalem Zasługi za Długoletnią Służbę. Pochodził z rodziny, która aktywnie angażowała się w życie publiczne miasta Siedlce. Brat Władysława – Edmunda był pierwszym Prezydentem Miasta Siedlce w wolnej Polsce, a później do 1927 r. Starostą Siedleckim. Został honorowym obywatelem Miasta Siedlce.

Dnia 1 października 1939 r. Władysław Kościak wraz z całym ówczesnym Tymczasowym Zarządem Miejskim w Siedlcach, został aresztowany przez sowieckie NKWD i wywieziony do obozu w Ostaszkowie. Rodzina nie otrzymała żadnej korespondencji z obozu. Znalazł się na liście wywozowej NKWD nr 062/2 z dnia 19 maja 1940 r. Zamordowany w Twerze (ówczesna nazwa Kalinin) w budynku Zarządu Obwodowego NKWD. Zwłoki pogrzebano w dołach śmierci w nieodległej wsi Miednoje, gdzie obecnie znajduje się cmentarz wojenny. Był to ostatni transport z Ostaszkowa wysyłany na śmierć. Pozostawił żonę Kamillę i syna Edwarda. Dąb Katyński poświęcony Władysławowi Kościakowi posadzony został w Siedlcach.

Wilhelm Ludwik Jabłoński ur. 4.11.1911 r. w Klementowicach. W policji od 3 listopada 1936 r., funkcjonariusz w stopniu aspiranta. Po ukończeniu 20 lutego 1938 r. NSzF w Mostach Wielkich powiat żółkiewski przydzielony został do policji województwa krakowskiego. We wrześniu 1939 r. pełnił służbę na Posterunku Policji w Radogoszczu powiat dąbrowski. Aresztowany na kresach wschodnich został osadzony w obozie w Ostaszkowie. Zamordowany w Kalininie obecnie Twer (Rosja). Spoczywa na cmentarzu wojennym w Miednoje. Dąb Katyński poświęcony Wilhelmowi Ludwikowi Jabłońskiemu posadzony został we Wrocławiu.

Rtm. kaw. w st. sp. Jan Mikołaj Kossowski ur. 6 grudnia 1888 r. syn Karola i Karoliny z Dobraczyńskich. Uczęszczał do gimnazjum w Zamościu i Warszawie. Wydalony za działalność patriotyczną. Naukę kontynuował w szkole juników w Petersburgu. W latach 1905 – 1917 służył w armii rosyjskiej. Od 1914 r. walczył na froncie, gdzie został trzykrotnie ranny. Jako ochotnik z początkiem lutego 1918 r. rozpoczął służbę w I Korpusie Polskim w Rosji gen. Józefa Dowbór Muśnickiego a 1 listopada 1918 r. wstąpił do organizowanego w Lublinie, późniejszego 7 Pułku Ułanów Lubelskich i brał udział w walkach na froncie ukraińskim w szeregach I Brygady Jazdy. Następnie pełnił służbę w: 3 Pułku Ułanów Śląskich w Tarnowskich Górach, 2 Pułku Ułanów Grochowskich w Suwałkach oraz 7 Pułku Ułanów, z którym brał udział w wojnie polsko – bolszewickiej 1920 r., gdzie został ciężko ranny. Hospitalizowany w Szpitalu Wojskowym w Lublinie, ponownie wrócił na front i za męstwo wojenne dostał Krzyż Virtutti Militari 5 klasy i awans na porucznika a 28 lutego 1921 r. na rotmistrza. W 1921 r. po przejściu do rezerwy pracował w służbie celnej i więziennej. W 1933 r. po przejściu na emeryturę zamieszkał w Wąwolnicy. W sierpniu 1939 r. zmobilizowany i przydzielony do taborów 18 Dywizji Piechoty kierował komisją poboru koni w Kurowie dla potrzeb wojska. Następnie wraz

z synami Bogumiłem (17 lat) i Zdzisławem (15 lat) walczył w szeregach Armii Lublin gen. dyw. Tadeusza Piskora, z oddziałami niemieckimi i sowieckimi. Dostał się z synami do niewoli sowieckiej, z której zbiegł piętnastoletni syn Zdzisław Kossowski, i w październiku 1939 r. dotarł do Lublina. Jego ojciec z bratem Bogumiłem przebywali w więzieniu kijowskim a następnie w obozie w Kozielsku. W grudniu 1939 r. władze sowieckie przekazały siedemnastoletniego Bogumiła Niemcom, którzy go zwolnili do domu. Natomiast rtm. Kosowski został zamordowany w Katyniu, gdzie spoczywa na cmentarzu wojennym.

Niech Dęby Pamięci posadzone dla uhonorowania pamięci pomordowanych w wyniku „zbrodni katyńskiej” przypominają przechodniom, że polegli wierni w służbie Polsce – Ojczyźnie Naszej.

10. ROCZNICA KATASTROFY LOTNICZEJ POD SMOLEŃSKIEM zginął tam również związany rodzinie z Kurowem Prezydent Kaczorowski.

To już 10 lat od tragicznego sobotniego poranka w dniu 10 kwietnia 2010 r., od kiedy Katyń symbolizuje również katastrofę lotniczą pod Smoleńskiem. Ten niedokończony lot ponownie przypomniał światu o zbrodni katyńskiej. Pamiętamy o 96 ofiarach katastrofy lotniczej pod Smoleńskiem, w której zginął Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej Lech Kaczyński wraz z małżonką, Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej na Uchodźstwie Ryszard Kaczorowski oraz duchowni, dowódcy wojskowi i inne wybitne osobistości życia publicznego.

Korzenie rodzinne Prezydenta Ryszarda Kaczorowskiego sięgają do Kurowa, bowiem jego ojciec Waław Kaczorowski urodził się w Kurowie. Wymownym symbolem tego była obecność Prezydenta Ryszarda Kaczorowskiego w kościele parafialnym w Kurowie i złożenie symbolicznej wiązanki kwiatów na chrzcielnicy.

Stanisław Wójcicki

Pamięci Męczenników Katyńia

GDZIE BYŁEŚ?...

Nie było wtedy dnia i nocy,
gwiazd, ani nieba, ani słońca,
ani się żaden czas nie toczył,
ani początku, ani końca
nie było.

Była wypruta z głębi ziemia
...i dół.
Dół nie miał brzegów, dna, ni krańca.

Czarno...
...we świetle reflektorów.

A ponad dołem długi szereg
rąk, powiązanych z tyłu drutem.
A ponad dołem długi szereg
gasnących, w błysku, meteorów.
Nie gasły cicho. Krzyk wystrzałów
mierzył się z buntem i ze szlochem,
z czerwoną ziemią, czarnym dołem.

A meteory roztraskane
czerwony upiór strącał w głębie.

On śmierć zastąpił. Ta, skrzydlata,
co gasi żywot cichą dłonią,
rzemiosła mordu ani kata
nie zna.

Szeręgi jęku związanego
szły w krzyk wystrzałów,
w otchłań dołu.

Upiór zakończył. Nagan parzył.
Opar. Czerwono na ugorze.
Wyciągnął flaszkę. Wódkę żłopał.

A Ty?... Gdzie wtedy byłeś...
BOŻE?!...

Juliusz Kędziora

Narodowy Dzień Pamięci „Żołnierzy Wyklętych”

Polskie lasy, pola usłane są tysiącami bezimiennych grobów. Po wielu nie ma już śladu. Jeszcze tam, gdzie widnieje krzyż lub jego zbutwiałe resztki, można zorientować się, że „ktoś tam śpi”. Od 2011 roku Narodowy Dzień Pamięci „Żołnierzy Wyklętych” jest świętem państwowym.

W ramach obchodów Dnia Pamięci o Żołnierzach Wyklętych, z inicjatywy Stowarzyszenia „Zjednoczenie i Przyszłość” oraz Pana Wójty Gminy Kurów, 1 marca br. w GOK, odbył się Wieczór Pieśni Patriotycznej.

Poniżej przedstawiamy zdjęcia, ze wspólnego śpiewania żołnierskich piosenek.

Przeciw niepamięci

Antoni Sulek

Krzyż morowy w Barłogach i figury okoliczne

Antoni Sulek

Ten, kto przejeżdża przez Barłogi, zauważy na środku wsi niewysoki drewniany krzyż, a jeśli się zatrzyma, zobaczy mocno już zetlałą górną część słupa przymocowaną klamrami do wpuszczonej w beton szyny i dorobioną poprzeczną belkę. W ten sposób przed całkowitym zmartwieniem figury i wymianą na krzyż żelazny uchronił ją ś.p. Andrzej Sulek, przed którego domem stała; znając jej historyczną wartość, na argument, że jest „stara” odpowiadał „kościół jest jeszcze starszy”. Na słupie jest też zasłonięte kawałkiem drewna wcięcie na drugą, niższą belkę i tabliczka z napisem POMNIK KULTURY DUCHOWEJ.

Krzyż morowy w Barłogach (2010)

Ta niepozorna figura to dawna karawaka, podwójny krzyż morowy, a raczej przeciw-morowy. Według Antoniny Struskiej z Nakonecznych, urodzonej w tym miejscu w 1884 roku, figura stała w ich „numerze” od zawsze, a postawiona była od „zarazy”, czyli od cholery.

Epidemie „moru”, „powietrza” i „zarazy” pojawiały się na ziemiach polskich jeszcze w II poł. XIX w. Śladem zaraz w krajobrazie są osobne cmentarze dla ich ofiar, np. „Mogiłki” w lesie za Łąkocią, a ich pamiątką w języku są przekleństwa. W czasach, gdy „psiakrew” była przekleństwem ciężkim, „cholera” była bardzo ciężka i dotrwała do dziś, ale straszne kiedyś wyzwiska w rodzaju „cholernik” „zaraza”, „powietrznik” zostały już zapomniane, tak samo jak przezwiska diabelskie („piekielnik”, „diablica”, „z piekła rodem” itp.). O tym, jaki lęk budziły epidemie, świadczą świadczą słowa suplikacji, błagalnej pieśni „od powietrza, głodu, ognia i wojny zachowaj nas Panie” - „powietrze” pojawia się na pierwszym miejscu! Słowa te wycinano kiedyś na krzyżach przydrożnych, ale gdy na nowo założonym cmentarzu pod Choszczowem postawiono drewniany krzyż (dziś już stoi tam nowy), to wyryto na nim tylko

OD GŁODU OGNIA I WOJNY ZACHOWAJ NAS PANIE – widać w zbiorowym wyobrażeniu parafian zaraza prześlatała być jednym z czterech jeźdźców z Apokalipsy.

Krzyż morowy w Barłogach, kiedyś osłonięty kasztanem mógł być postawiony nawet w połowie XIX wieku, figury zrobione z dębu lub sosny mogły stać bardzo długo, co pokaże dalej przypadek krzyża przy lipie naprzeciw kościoła w Paluchowie.

Tradycja krzyża podwójnego wywodzi się z Hiszpanii, z miasta Karawaka. W XIII wieku miasto było w posiadaniu Saracenów. Islamski władca zapragnął zobaczyć katolicką mszę, lecz ksiądz-niewolnik nie miał krzyża. Wtedy dwaj aniołowie mieli mu przynieść z samej Jerozolimy krzyż tamtejszych patriarchów, z drzazgami z Krzyża Świętego. Władca tak się wzruszył, że przyjął wiarę chrześcijańską.

Cud w Karawace; obraz w sanktuarium tamże

Krzyż karawacki, potocznie - karawaka pod wpływem tego i kolejnych cudów rychło zaczął być czczony dla jego mocy uzdrawiającej, a sanktuarium w Karawace stało się popularnym celem pielgrzymek, z których pątnicy przynosili małe krzyżyki, noszone ze sobą na zdrowie i szczęście amulety. Z czasem krzyż podwójny rozpowszechnił się w katolickiej Europie. W XVII wieku jako remedium przeciw zarazie i innym powietrznym plagom (burze, śnieżyce) pojawił się w Polsce, stawiano go na granicach miejscowości, na rozstajach dróg, a nawet w szczerym polu.

Krzyż karawacki nie zginął całkiem z polskiego krajobrazu, można go zobaczyć np. obok cmentarza w Kurowie oraz w Klementowicach, ale są to krzyże nowe, postawione na miejscu poprzednich, figura w Barłogach jest natomiast oryginalna, jest zabytkiem kultury duchowej - dawnych trwóg i dawnej wiary. Figury i specjalne modlitwy pod nimi odmawiane zmniejszały lęk, ale i trochę pomagały – jeśli uczyły ludzi na higienę i czyniły ich ostrożnymi w kontaktach, podobnie jak obraz św. Agaty chronił przed pożarem – jeśli stale przypominał „ostrożnie z ogniem!”

Krzyż morowy w Barłogach zmarnieje kiedyś całkiem ze starości. Może mieszkańcy nie postawią wtedy na jego miejscu prostego krzyża żelaznego, lecz zdobędą się na dębową kopię, która przetrwa kolejne półtora wieku. Skoro dbamy o środowisko naturalne, zadbajmy i o kulturowe.

Przydrożne figury drewniane są ważnymi elementami dziedzictwa i krajobrazu kulturowego. Były wyrazami chrześcijańskiej tożsamości, chroniły od Zła, były znakami granicznymi i punktami orientacyjnymi, na rozstajach pokazywały właściwą drogę w terenie, a nawet w życiu, krzyże błagalne wyrażały prośby, wotywnie – dziękczynienia, a pokutne – skruchy za ciężkie przestępstwa. Były też miejscem zbiorowych ceremonii i modlitw. Istotne były napisy na krzyżach, starannie wybierane przez fundatorów. Samo słowo „figura” żyje w języku - w przysłowiu „kto się modli pod figurą, ma diabła za skórą”.

Prawie w każdej tutejszej wsi zachowały się krzyże na obu jej końcach. Pod takimi figurami odbywało się jeszcze niedawno zbiorowe pożegnanie zmarłych. Przed „wyprowadzeniem” przez wieś „chodził krzyżyk” – znak, że czas zbierać się w domu zmarłego, krzyżyk ten po pogrzebie zostawał pod figurą, przez kilka lat przypominał o zmarłym, by z czasem razem z nim obrócić się w proch. Ten piękny, choć smutny obyczaj zniknął wraz z upowszechnieniem się na wsi usług „nowoczesnych” firm pogrzebowych.

W Barłogach ceremonie pożegnalne odbywały się pod figurą przy szosie kurowskiej, ale wiek wcześniej – pod figurą na drugim końcu wsi, na gościńcu baranowskim. Wieś zaczynała się od tamtej strony i, jak pokazują stare mapy, jeszcze w XIX wieku droga wiejska biegła za dzisiejszymi zabudowaniami (śladem - kierunek numeracji domów i ostatki starych lip za stodołami) i przechodziła w leśną drogę do Dęby. Na przecięciu dróg stała figura, a zmarła niedawno Emilia Kuna (ur. w 1918 roku) opowiedziała mi, że gdy jako dziecko cierpiała na zapalenie oczu, to matka okadzała je mchem zdrapanym z tej, widać starej figury.

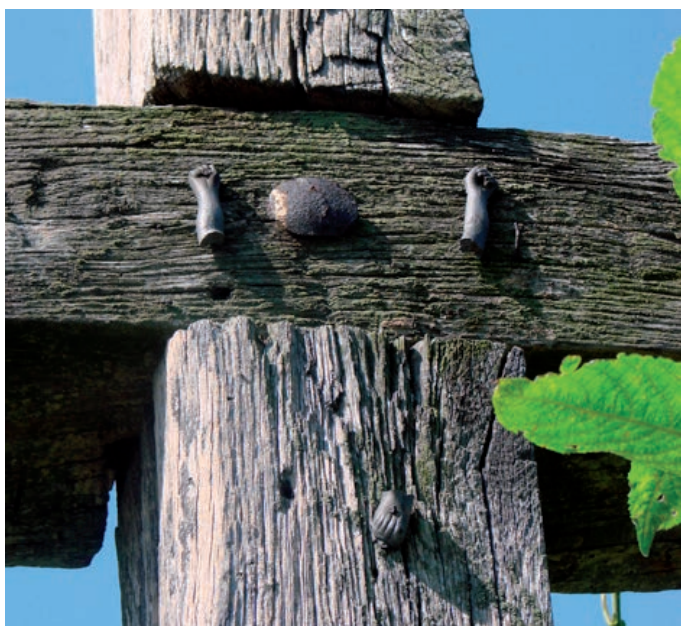
Oprócz krzyży na wsiach stały figury na rozstajach i przecięciach dróg. Dziś przypominają one o znaczeniu dawnych szlaków, czasem nawet już nieużywanych. Figu-

Ostatni krzyżyk pogrzebowy pod figurą w Barłogach (2017)

ra stała np. koło Barłogów, na skrzyżowaniu gościńca baranowskiego i „podborniej drogi”, naprzeciwko małej choinki. Dzisiejsza szosa „na Baranów” była kiedyś fragmentem ważnego traktu z Lublina na Podlasie - przez Markuszów i przeprawę na Wieprzu, wzdłuż tej drogi posuwało się też osadnictwo wsi w dobrach markuszowskich. „Podborna droga” nie była tylko lokalną drogą w pole i do lasu, lecz prowadziła do Końskowoli i Puław. Stary krzyż tutaj stojący przewrócił się w przydrożny dół po piachu w latach 1950-tych, nikt go nie podniósł, ale ks. Jan Rząd z Paluchowa musiał wyczuć wagę miejsca, skoro w 2015 roku na tym skrzyżowaniu umieścił na drzewie kapliczkę ze świętym Chrystusa Frasobliwego.

Inaczej potoczył się los drewnianego krzyża na Figurysku pod Łąkocią, na skrzyżowaniu szosy michowskiej i ruchliwej kiedyś drogi z Wolicy na Markuszów. Po szczęśliwym powrocie z wojny tureckiej (1877-1878) postawił tam dziękczynną figurę gwardzista Paweł Struski z Łąkoci, miał za co Panu Bogu dziękować, bo w górach Bałkanu o zielsku i rosie przetrwał trzytygodniowe okrażenie tureckie, a nim przyszła odsiecz, z wycieńczenia i chorób połowa rotty zmarła. Przed ostatnią wojną jego bratanek spaliwszy (jak kazał obyczaj) starą, postawił tam nową figurę, a jakieś 30 lat temu została ona przeniesiona na drugą stronę szosy, by ustąpić miejsca krzyżowi żelaznemu. Na figurze dało się odczytać słowa psalmu WZYWAJ MNIE W DZIEŃ UTRAPIENIA, A JA CIĘ WYBAWIĘ I CZCIĆ MNIE BĘDZIESZ. Drewniany krzyż powoli „wraстал w ziemię”, w końcu zniknął. Do końca jednak zachowały się jego oryginalne ramiona i przybity kowalskimi gwoździemi krucyfiks. Siła wyobrażeń sprawiała, że widziało się tam ciałą postać Jezusa, dopiero po chwili dostrzegano się, że to tylko przebite stopy i dłonie.

Fragment krzyża na Figurzysku pod Łąkocią, 2010

Dobrze byłoby wiedzieć, czy i co na dawnych krzyżach było napisane. Na tych najdawniejszych, XIX-wiecznych zapewne niewiele, bo choć stawiano je masowo, zwykle na miejscach poprzednich, wymagało to zgody rosyjskich władz gubernialnych, które obawiały się, że napisy na krzyżach zbudzą myśli buntownicze, a ponadto na wsi, jak zobaczymy dalej, ludzie dopiero uczyli się liter. O tym, co pisano później, już w XX wieku, informują zachowane krzyże z Dęby.

Sądząc z liczby krzyży zaznaczonych na mapie topograficznej z 1843 roku, Dęba była wtedy wsią bogobojną w wierze i obyczaju, a skądinąd wiadomo, że była też światlejszą od niektórych ze wsi sąsiednich. Główna figura stała i stoi na środku wsi, a żelazne krzyże stoją na obu jej końcach - przy szkole i przy drodze na Węgielnicy. Figura stoi też na końcu Węgielnicy, przy wjeździe do Koziego Boru, a także przy wjeździe na leśną drogę przez Dębinę. Sam pamiętam, widoczny z gościńca baranowskiego niski już krzyż w szczerym polu, przy drodze zwanej Granicą; na jego miejscu został duży kamień. Do Dęby prowadziło wiele dróg, ale na każdej spotykało się figurę, ci co wchodzili i wracali do wsi, musieli mijać krzyż, zdejmowali czapki i żegnali się. Na niektórych z nich są napisy, z których dowiadujemy się czegoś o samych krzyżach, o ludziach, którzy je postawili i o czasach, w których żyli.

W 1905 roku ludzie z Dęby wystawili figurę na skraju Koziego Boru, przy drodze „jeneralskiej”, a dla jej osłony zasadzili jałowiec. Na słupie i ramionach wyryli słowa pieśni pasyjnej JEZU CHRYSSTE PRZE TWJE RANY KRULU IA IEBJE PROSEMY ĆEBJE RATUJ IAS W KAZDY POTRZEJBJE i datę wystawienia: 1905 R. Rok 1905 to czas rewolucji i poruszenia społecznego, gdy młode jesz-

cze uczucia narodowe mieszały się niepewnością, niepokojem i lękiem. Takie napięcia koją wspólnotowe rytuały – wystawienie i poświęcenie krzyża mogło być jednym z nich. Krzyż dotrwał do naszych czasów, choć po stu latach strzelisty jałowiec już usechł. Niedawno, staraniem proboszcza i sołtysa został wzmocniony i zabezpieczony. Zachowana na słupie (belkę wymieniono na nową) prawie pełna inskrypcja pokazuje nam, z jaką trudnością miejscowi ludzie uczyli się pisać litery.

Drugim zabytkowym krzyżem na Dębie jest figura na środku wsi ze staraniem wyrzeźbionym napisem PAMIĄTKA LAT WOJNY I KRÓLOWO KORONY POLSKIEJ MÓDL SIĘ ZA NASZĄ DROGĄ ZIEMICĘ. Postawiona została w krótkim prześwicie między wojną światową a wojną bolszewicką, zaś napis miał ułożyć miejscowy, już polski nauczyciel nazwiskiem Markuszewski, „Galicyjok”, który przyszedł tu uczyć prosto ze szpitala wojennego, z twarzą poszarpaną odłamkiem.. Latem 1920 roku, gdy na Polskę ruszyła ofensywa bolszewicka, Józef Próchniak, bojowiec PPS z 1905 roku, a potem Sybirak w wielkim pośpiechu dodłubał na krzyżu słowa BOZE ZBAW POLSKE OD NAWAŁY MOSKEWSKY 5 LYP 1920. Można sobie wyobrazić strach Polaków przed powrotem Moskali, ale do Dęby oni nie doszli. Pamiątkowy krzyż z obydwoma inskrypcjami, opleciony gałęziami lipy przetrwał w dobrym stanie do dziś, chodzi o to, żeby teraz, w stulecie zwycięstwa 1920 roku, podobnie jak krzyż spod lasu, uchronić go przed zmarzeniem.

Trzecim związanym z wielką historią krzyżem na Dębie jest figura stojąca przy wjeździe z Granicy (części Dęby) do lasu Dębina, dziś mało kto już tamtędy jeździ i chodzi. Gospodyni z sąsiedztwa opowiedziała mi, że figurę postawił jej ojciec w 1939 roku, kiedy ludzie zaczęli mówić o wojnie; ojciec miał gater, maszynę do cięcia kłód drzewa, więc mógł to łatwo zrobić. Jeszcze w 2000 roku dało się odczytać na krzyżu, że była na nim napisana inwokacja podobna do słów psalmu z krzyża na podłąkockim Figurzysku.

1905, 1918, 1920, 1939, a także 1982. To z pewnością nie przypadek, że w Dębie akurat w tych latach wystawiano nowe krzyże przydrożne. Były to lata wzmożenia uczuć zbiorowych, które potrzebowały jakiegoś ujścia. Wyrażano je w języku religijnym, ale w 1920 roku wypowiedziano je w bezpośrednim języku politycznym. Po zakończeniu drugiej wojny światowej i nastaniu Polski komunistycznej nie pojawił się tutaj krzyż z napisem, który by wyraził i utrwalił w pamięci radość, ale i sprzeciw tamtego czasu. Podobnie było po roku 1989 i żadna sakralna a zarazem aktualna inskrypcja nie uświęca odzyskania Wolności, wtedy zresztą w miejsce drewnianych stawiano już krzyże z rur żelaznych, bez napisów i bez duszy.

Figura na Dębie z pamiątką wojny 1920 r. (2015)

Najstarszym krzyżem w okolicy był do niedawna krzyż przy szosie, naprzeciwko kościoła w Paluchowie. Na jego tyle niespodziewanie znalazłem datę 1817 (!) i już nieczytelne słowa wyrzeźbione pięknym pisanym krojem; mało możliwe, by wrył je ktoś miejscowy. Oprócz oryginalnego, nieznanego w tej okolicy kształtu, krzyż ten miał szereg małych otworów w boku słupa – starszy gospodarz z Paluchowa wyjaśnił mi kiedyś, że krzyż zrobiono z twardej części pnia sosny, a dziurki pozostały po wystrzelonej przez Niemca serii z automatu. Po dwustu latach od wystawienia figury, w 2015 roku proboszcz zastąpił ją wierną kopią i gdyby nie przydrożna lipa, którą wycięto, figura mogłaby tam stać jeszcze ze sto lat. Krótki napis na nowym krzyżu zwraca się nie do Boga, lecz do wiernych: RATUJ DUSZĘ SWOJĄ.

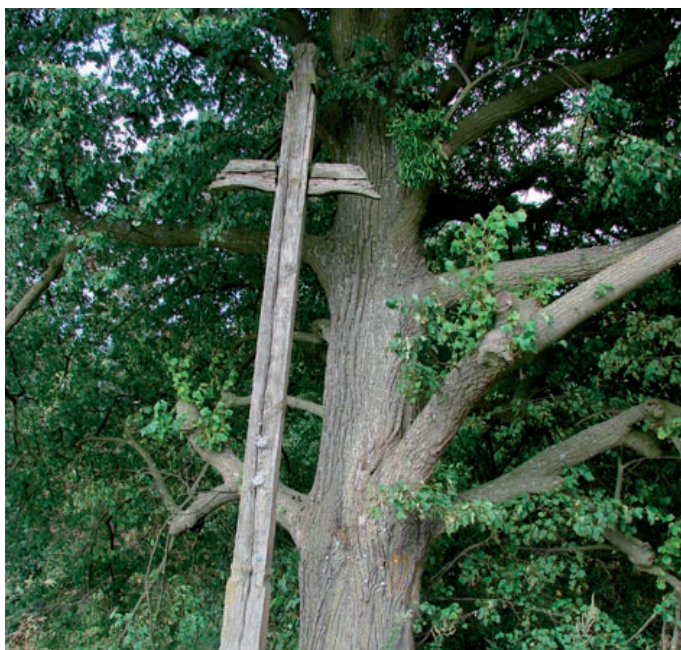

Figura z 1817 r. naprzeciw kościoła w Paluchowie (2010)

Bliźniacza kopia stanęła nad przydrożną „stópką”, płaskim kamieniem z wgłębieniami, w których wierni oczyma duszy mogli dojrzeć odciski stopy Matki Boskiej. Musi to być bardzo dawne miejsce kultu, gdyż od „stópki” pochodzi nazwa starej wsi Paluchów. Chroniąca krzyż i kamień starodawna lipa kilkadziesiąt lat temu została bezmyślnie ścięta na fali masowej wycinki drzew przydrożnych, co przesądziło o losie figury. W 1982 roku stanęła nowa, z neutralną jak na czas Solidarności i stanu wojennego inskrypcją BŁOGOSŁAW BOŻE PŁONY NASZEJ PRACY. Po upływie pokolenia, w 2015 roku zastąpił ją solidny krzyż obecny, postawiony na sto lat.

W okolicy, o której piszę i w okolicach sąsiednich jest jeszcze wiele innych drewnianych krzyżów na wsiach, na polach i w lasach. Mają one swoje kształty, napisy i historie. Najwyższy czas, by ktoś miejscowy wszystkie je zewidencjonował, sfotografował i opisał. Póki jeszcze stoją.

„Stópka” przy drodze pod Paluchowem, po ścięciu lipy (1985)

Niedawno ogłosiłem w „O nas” (2016, nr 5) artykuł, w którym opisałem życie Józefa Próchniaka z Dęby, aby zachęcić władających piórem czytelników do zainteresowania się ludźmi, którzy tutaj żyli. Tym artykułem próbuję ich nakłonić do rozejrzenia się wokół siebie i zainteresowania się miejscami, w których sami żyją, albowiem tak jak nie ma nieciekawych ludzi, tak nie ma też nieciekawych miejsc.

Antoni Sulek - autor, ur. w Bartogach, jest socjologiem, emerytowanym profesorem Uniwersytetu Warszawskiego, członkiem Polskiej Akademii Nauk.

Uzupełnienia chętnie widziane: sulek@marymont.pl

157. ROCZNICA WYBUCHU POWSTANIA STYCZNIOWEGO

Z dwóch wielkich polskich powstań narodowych XIX wiecznych, powstanie styczniowe zapisało się w pamięci znacznie bardziej niż listopadowe.

Upamiętnieniem rocznicy powstania styczniowego w tym roku, było złożenie wieńca pod tablicą, która znaj-

duje się na figurze na Nowym Rynku. Wieńiec złożyli: wójt Arkadiusz Małecki w towarzystwie Przewodniczącego Rady Gminy Artura Poniewierskiego oraz Sekretarz Gminy Barbary Nowackiej i byłego wójta Stanisława Wójcickiego oraz sołtysa Brzozowej Gaci Waldemara Żaby.

Janusz Turski

Zmartwychwstały Jezus w sercu Twoim

Dzisiaj jest dzień radosny.

Od świtu brzmi Alleluja!

Pan Zmartwychwstał zwyciężywszy śmierć – symbol grzechu.

Więc bez pośpiechu,

z miłością w sercu,

przygotuj się,

na spotkanie Eucharystyczne z Jezusem.

Niech Twe czyste serce się przed Nim otworzy.

Byś do życia wiecznego ożył.

Niech Twa dusza z grzechów powstanie.

Przeżywając swe kolejne do życia wiecznego zmartwychwstanie.

Bo każdy, kto w Niego uwierzy i się nawróci z nieprawości,

nie zazna potępienia,

lecz dostąpi chwały zbawienia.

Pod postacią białej Hostii,

Jezus Zmartwychwstały czeka na ciebie.

Jest to Jego wyraz wielkiej miłości do ludzi.

On chce byś swe serce do wiary obudził.

Raduj się z możliwości zbawienia, wiecznego szczęścia w niebie.

Dzieląc się z najbliższymi jajkiem - symbolem życia.

(Dla wszystkich czytelników i ich rodzin)

mgr Aleksandra Kowalik, pedagog członkini Ruchu Czystych Serc

Ruch Czystych Serc - młodzieżowy ruch katolicki, którego celem jest kształtowanie postawy dojrzałej wiary, w oparciu o Pismo św. i nauczanie Kościoła Katolickiego, ze szczególnym uwzględnieniem nauczania i teologii ciała św. Jana Pawła II (statut RCSu). Do RCS może należeć każdy, kto chce żyć w łasce uświęcającej. W celu przystąpienia pójdz do spowiedzi św., a kiedy przyjmiesz Jezusa w Komunii św., oddaj Mu swoje serce, odmawiając Modlitwę zawierzenia i wypełnij formularz zgłoszeniowy dostępny na stronie <https://rcs.org.pl/dolacz-do-rcs/>

Możesz również uczęszczać na lokalne spotkania z innymi członkami RCS w Lublinie i wielu innych miastach w Polsce oraz zagranicą. Informacje o spotkaniach znajdziesz na naszej stronie <https://www.facebook.com/rcs.lublin/>

Dołącz do nas! I przeżyj najwspanialszą przygodę życia, w przyjaźni z Jezusem, który jest źródłem ludzkiego szczęścia, radości i czystej miłości.

Więcej informacji znajdziesz na stronie internetowej <https://rcs.org.pl/>

*Istnieją dwie wspólnoty: Ruch Czystych Serc,
Ruch Czystych Serc Małżeństw.*

Członkowie RCS Lublin

Z życia SON „Otwarty Krąg”

Nadeszła długo oczekiwana wiosna, choć tak naprawdę przedwiośnie mieliśmy przez cały okres zimy. Czyżby to ciepło sprawiły gorące serca naszych członków...? W naszym stowarzyszeniu zima była wyjątkowym okresem wielu działań.

6 grudnia 2019 w Starostwie Powiatowym w Puławach, nasza koleżanka i długoletnia Prezes Stowarzyszenia Danuta Kuna otrzymała na uroczystej gali z rąk Pani Starosty Doroty Smagi nagrodę – Wolontariusz Roku. Gratulujemy sukcesu i tego, że wieloletni trud i poświęcenie zostały dostrzeżone docenione i nagrodzone.

3 stycznia 2020 roku nasi członkowie spotkali się, aby wspólnie podzielić się opłatkiem. Uroczystość uświetnili zaproszeni goście między innymi: Proboszcz naszej parafii ks. kan. Stanisław Stępień, Wójt Gminy Kurów – p. Arkadiusz Małecki, Przewodniczący Rady Gminy – p. Artur Poniewierski, dyrektor PCPR w Puławach – p. Małgorzata Suszek-Zawadzka. Oprawę naszego świętowania i radość płynącą z atmosfery Bożego Narodzenia potęgował fakt, że mogliśmy to spotkanie zorganizować w nowo powstałej spółdzielni socjalnej „Złoty Kur”.

17 stycznia członkowie grupy „Refleksja” gościli w ŚDS w Wólce Profekiej z przeglądem kolęd. Nasz występ i wspólne kolędowanie były dla gospodarzy wielkim przeżyciem. Wzruszenie, łzy w kącikach oczu i wreszcie aktywne włączanie się we wspólne śpiewanie były największą nagrodą dla naszych artystów.

18 stycznia członkowie SON „Otwarty Krąg” bawili się w lokalu Podolanka w Bogucinie na tradycyjnej zabawie karnawałowej. Pyszne jedzenie, dobra muzyka, miła atmosfera i wreszcie krąg przyjaznych osób to zawsze niezawodna recepta dobrej zabawy, dlatego wszyscy uczestnicy bawili się doskonale i w wyśmienitych humorach wracali do domu.

2 lutego, na zakończenie okresu kolędowania, grupa „Refleksja” dała krótki koncert kolęd w kościele parafialnym w Kurowie. 22 lutego nasi członkowie pojechali do Teatru Muzycznego w Lublinie, aby obejrzeć przedstawienie pt. „Od Opola do San Remo”. Spektakl, na który złożyły się wspomnienia z lat naszej młodości, piękna muzyka i żywiołowy taniec, zachwylił tak bardzo, że wszyscy wracali do domów oczarowani i rozbawieni. Wiosna to nowe plany i nowe wyzwania. W maju wyjeżdżamy na 3-dniową wycieczkę do Krynicy Górskiej a w czerwcu odbędzie się XV Gminny Dzień Osób Niepełnosprawnych. Z okazji Świąt Wielkiej Nocy zarząd i członkowie stowarzyszenia „Otwarty Krąg” życzą wszystkim mieszkańcom naszej gminy dobrego zdrowia, spokoju i pogody ducha. Serdecznych spotkań w gronie rodziny i wśród przyjaciół. Wesołego Alleluja !

Członkowie SON

Jeśli w ciągu ostatnich 14 dni byłeś w miejscu gdzie występuje

KORONAWIRUS

i zaobserwowałeś u siebie objawy, takie jak:

GORĄCZKA, KASZEL, DUSZNOŚĆ I PROBLEMY Z ODDYCHANIEM, to:

bezwzględnie powiadom **telefonicznie** stację sanitarno-epidemiologiczną

tel. **509-282-119**

lub

w przypadku nasilonych objawów zadzwoń pod numer alarmowy 112 lub zgłoś się bezpośrednio do oddziału zakaźnego – najbliższy oddział

tel. **81 45-02-205**

INFOLINIA NFZ W SPRAWIE KORONAWIRUSA – 800 190 590

PAMIĘTAJ !!!

W przypadku kiedy istnieje podejrzenie zakażenia ale nie masz jeszcze objawów pozostań w domu. **unikaj kontaktu z innymi osobami** aby nie doszło do rozprzestrzenienia się wirusa.

Wszelkie wątpliwości dotyczące swojego stanu zdrowia wyjaśniaj **TELEFONICZNIE** lub innymi metodami zdalnej konsultacji.

NIE ZGŁASZAJ SIĘ SAM DO PRZYCHODNI POZ (chyba, że zostaniesz o to poproszony w określonym terminie) **ani nie udawaj się do szpitala** bez wcześniejszego uzgodnienia gdzie masz się zgłosić i czy jest to potrzebne.

Jeden chory pacjent (**również Ty**) może być źródłem zakażenia wszystkich pozostałych, osób w poczekalni!!!

- Myj często ręce wodą z mydłem lub środkiem odkażającym na bazie alkoholu.
- Unikaj dotykania rękami oczu, nosa i ust.
- Zaskłaniaj usta i nos zgiętym ramieniem lub jednorazową chusteczką kiedy kaszlesz lub kichasz.
- Nie zbliżaj się do osób chorych.

Jeśli w ciągu **ostatnich 14 dni** byłeś (lub miałeś kontakt z osobą która była) w miejscu gdzie występuje

KORONAWIRUS

lub zaobserwowałeś u siebie któryś z objawów:

Gośćka, kaszel, duszność, bóle mięśniowe lub ból głowy

NIE WCHODŹ DO PRZYCHODNI

NIE ZGŁASZAJ SIĘ OSOBIŚCIE DO LEKARZA RODZINNEGO

ZADZWOŃ TELEPORADA: 81 881 11 37

NIE IDŹ NA SOR

Zadzwoń:

Powiatowy Inspektor Sanitarny w Puławach całodobowy numer: **509-282-119**

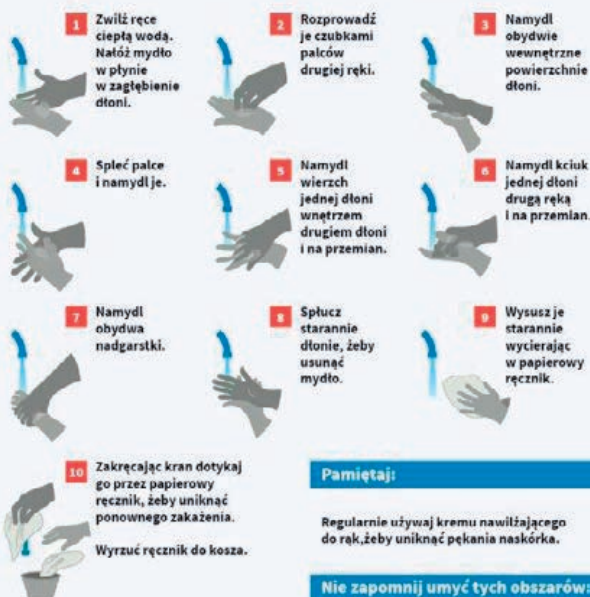
Wojewódzki Inspektor Sanitarny w Lublinie tel.: **693-397-185**

SP ZOZ Puławy Oddział Obserwacyjno-Zakaźny Szpitala tel.: **81-450-22-05**

Transport sanitarny pacjentów z podejrzeniem infekcji koronawirusem: **81 533 30 92**

Całodobowa infolinia NFZ dla pacjentów: **800 190 590**

Jak skutecznie myć ręce?

Całkowity czas:
15-30 sekund

internus
CENTRUM MEDYCZNE

KORONAWIRUS

WAŻNE NUMERY TELEFONÓW:

- Powiatowy Inspektor Sanitarny w Puławach całodobowy numer: 509-282-119
- Wojewódzki Inspektor Sanitarny w Lublinie tel.: 693-397-185
- SP ZOZ Puławy Oddział Obserwacyjno-Zakaźny Szpitala tel.: 81-450-22-05
- Transport sanitarny pacjentów z podejrzeniem infekcji koronawirusem: 81 533 30 92
- Infolinia NFZ dot. postępowania w sytuacji zagrożenia koronawirusem: 800-190-590

**Z PRACY RADY GMINY KURÓW – VIII KADENCJA
(UCHWAŁY PODJĘTE W OKRESIE
od dnia 1 GRUDNIA 2019 r. do dnia 15 MARCA 2020 r.)**

XI SESJA VIII KADENCJI RADY GMINY KURÓW W DNIU 11 GRUDNIA 2019 ROKU:

1. Uchwała Nr XI/92/2019 w sprawie wyboru metody ustalenia opłaty i ustalenia stawek opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi.
2. Uchwała Nr XI/93/2019 w sprawie Rocznej Programu Współpracy z organizacjami pozarządowymi i innymi podmiotami prowadzącymi działalność pożytku publicznego.
3. Uchwała Nr XI/94/2019 w sprawie ustalenia wysokości stawek opłat za zajęcie pasa drogowego dróg gminnych.
4. Uchwała Nr XI/95/2019 w sprawie określenia średniej ceny jednostki paliwa w Gminie Kurów w roku szkolnym 2019/2020.
5. Uchwała Nr XI/96/2019 zmian w budżecie gminy na rok 2019.

XII SESJA VIII KADENCJI RADY GMINY KURÓW W DNIU 30 GRUDNIA 2019 ROKU:

1. Uchwała Nr XII/97/2019 w sprawie uchwalenia Gminnego Programu Profilaktyki i Rozwiązywania Problemów Alkoholowych na rok 2020.
2. Uchwała Nr XII/98/2019 w sprawie uchwalenia Gminnego Programu Przeciwdziałania Narkomanii na rok 2020.
3. Uchwała Nr XII/99/2019 w sprawie przyjęcia programu przeciwdziałania przemocy w rodzinie na lata 2020 – 2023.
4. Uchwała Nr XII/100/2019 w sprawie wyrażenia zgody na zawarcie na okres 3 lat kolejnej umowy najmu lokalu mieszkalnego położonego w Kurowie, przy ulicy Warszawskiej.
5. Uchwała Nr XII/101/2019 w sprawie wyrażenia zgody na zawarcie na okres 3 lat kolejnej umowy najmu lokalu mieszkalnego położonego w Kurowie, przy ulicy Lubelskiej.
6. Uchwała Nr XII/102/2019 w sprawie ustanowienia służebności przejazdu i przechodu przez nieruchomość stanowiącą własność Gminy Kurów.
7. Uchwała Nr XII/103/2019 w sprawie w sprawie przyjęcia "Wieloletniego programu gospodarowania mieszkaniowym zasobem Gminy Kurów na lata 2020-2025"
8. Uchwała Nr XII/104/2019 w sprawie zmiany wieloletniej prognozy finansowej na rok 2019 -2037.
9. Uchwała Nr XII/105/2019 w sprawie zmian budżetu gminy na rok 2019.
10. Uchwała Nr XII/106/2019 w sprawie ustalenia wykazu wpływem roku budżetowego 2019 oraz ustalenia planu wydatków niewygasających finansowego tych wydatków.
11. Uchwała Nr XII/107/2019 w sprawie wieloletniej prognozy finansowej na rok 2020-2038.
12. Uchwała Nr XII/108/2019 w sprawie uchwalenia budżetu na rok 2020.
13. Uchwała Nr XII/109/2019 w sprawie ustalenia wynagrodzenia Wójta Gminy Kurów.
14. Uchwała Nr XII/110/2019 w sprawie podwyższenia kapitału zakładowego spółki pod nazwą „Zakład Usług Komunalnych” Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Kurowie.
15. Uchwała Nr XII/111/2019 w sprawie udzielenia pomocy finansowej Gminie Końskowola na realizację zadania z przeznaczeniem na częściowe dofinansowanie kosztów dowozu osób z Gminy Kurów do Środowiskowego Domu Samopomocy w Końskowoli.
16. Uchwała Nr XII/112/2019 w sprawie udzielenia pomocy finansowej Powiatowi Puławskiemu na realizację zadania z zakresu właściwości Powiatu pod nazwą „Przebudowa dróg powiatowych Nr 1516L, 1519L, 2515 L poprawiających dostępność do drogi ekspresowej S 17”.
17. Uchwała Nr XII/113/2019 w sprawie udzielenia pomocy finansowej Powiatowi Puławskiemu na realizację zadania z zakresu właściwości Powiatu pod nazwą „Opracowanie dokumentacji projektowej umożliwiającej uzyskanie pozwolenia na budowę Komendy Powiatowej PSP w Puławach”.
18. Uchwała Nr XII/114/2019 w sprawie zatwierdzenia planu pracy Komisji Rewizyjnej na rok 2020.
19. Uchwała Nr XII/115/2019 w sprawie zatwierdzenia planu pracy Komisji Oświaty, Kultury, Zdrowia, Pomocy Społecznej i Bezpieczeństwa Publicznego na rok 2020.

XIII SESJA VIII KADENCJI RADY GMINY KURÓW W DNIU 06 LUTEGO 2020 R:

1. Uchwała Nr XIII/116/2020 w sprawie dopuszczenia zapłaty za pomocą instrumentu płatniczego, w tym instrumentu płatniczego, na którym przechowywany jest pieniąż elektroniczny, podatków, opłat lokalnych i niepodatkowych należności budżetowych stanowiących dochody budżetu Gminy Kurów.
2. Uchwała Nr XIII/117/2020 zmieniająca uchwałę w sprawie zarządzenia poboru podatku od nieruchomości, rolnego i leśnego od osób fizycznych w drodze inkasa, określenia inkasentów, wysokości wynagrodzenia za inkaso oraz wyznaczenia terminu płatności inkasentów.
3. Uchwała Nr XIII/118/2020 w sprawie przyjęcia Programu opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobiegania bezdomności zwierząt w Gminie Kurów na rok 2020.
4. Uchwała Nr XIII/119/2020 w sprawie wyrażenia zgody na zawarcie na czas nieoznaczony umowy na dzierżawę gruntów położonych w Kurowie, stanowiących mienie komunalne oraz odstąpienia od obowiązku przetargowego trybu zawarcia umowy.
5. Uchwała Nr XIII/120/2020 w sprawie zmian budżetu gminy na rok 2020.
6. Uchwała Nr XIII/121/2020 w sprawie wyrażenia zgody na nabycie na cel publiczny, nieruchomości położonej we wsi Kłoda.
7. Uchwała Nr XIII/122/2020 w sprawie aktualizacji planu gospodarki niskoemisyjnej.

Barbara Nowacka - Sekretarz Gminy Kurów

INFORMACJA Z REALIZACJI PROGRAMU OPIEKI NAD ZWIERZĘTAMI

W ramach realizacji Programu opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobiegania bezdomności zwierząt na terenie Gminy Kurów w roku 2019 - 156 właścicielom zwierząt z terenu gminy Kurów, wydano skierowania na zabiegi związane z zapobieganiem i ograniczeniem bezdomności zwierząt, w tym: zabieg sterylizacji:

- pies (suka) - 58,
- kot (kotka) - 108.

zabieg kastracji:

- pies - 5,
- kot - 29.

Łącznie wydano skierowania na 200 zabiegów. Ponadto w ramach „Programu” oraz ustawy o ochronie zwierząt:

- 5 pieszków umieszczono w schronisku dla Zwierząt w Puławach prowadzonym przez Zakład Usług Komunalnych w Puławach,
- 7 pieszków bezdomnych i 1 kotka przekazano do adopcji (przy dużej pomocy redakcji Wspólnoty Puławskiej).

Łącznie na realizację zadań wynikających w Programu i ustawy o ochronie zwierząt i ustawy o ochronie przyrody wydatkowano środki finansowe w wysokości 42 374,53 zł. (dyżur schroniska, karma, leczenie zwierząt dzikich i bezdomnych, szczepienia zwierząt przeznaczonych do adopcji, utylizacja zwierząt padłych znalezionych przy drogach gminnych oraz zabiegi sterylizacji i kastracji).

W ramach realizacji w/w „Programu” na rok 2020, przyjętego Uchwałą Nr XIII/118/2020 Rady Gminy urów z dnia 6 lutego 2020 r. gmina nadal realizuje:

- bezpłatną sterylizację albo kastrację zwierząt domowych, a ponadto:
- bezpłatne, elektroniczne znakowanie (czipowanie) psów.

Zabiegom mogą być poddane zwierzęta na wniosek ich właścicieli zamieszkałych na terenie Gminy Kurów.

Elektroniczne znakowanie (czipowanie) psów, polega na wszczepieniu, elektronicznego transpondera (czipa) pod skórę psa.

Dane o zacychowanych zwierzętach zostaną wprowadzone do Międzynarodowej Bazy Danych SAFE-Animal, zrzeszonej w EUROPETNET.

Zabiegi są dokonywane przez podmioty prowadzące działalność gospodarczą w zakresie usług weterynaryjnych, z którymi gmina podpisała umowę na wykonywanie tych usług.

Warunkiem skorzystania z bezpłatnego zabiegu sterylizacji, kastracji lub znakowania zwierząt będzie posiadanie aktualnego szczepienia pieska przeciwko wściekliznie oraz wypełnienie i złożenie w UG Kurów, przez właściciela, wniosku wraz z klauzulą wyrażenia zgody na przetwarzanie danych osobowych dla potrzeb wynikających z realizacji Programu.

Formularze wniosków są do pobrania przy informacji na stronie internetowej Gminy Kurów: www.kurow.eu lub w Urzędzie Gminy Kurów – Sekretariat.

Eko-Patrol

Eko-Patrol działa prężnie. Na terenie Gminy Kurów od niedawna funkcjonuje Eko-Patrol, który wspiera lokalny samorząd w realizacji obowiązków związanych z ochroną środowiska oraz kontrolą czystości i porządku na terenie gminy. Jednym z wielu zadań Eko-Patrolu jest zwalczanie zanieczyszczeń porządkowych i „dzikich wysypisk odpadów” na terenie gminy. W przypadku stwierdzenia podrzuconych śmieci podejmowane są działania, w celu ustalenia sprawców wykroczenia, a także doprowadzenia do uprzątnięcia terenu. Obowiązek

utrzymania porządku i czystości należy do właściciela lub zarządcy nieruchomości. Wiele zaniechań porządkowych udało się stwierdzić, dzięki współpracy z mieszkańcami gminy, którzy wskazywali miejsca, nieraz trudno dostępne, w których podrzucone były różnego rodzaju odpady. Przykładem jest jedno z ostatnich zgłoszeń, które wpłynęło do Urzędu Gminy o wysypisku znajdującym się na skraju lasu przy drodze we wsi Klementowice. Eko-Patrol dotarł do sprawcy tego nagannego procederu, który w rezultacie uprzątnął teren.

SELF-REG? SAMOREGULACJA? CO TO?

Metoda samoregulacji – Self-Reg wskazuje jak powinieneś patrzeć na zachowanie swojego dziecka/wychowanka oraz jak reagować i realizować potrzeby. Jak wspierać i towarzyszyć mu w radzeniu z trudnymi sytuacjami.

W omawianej metodzie istotne jest zarządzanie poziomem energii tak, aby można było realizować cele, a także umiejętne rozpoznawanie jak samopoczucie wpływa na zachowanie. Ważne jest także funkcjonowanie w społeczeństwie oraz rozumienie odczuć i zachowań innych oraz rodząca się wraz z tym zrozumieniem empatia, łagodność i troska.

Elementy optymalnej samoregulacji:

1. „umiejętność rozpoznania własnego stanu spokoju i czujności wtedy, kiedy znajdujemy się w tym stanie
2. w momencie, kiedy jesteśmy zestresowani – umiejętność rozpoznawania, co powoduje stres
3. umiejętność rozpoznawania stresorów
4. pragnienie poradzenia sobie ze stresorami

5. umiejętność tworzenia strategii radzenia sobie ze stresorami

6. umiejętność sprawnej i skutecznej regeneracji po tym jak poradziłeś sobie ze stresorami.”¹

Celem powyższego jest pomoc dziecku w doświadczaniu skupienia, utrzymania wysokiego poziomu koncentracji, umiejętności nawiązywania i utrzymywania relacji.

Self-Reg to rozumienie zachowań problemowych (w odczuciu rodzica/wychowawcy /opiekuna) jako cennych symptomów nadmiernego doświadczania stresu przez dziecko.

Twórcą podejścia Self-Reg jest Stuart Shanker kanadyjski psycholog, profesor York University, autor licznych publikacji i książek naukowych, a przede wszystkim założyciel The Mehrit Centre – miejsca kształcenia i certyfikowania. Za-

znaczyć należy, że w Polsce certyfikat II stopnia (Facilitator), który daje możliwość prowadzenia szkoleń w zakresie Self-Reg ma aktualnie bardzo wąskie grono osób: Natalia Fedan, Agnieszka Stążka-Gawrysiak, Jagoda Sikora i Agnieszka Piskozub-Piwosz..

Wychowanie stanowi wyzwanie. Nie warto dążyć do podporządkowania sobie dziecka, a cenić jego indywidualność, wspierać go w rozwoju, nauczyć rozpoznawać stresory i umacniać więzi.

Warto pamiętać, że „dzieci mogą być egoistyczne, niewrażliwe, a nawet złośliwe. Mogą nie słuchać. Mogą reagować nagłym wrzaskiem lub popychaniem innych. Bywają nieposłuszne lub wręcz wrogie. (...) Ale niegrzeczne dziecko? Nigdy..”¹

Daria Sokołowska

Spółdzielnia Socjalna „Złoty Kur”

Spółdzielnia Socjalna „Złoty Kur” w Kurowie zaczęła swoją działalność na Warszawskiej 7 od połowy grudnia 2019 roku. Jest to pierwsze przedsiębiorstwo społeczne na terenie gminy. Ekonomia społeczna jest jeszcze mało znana przez mieszkańców. Malutkimi krokami przyzwyczajamy wszystkich do naszej kuchni. Mamy nadzieję, że Złoty Kur na stałe zagości w Kurowie.

Spółdzielnia powstała z myślą o usługach gastronomicznych. Naszą specjalnością są obiady domowe. Każdego dnia można zjeść coś innego i pysznego. W naszej ofercie są też pierogi ruskie, wiejskie, ze szpinakiem, z mięsem, kapustą, z pieczarkami i kapustą, na słodko z serem białym i gyros. Pierogi można kupić na porcje jak i na kilogramy. Oferujemy również kawy parzone na różne sposoby. Posiłki można zamawiać telefonicznie jak i osobiście. Można je zjeść na miejscu w przyjaznej atmosferze, jak i zamówić na wynos. Obiady pakujemy w pojemniki jednorazowego użytku. Menu każdego dnia jest zmieniane i wstawiane w internecie na naszym portalu społecznościowym fb.

Istnieje również możliwość zamawiania niedużych imprez okolicznościowych. W naszym lokalu mieści się do 35 osób. Zapraszamy do kontaktu z nami 795 271 323.

Wystrój naszego lokalu tworzą zdjęcia już nie istniejącego Złotego Kura. Rodowici mieszkańcy, którzy pamiętają tamte czasy mogą wrócić myślami do czasów dawnej gospody, podczas jedzenia obiadu lub picia kawy w towarzystwie przyjaciół.

Zapraszamy!

- *Próbowałam kilku potraw ze spółdzielni. Zawsze brałam je do domu, w dniach w których nie miałam czasu gotować dla rodziny. Dobrze, że na stronie jest menu i można zerknąć, co będzie danego dnia tygodnia. Jest gdzie się poratować w awaryjnej sytuacji...*

- *Kilka razy korzystałam z usług „Złotego Kura”. Mam kilka ulubionych potraw. Bigos wychodzi Paniom fajnie. Lubimy go w pracy i zamawiamy też do domu.*

- *Regularnie korzystam z usług spółdzielni. Codziennie świeży obiad, porcje duże, dania wymyślne. Widać, że Panie starają się, by urozmaicać menu.*

- *Miałam rodzinną uroczystość. Zamówiłam obiad i przystawki na 12 osób, o nic nie musiałam się martwić. Na czas dostarczone było wszystko, zdziwiła mnie ilość potraw, bo wydawało mi się, że jest ich więcej niż zamówiłam.*

- *Myszę, że niektóre potrawy są za drogie, jak na nasze możliwości.. Porcja surówki z kapusty za 3 zł, to za dużo! Ale świeża była, do mięsa pasowała*

- *Czuć i widać, że Panie chcą gotować, jak u mamy czy babci. Myszę, że z miesiąca na miesiąc będzie coraz lepiej... Przywożą na miejsce, mogą dostarczyć do domu czy pracy. Można zamówić nawet większą ilość... Oby tak dalej...*

- *W lokalu spółdzielni, przy ul. Warszawskiej w Kurowie mieliśmy możliwość zorganizowania poczęstunku. Wszystkiego było pod dostatkiem i co najważniejsze na miejscu. Oby tak dalej!*

Fotoreportaż - ostatnie okładki.

Zakład Usług Komunalnych Sp. z o.o.
 Tel./fax 81 880 88 03, tel. 81 880 88 04
 e-mail: zuk.kurow@mbnet.pl
 NIP. 716 281 49 72, REGON 06164562

Dni i godziny otwarcia

Biurowisko ZUK Sp. z o.o. w Kurowie
 przyjmuje interesantów

Poniedziałek - Piątek 7.00 - 15.00

Kasa zakładu czynna:

Poniedziałek - Piątek 7.00 - 14.30
przerwa w godzinach 10.30 - 11.00

**ZUK
 KURÓW**

Zakład Usług Komunalnych Sp. z o.o.
 ul. Głowackiego 43
 24 -170 Kurów

**SKORZYSTAJ
 Z NASZYCH USŁUG JUŻ DZIŚ!**

**zapraszamy
 do skorzystania z usług w zakresie:**

- wykonywania przyłączy i sieci wodociągowej - kanalizacyjnej;
- budowy przydomowych oczyszczalni ścieków i montażu zbiorników bezodpornych na ścieki;
- wynajmu kontenerów na odpady budowlane i rozbiórkowe;
- odbioru i zagospodarowania odpadów;
- wykonywania instalacji wodociągowej wewnętrznej;
- odbioru ścieków z szamb przydomowych;
- pielęgnacji i utrzymania zieleni, placów zabaw, skwerów;
- wykonywania prac porządkowych;
- zimowego utrzymania dróg i chodników;
- układania kostki brukowej, utwardzania terenów, budowy chodników i podjazdów;
- zagospodarowanie odpadów na składowisku odpadów;
- usług transportowych samochodami skrzyniowymi;
- usługi koparko - ładowarką, koparką;
- usług koszenia nieużytków za pomocą kosiarki bijakowej;
- drobnych prac budowlanych;

Tanio ! Szybko ! Solidnie !

KALENDARZ IMPREZ 2020

KWIECIEŃ

- XX.04.2020 Mały Konkurs Recytatorski Gminny Ośrodek Kultury w Kurowie
- 10.04.2020 godz. 8.50 złożenie kwiatów w miejscach pamięci - 80. Rocznica Zbrodni Katyńskiej oraz 10. Rocznica Katastrofy Smoleńskiej,
- 19.04.2020 Msza Święta godz. 12.00 - 80. Rocznica Zbrodni Katyńskiej oraz 10. Rocznica Katastrofy Smoleńskiej - Kościół Parafialny w Kurowie
- 26.04.2020 Pielgrzymka Strażacka do Częstochowy

MAJ

- 02.05.2020 Msza Święta godz. 12.00 Dzień Strażaka, Dzień Flagi - Kościół Parafialny w Kurowie
- 3.05. 2020 229. Rocznica uchwalenia Konstytucji 3 Maja, 76. Rocznica tragicznych wydarzeń w Owczarni, złożenie wieńców, Msza Święta godz. 12.00, Zawody wędkarskie, turniej tenisa stołowego, Biegi, Wieczór pieśni patriotycznych
- 08.05.2020 „DNI PAPIESKIE” – koncert w GOK w Kurowie
- 13.05. 2020 XVII Konkurs „Ojczyzna słowem malowana”, Wystawa Gminna Biblioteki Publicznej
- 27.05.2020 XX Konkurs Recytatorski o tematyce religijnej – GOK w Kurowie,
- 31.05.2020 Gminny Dzień Dziecka, Zawody sportowe przed południem, loteria „Mam Pasję” – Stary Rynek w Kurowie
- 31.05.2020 Koncert - Zesłanie Ducha Świętego - Kościół Parafialny w Kurowie
- XX.05.2020 Koncert - „CHÓR GMINY KURÓW I JEGO GOŚCIE”

CZERWIEC

- 28.06.2020 Gminny Dzień Osób Niepełnosprawnych

SIERPIEŃ

- 15.08.2020 100. Rocznica Bitwy Warszawskiej – Wdzięczni Bohaterom 1920 r. Wystawa oraz plenerowe widowisko muzyczno-teatralne w Gminie Kurów – Stary Rynek w Kurowie
- 16.08.2020 Dożynki Gminne w Kurowie – Stary Rynek w Kurowie
- 22.08.2020 Powiatowe zawody sportowo-pożarnicze w Żyrzynie
- 23.08.2020 Dożynki Powiatowe w Baranowie
- XX.08.2020 Memoriał organizowany przez Klub Sportowy Garbarnia – Stadion im. K. Wolnego

WRZESIEŃ

- 4.09.2020 X Czwórmech szachowy w GOK w Kurowie
- 5.09.2020 Requiem w intencji ofiar bombardowania - Kościół Parafialny w Kurowie
- 8.09.2020 Msza Święta poranna - 81. Rocznica bombardowania Kurowa, 77. Rocznica ataku na niemiecki pociąg amunicyjny pod Gołębiem - złożenie wieńców
- 12.09.2020 Gminne Święto Pieczonego Ziemniaka - koncert zespołu „Dziady Kazimierskie” - Choszczów świetlica wiejska
- XX.09.2020 XI Dni Muzyki „Kurów 2020”
- XX.09.2020 Mam pasję (Festiwal)

PAŹDZIERNIK

- XX.10.2020 Jesienny Konkurs Recytatorski w GOK w Kurowie

LISTOPAD

- XX.11.2020 Koncert – „CHÓR GMINY KURÓW I JEGO GOŚCIE”
- 11.11.2020 102. Rocznica Odzyskania Niepodległości, złożenie wieńców, Msza Święta godz. 12.00, Wieczór pieśni patriotycznych
- 14.11.2020 Ogólnopolski Dzień Seniora: Msza, część artystyczna, spotkanie „Nie starzeje się serce, które kocha” – (Sokrates)
- 20.11.2020 XVII Przegląd Piosenki „Ojczyste Śpiewanie” w GOK w Kurowie
- 27.11.2020 XIV Poetycki Apel Pamięci w GOK w Kurowie

GRUDZIEŃ

- 6.12.2020 Gminne Spotkanie z Mikołajem w GOK w Kurowie
- 19/20.12.2020 Turniej tenisa stołowego - Memoriał, TOPSPIN – Szkoła Podstawowa w Kurowie
- XX.12.2020 Koncert – „Kolędy” - Kościół Parafialny w Kurowie
- XX.12.2020 Puchar Polski w Kolarstwie Przelajowym, Mayday Team

Szczegółowe programy imprez zostaną opublikowane na stronie Gminy Kurów oraz na plakatach.

Serdecznie zapraszamy do udziału w życiu kulturalnym naszej społeczności.

PROŚBA O 1% PODATKU DLA OSP W KUROWIE

Zarząd Ochotniczej Straży Pożarnej w Kurowie zwraca się prośbą o przekazanie 1% podatku.

W 2019 r. na terenie Gminy Kurów odnotowano ogółem 75 zdarzeń. OSP Kurów uczestniczyła 48 razy w akcjach ratowniczych, w tym: w gaszeniu pożarów 21 razy, w likwidacji miejscowych zagrożeń 26 razy oraz w 1 alarmie fałszywym.

Korzystając z okazji chcemy bardzo podziękować wszystkim członkom OSP

w Kurowie za społeczne zaangażowanie, za każdą poświęconą chwilę dla straży, pracę i wyrzeczenia, a przede wszystkim narażanie własnego życia i zdrowia dla wspólnego bezpieczeństwa.

Bardzo dziękujemy za dotychczasową ofiarność. Dzięki niej udało się doposażyć jednostkę i kupić sprzęt między innymi taki jak defibrylator, samochód, ubrania ochronne, sprzęt do wypadków drogowych. W tym roku otrzymane środki planujemy przeznaczyć na doko-

sażenie jednostki w niezbędny sprzęt ratowniczy, a w szczególności sprzęt ochrony osobistej strażaków – mundury do pożarów.

Aby przekazać 1% podatku wystarczy podczas wypełniania rocznego zeznania PIT wpisać Numer KRS OSP w Kurowie: 0000033324.

Wierzymy, że i w tym roku wesprze Państwo nasze działania.

Zarząd OSP Kurowie

Przekaz 1% podatku

Dlaczego warto posłać dziecko do przedszkola?

Dziecko ma już trzy lata. Co teraz? Rodzice często zadają sobie to pytanie. Niania, babcia czy przedszkole? Wybór jest tylko jeden - Przedszkole.

„Wszystkiego, co naprawdę trzeba wiedzieć, nauczyłem się w przedszkolu o tym jak żyć, co robić, jak postępować, współżyć z innymi, patrzeć, odczuwać, myśleć, marzyć i wyobrażać sobie lepszy świat.”

Robert Fulghum

Powyższe słowa powinny przekonać każdego Rodzica jak ważna jest edukacja dziecka w każdym wieku. Nasze przedszkole pełni funkcję opiekuńczo-wychowawczą, dba o wszechstronny rozwój dzieci, czuwa nad ich zdrowiem i bezpieczeństwem, wyrównuje ewentualne braki oraz aktywnie współpracuje z rodziną dziecka. Do wspólnych zabaw w naszej placówce zapraszamy wszystkie dzieci od trzeciego roku życia oraz samodzielne 2,5- latki.

Nad rozwojem i bezpieczeństwem dzieci czuwa odpowiednio wykwalifikowana kadra pedagogiczna. Wszystkie nauczycielki cechuje pozytywna energia, dzięki której przedszkole jest miejscem przyjaznym dla dzieci i spełnia oczekiwania Rodziców.

Dlaczego warto posłać dziecko do przedszkola?

- Przedszkolak poznaje zasady życia w społeczeństwie: uczy się współpracy w grupie rówieśniczej, tolerancji i samodzielności.
- Przedszkole pozytywnie wpływa na rozwój emocjonalny dzieci:

Uczy radzić sobie z emocjami i problemami; przełamuje lęki i nieśmiałość; poznaje konieczność pójścia w niektórych sytuacjach na ustępstwa.

• W przedszkolu dziecko uczy się bawić, rozwija swoją wyobraźnię, poznaje nowe zabawy, gry, wierszyki i piosenki. Ma również okazję do aktywnego spędzenia czasu. Dziecko uczestniczy w: zabawach ruchowych, działaniach plastycznych - technicznych, bierze udział w uroczystościach przedszkolnych- Dzień Babci i Dziadka, Dzień Mamy i Taty, Dzień Dziecka, Jasełka, bal karnawałowy itp.

• W przedszkolu dzieci nabywają odporności zdrowotnej. Początki najczęściej bywają trudne, lecz jest to sytuacja przejściowa.

Iwona Barucha, Elżbieta Piłat

**ZACHĘCAMY RODZICÓW DO ZAPISANIA DZIECI DO PRZEDSZKOLA!
WPRAWDZIE ZAKOŃCZYŁ SIĘ JUŻ PIERWSZY NABÓR KANDYDATÓW,
ALE GMINNE PRZEDSZKOLE W KUROWIE WCIĄŻ DYSPONUJE KILKOMA
WOLNYMI MIEJSCAMI.**

**REKRUTACJA UZUPEŁNIAJĄCA POTRWA DO 21 KWIETNIA 2020 R.
WNIOSEK O PRZYJĘCIE DZIECKA DO PRZEDSZKOLA MOŻNA POBRAĆ
ZE STRONY INTERNETOWEJ PRZEDSZKOLA WWW.GPKUROW.PL**

Z życia przedszkola w Kurowie

Nowy rok 2020 rozpoczął się w przedszkolu bardzo spokojnie. Przypadające w pierwszym terminie ferie zimowe sprawiły, że część przedszkolaków korzystała z dodatkowych dni wolnych, chociaż przedszkole pracowało bez zmian.

Na początku lutego odbył się bal karnawałowy dla wszystkich grup wiekowych. Poprowadzili go Państwo Danuta i Mariusz Słonka. Było wiele atrakcji dostosowanych do wieku dzieci. Dużym zainteresowaniem cieszyły się konkursy z nagrodami. Dzięki takiej organizacji, wychowawczynie mogły zająć się bezpośrednim sprawowaniem opieki nad dziećmi ze swoich grup, a prowadzący zabawami i atrakcjami. Bardzo dziękuję za świetne i nieodpłatne prowadzenie imprezy.

Podczas balu karnawałowego zdjęcia wykonywał Pan Adam Podkościelny.

Z wielkim poświęceniem i cierpliwością współpracował z przedszkolakami. Efektem fotograficznych działań jest ogromna ilość zdjęć, na których znalazły się wszystkie przedszkolaki.

Moje uznanie chciałabym skierować do pana Jurka Ostryńskiego, który wypożyczył stroje karnawałowe nie tylko dla swoich dzieci, ale również dla przedszkolaków, które z różnych powodów nie miały przebrań. Bieczny był uśmiech na twarzach dzieci, które wkładając karnawałowy strój spełniały swoje marzenia o staniu się wybranym bohaterem czy postacią bajkową. Dziękuję w ich imieniu!

O przetrwanie kulinarnych tradycji karnawałowych zadbały Panie Kucharki. Na drugie śniadanie pojawiły się, przygotowane przez nie, pyszne oponki, a w tłusty czwartek-światne faworki. Dietetycy pozwalają na pojawienie się umiarkowanych ilości słodkości kilka razy w roku, w imię tradycji. Skorzystaliśmy z tego!

Do bezpiecznych wyjść przedszkolaków na spaceru przyczynił się Pan Paweł Kondratowicz, który przekazał dużą ilość kamizelek odblaskowych dla dzieci.

Serdecznie dziękuję przedstawicielom Rady Rodziców za działania na rzecz dzieci, nowe, ciekawe pomysły i plany.

Wydarzenia ostatnich dni - zagrożenie koronawirusem sprawiły, że trudno nam będzie zrealizować przedszkolne plany. Oczekująca na wiosnę Marzanna, zaplanowane kiermasze i atrakcje dla dzieci będą musiały poczekać do momentu bezpiecznego powrotu dzieci do przedszkola.

Po ogłoszeniu decyzji Rządu, zaleceń Ministra Zdrowia i MEN zostały zawieszona zajęcia dydaktyczno-wychowawcze.

Kilka tygodni wcześniej nadchodziły niepokojące wiadomości z różnych części świata, w tym Europy. W Polsce do typowych zakażeń sezonowych doszło ryzyko pojawienia się koronawirusa. W naszym przedszkolu obowiązywał podwyższony reżim sanitarny. Pani Intendentka zadbała o zamówienie zwiększonej ilości środków dezynfekcyjnych odpowiednio wcześniej. Panie z obsługi sumiennie dezynfekowały narażone powierzchnie. Pomagały nauczycielkom i wspólnie przeprowadzały instruktaż skutecznego mycia rąk w sposób zabawny (z towarzyszącym wierszykiem) i *poważny-z informacjami o zagrożeniu i profilaktyce.*

12 marca nie było dzieci w przedszkolu. Rodzice postąpili odpowiedzialnie i zapewнили dzieciom opiekę domową.

Zofia Kamińska-Dobrzyńska

BIULETYN

Gminnej Komisji d/s Rozwiązywania Problemów Alkoholowych w Kurowie

Kochani, z okazji Świąt Wielkiej Nocy i kolejnego wydania Gminnego Kwartalnika „O Nas”, przygotowaliśmy również nowy BIULETYN. W całości poświęciliśmy go tematyce grup Al-Anon, ponieważ chcemy pochwalić się i uczcić fakt, że działająca w naszej gminie Grupa Al-Anon „Radość” obchodzi 18. rocznicę powstania. 18 lat – dorosłość...

18lat to poważnie brzmi, to szmat czasu i mnogość zdobytych doświadczeń. Ta dorosłość, rozumiana jako dojrzałość i powaga podejścia do otaczającego nas świata, towarzyszą członkom Al-Anon od zawsze i na każdym kroku. Ale co to właściwie znaczy Al-Anon, czym zajmują się te grupy i wokół jakiego problemu się skupiają? Dla wielu nie jest to jasne, dlatego poniższy materiał wyjaśni Państwu wszystko.

Redakcja Biuletynu GKRPA

Preambuła Al-Anon

Grupy Rodzinne Al-Anon są wspólnotą krewnych i przyjaciół alkoholików. Istnieją one w tym celu, aby rozwiązywać wspólne problemy przez dzielenie się swoim doświadczeniem, siłą i nadzieją. Jesteśmy przekonani, że alkoholizm jest chorobą rodzinną i że zmiana naszego nastawienia może przyczynić się do jej wyleczenia.

Al-Anon nie jest związany z żadną sektą, wyznaniem, grupowaniem politycznym, organizacją lub z jakąkolwiek instytucją. Nie bierze udziału w żadnych sporach. W sprawach nie dotyczących wspólnoty, Al-Anon nie zajmuje żadnego stanowiska, nie popiera ich ani nie odrzuca.

W Al-Anon nie ma składek członkowskich. Al-Anon jest samowystarczalny dzięki dobrowolnym datkom uczestników spotkania. Jedynym motywem działania w Al-Anon jest niesienie pomocy rodzinom alkoholików. Realizujemy to przez praktykowanie Dwunastu Stopni, przez serdeczne przyjmowanie i dodawanie otuchy rodzinom alkoholików, oraz zrozumienie i dodawanie odwagi samemu alkoholikowi”.

Sugerowana Preambuła do Dwunastu Stopni Al-Anon

TROCZĘ HISTORII...

Już w początkowym okresie istnienia Anonimowych Alkoholików w latach 30. XX w., bliscy i krewni alkoholików zauważyli, że z powodzeniem mogą stosować zasady AA do rozwiązywania własnych problemów. W 1951 r. Lois W., żona jednego ze współzałożycieli AA, i Anne B. powo-

łały tzw. Izbę Rozrachunkową dla obsługi pięćdziesięciu działających wówczas grup rodzinnych. Dziś Al-Anon służy w ponad 33.000 grup w 104 krajach. Liczba członków Al-Anon jest szacowana na ok. 60.000.

DWANAŚCIE STOPNI AL-ANON

Studiowanie Dwunastu Stopni jest niezbędne do osiągnięcia postępu w programie Al-Anon. Zasady w nich zawarte są uniwersalne, odnoszące się do każdego, niezależnie od wyznawanej religii. W Al-Anon dążymy do coraz głębszego zrozumienia tych Stopni i modlimy się o umiejętność stosowania ich w naszym życiu.

1. Przyznaliśmy, że jesteśmy bezsilni wobec alkoholu i że nie jesteśmy w stanie kierować naszym życiem.
2. Uwierzyliśmy, że Siła Większa od naszej własnej może nam przywrócić równowagę ducha i umysłu.
3. Postanowiliśmy powierzyć naszą wolę i nasze życie opiece Boga – jakkolwiek Go pojmujemy.
4. Przeprowadziliśmy szczerzy i odważny rachunek sumienia.
5. Wyznaliśmy Bogu, sobie – we własnym sumieniu i innemu człowiekowi istotę naszych błędów.
6. Z całkowitą gotowością powierzyliśmy Bogu usuwanie wszelkich słabości naszego charakteru
7. Prosiłiśmy Boga z pokorą, aby usunął nasze wady.
8. Sporządziliśmy listę osób, przez nas skrzywdzonych i postanowiliśmy im wszystkim zadośćuczynić.
9. Naprawiliśmy błędy popełnione wobec wszystkich ludzi – gdy tylko było to możliwe bez krzywdy dla nich lub dla innych.
10. Prowadziliśmy w dalszym ciągu rachunek sumienia; w razie popełnienia błędu jesteśmy gotowi przyznać się do tego.
11. Poszukiwaliśmy przez modlitwę i medytację coraz doskonalszej więzi z Bogiem – jakkolwiek Go pojmujemy, prosząc jedynie o poznanie Jego woli wobec nas i o siłę do Jej spełnienia.
12. Dzięki stosowaniu Dwunastu Stopni dostąpiliśmy duchowego przebudzenia i staraliśmy się nieść posłannictwo innym ludziom, a zasady te stosować we wszystkich naszych sprawach.

DWANAŚCIE TRADYCJI AI-ANON

Te wskazówki to sposób wspierania harmonii i rozwoju w grupach AI-Anon oraz w ogólnościowej wspólnotce AI-Anon jako całości. Nasze wspólne doświadczenie podpowiada, że nasza jedność zależy od zachowania tych Tradycji.

1. Nasze wspólne dobro powinno być stawiane na pierwszym miejscu; postęp indywidualny większości zależy od naszej jedności grupowej
2. Jedynym i najwyższym autorytetem AI-Anon jest kochający Bóg taki, jaki daje się rozpoznać w zbiorowym sumieniu grupy. Ci, którzy kierują, są po to, aby rzetelnie służyć innym; oni nie rządzą
3. Krewni alkoholików zbierający się w celu niesienia nawzajem pomocy, mogą uważać się za Grupę Rodzinną AI-Anon pod warunkiem, że przyświeca im tylko ten cel. Jedynym warunkiem członkostwa jest to, czy mamy w rodzinie lub wśród bliskich przyjaciół kogoś chorującego na alkoholizm.
4. Każda grupa powinna być niezależna, z wyjątkiem spraw odnoszących się do innych grup AI-Anon, lub AA jako całości.
5. Każda grupa AI-Anon ma tylko jeden cel: niesienie pomocy rodzinom alkoholików. Realizujemy to poprzez stosowanie Dwunastu Stopni w naszym własnym życiu, przez rozumienie i dodawanie otuchy naszym pijącym krewnym oraz przez serdeczne przyjmowanie i okazywanie zrozumienia rodzinom alkoholików.
6. Nasze grupy AI-Anon nie powinny nigdy udzielać swej nazwy lub w jakikolwiek inny sposób wspierać działalności innych organizacji. Imię AI-Anon nie powinno być nigdy włączone w jakiegokolwiek dyskusje publiczne tak, aby problemy finansowe, majątkowe i prestiżowe nie odwracały naszej uwagi od głównego celu duchowego. Powinniśmy zawsze współpracować z AA.
7. Każda grupa powinna być całkowicie samowystarczalna i nie przyjmować pomocy materialnej z zewnątrz.
8. Dwunasty Stopień AI-Anon powinien być realizowany we własnym zakresie grupy, bez pomocy ludzi poświęcających się tego rodzaju pracy zawodowo. Nasze Centralne Służby mogą jednak zatrudniać pracowników fachowych.
9. Grupy nie powinny mieć cech organizacyjnych, ale mogą wybierać spośród swoich członków przedstawicieli, tworzących rady służebne lub komitety, podlegające bezpośrednio tym, którym służą.
10. Grupy Rodzinne AI-Anon nie wyrażają opinii w sprawach nie związanych z ich działalnością, aby imię AI-Anon nie zostało nigdy uwikłane w publiczne dyskusje.
11. Nasze oddziaływanie na społeczeństwo opiera się na przyciąganiu, a nie reklamowaniu. Powinniśmy dbać o zachowanie osobistej anonimowości w kontaktach z prasą, TV, radiem, filmem i w szczególności sposób ochraniać anonimowość członków AA.
12. Anonimowość jest duchową podstawą wszystkich naszych Tradycji i przypomina nam zawsze o pierwszeństwie tych Tradycji przed osobistymi przekonaniem i korzyściami naszych członków.

AI-Anon

To ludzie, którzy tak jak i ty, martwią się, że ktoś z bliskich pije za dużo. Choroba alkoholowa wpływa na każdego członka rodziny. Otoczenie pijącego zostaje przez tę chorobę jakby „napromieniowane”, zachowanie najbliższych zmienia się, choć oni sami często tego nie widzą. Rodziny i przyjaciele alkoholika otrzymują w AI-Anon szansę uczenia się od siebie nawzajem, jak – mimo choroby – żyć w sposób satysfakcjonujący i szczęśliwy.

Czy AI-Anon jest dla Ciebie?

Miliony ludzi są dotknięte nadmiernym pić kogoś bliskiego. Zamieszczone poniżej pytania są po to, by pomóc Ci zdecydować, czy AI-Anon jest Ci potrzebny.

1. Czy martwi Cię to, jak wiele pije ktoś Ci bliski?
2. Czy masz kłopoty finansowe z powodu picia tej osoby?
3. Czy kłamiesz, by ukryć picie jakiejś osoby?
4. Czy czujesz, że gdyby osobie pijącej zależało na Tobie, to on czy ona przestałaby pić dla Twojego dobra?
5. Czy winę za zachowanie osoby pijącej przypisujesz jej lub jego towarzystwu?
6. Czy z powodu osoby pijącej Twoje plany często upadają lub są przekreślane, a posiłki opóźniane?
7. Czy stosujesz pogroźki w rodzaju: „Jeśli nie przestaniesz pić, to to od ciebie odejdę”?
8. Czy dyskretnie próbujesz wyczuć zapach alkoholu w oddechu osoby pijącej?
9. Czy boisz się zdenerwować tę osobę w obawie, że to wywoła napad pijaństwa?
10. Czy cierpisz lub masz kłopoty z powodu zachowania osoby pijącej?
11. Czy z powodu picia masz zepsute święta lub spotkania?
12. Czy z obawy przed brutalnym zachowaniem zdarzyło Ci się dzwonić po pomoc policji?
13. Czy szukasz ukrytego alkoholu?
14. Czy zdarzyło Ci się jechać autem z nietrzeźwym kierowcą?
15. Czy zdarzyło Ci się odrzucić zaproszenie towarzyskie z powodu niepokoju lub lęku?
16. Czy masz poczucie klęski, dlatego że nie możesz kontrolować picia?
17. Czy sądzisz, że gdyby pijący przestał pić, Twoje pozostałe problemy zostałyby rozwiązane?
18. Czy aby przstraszyć pijącą osobę, zdarzało ci się grozić, że zrobisz sobie coś złego?
19. Czy przez większość czasu czujesz złość, zmieszanie lub przygnębienie?
20. Czy czujesz, że nie ma nikogo, kto zrozumie Twoje problemy?

*Tekst pochodzi z ulotki
„Masz kłopoty z powodu czyjegoś picia”,
wyd. II poprawione, Poznań 2017 r.*

Jeśli odpowiedziałeś „tak” na któreś z tych pytań, to Al-Anon okaże Ci pomoc. Przyjdź na spotkanie grupy Al-Anon w każdy poniedziałek o 16.30 do lokalu PRZYSTANEK przy ul. Kilińskiego 2A w Kurowie.

Co oferuje Al-Anon?

Program Al-Anon jest programem duchowym na nowy sposób życia. Jest programem, który skutecznie służy tysiącom osób – mężczyznom i kobietom. Jest on skuteczny w każdym miejscu świata, dla wszystkich ludzi, bez względu na zajmowaną przez nich pozycję społeczną i sytuację, w jakiej się znajdują.

Dlaczego osoby z Al-Anon są anonimowe?

Anonimowość jest duchową podstawą Al-Anon. Jest gwarancją bezpieczeństwa dla wszystkich członków Al-Anon, a szczególnie dla nowo przybyłych.

Gdzie spotykają się uczestnicy mityngów Al-Anon?

Spotkania Grup Rodzinnych Al-Anon służące dzieleniu się doświadczeniem siłą i nadzieją nazywamy mityngami. W zależności od celu i osób w nich uczestniczących są to mityngi otwarte, zamknięte lub informacyjne. Mityngi informacyjne służą przede wszystkim niesieniu posłania na

zewnątrz poprzez informację o Al-Anon, jako o sposobie na uporanie się z własnymi problemami związanymi z życiem z alkoholikiem. Jednak podstawową formą spotkań w naszej wspólnocie jest mityng zamknięty, w którym uczestniczą wyłącznie same osoby z rodzin lub inni bliscy alkoholików.

Propozycja współpracy dla profesjonalistów

Grupy Rodzinne Al-Anon dokładają wszelkich starań o to, aby program powrotu do zdrowia był powszechnie znany i dostępny dla wszystkich osób, które tej pomocy potrzebują.

Najtrafniej ideę naszej działalności oddaje „Deklaracja Jedności Al-Anon”, która towarzyszy nam we wszystkich naszych działaniach:

„Każdy członek naszej wspólnoty jest ważnym ogniwem ogromnego kręgu nadziei. Szanując indywidualność każdego, pamiętajmy, że nasze wspólne dobro powinno być zawsze stawiane na pierwszym miejscu. Nasz powrót do zdrowia zależy od naszego wspólnego celu oraz atmosfery zaufania”.

AI-ANON:

Dzięki Al-Anon:

- Zrozumiałam, że alkoholizm jest chorobą – Zosia
- Ciągle udoskonalam siebie – Janek
- Uświadomiłam sobie, że nie jestem przyczyną tej choroby – Ala
- Zobaczyłam, że nie jestem sama z tym problemem. Jest nas dużo w Polsce i innych krajach – Hala
- Przestałam się bać wszystkiego i wszystkich – Wiesia
- W Al.-Anon spotkałam ludzi, którym mogłam zaufać, ponieważ mieli ten sam problem co ja i rozumieli mnie, jak nikt dotychczas – Krysia
- Dziś jestem wdzięczna Al - Anon za moje nowe życie i pragnę, aby nazwa Al-Anon znana była wszystkim tym, którzy mogą potrzebować pomocy – Ola

ZAUFAM NAM. MY TEŻ KIEDYŚ SZUKALIŚMY POMOCY...

- Jeżeli picie bliskiej osoby przeszkadza Ci normalnie żyć...
- Jeżeli wydaje Ci się, że gdyby on lub ona przestali pić, to Twoje życie byłoby lepsze...
- Jeżeli często zadajesz sobie pytanie: dlaczego on lub ona piją i szukasz winy także w sobie...
- We wspólnocie Al-Anon dzielimy się doświadczeniem, siłą i nadzieją.
- Uczymy się, jak poradzić sobie w trudnych sytuacjach związanych z pić naszych bliskich.
- Nie bój się! Jeżeli nie będziesz chciał, nie musisz nic mówić. Nikt też nie będzie Cię o nic pytał. Przyjdź tylko i bądź z nami.
- Główną zasadą naszych spotkań, zwanych mityngami, jest całkowita dyskrecja i anonimowość.

Grupy Rodzinne Al-Anon – Siła i nadzieja dla rodzin i przyjaciół alkoholików

Spis wszystkich grup Al-Anon w Polsce znajduje się na stronie:

www.al-anon.org.pl

Grupa „RADOŚĆ” w Kurowie – LOKAL PRZYSTANEK – ul. Kilińskiego 2A, Poniedziałki godz. 16.30

TERAZ JUŻ WIESZ, GDZIE MOŻESZ ZNALEŹĆ POMOC

A TERAZ COŚ Z GŁĘBI SERCA:

ŚWIADECTWO I

„Jestem bezsilna wobec alkoholu i picia mojego męża. Terapeuta powiedział mi, że Al-Anon może mi pomóc. Ja nie chciałam iść na mityng, ponieważ myślałam, że to mój mąż ma problem, nie ja. Sądziłam, że problem zniknie, gdy mój mąż przestanie pić. Na moim pierwszym mityngu Al-Anon czułam się dobrze, ponieważ członkowie wspólnoty byli dla mnie przyjaźni, pomocni, ale nie mówili, co mam robić, nie dawali rad. Po pięciu mityngach zdecydowałam, że to jest

dla mnie. Rok później chciałam zmienić coś w moim życiu i postanowiłam wrócić do pracy po kilku latach przerwy.

Przerabiając Stopień Pierwszy miałam wsparcie wspólnoty. Usłyszałam, że jestem bezsilna wobec picia mojego męża. Ja nie miałam pomysłu na własne życie, nie mogłam nim kierować. Do Al-Anon należę od trzech lat. Realizuję moje „życie po życiu” od początku. Ja mam wybór. Moje myśli, pozytywne nastawienie, to moje czyny. (...)

ŚWIADECTWO II

„Mój mąż jest alkoholikiem. Zanim znalazłam Al-Anon, próbowałam kierować się rozsądkiem. Po interwencji rodzinnej mąż zgodził się pójść na odwyk. Była to jedna złudna radość. Udał, że pracuje na programie i nadal pił. Później trafił na detoks. Tydzień po wyjściu pił ponownie. I zrobiło się jeszcze gorzej. Wtedy zrozumiałam, że on to robił tylko pod naszą presją, a nie dla siebie, nie dlatego, że tego chciał.

Od tego czasu, mąż miał wiele wypadków z powodu picia. Pewnego wieczoru, upadł na podwórku i uderzył się w głowę. (...)Miał udar mózgu i konieczna była interwencja neurochirurga. Po zabiegu mąż był bardzo agresywny, niebezpieczny dla siebie i otoczenia. (...) po upływie dwóch tygodni pił już na całego. Ja w dalszym stopniu uczestniczyłam w spotkaniach Al-Anon i pracowałam nad sobą. W domu było coraz gorzej. Ale niektóre z narzędzi Al-Anon już mi pomogły. Przynajmniej jakoś codziennie funkcjonowałam. (...).”

ŚWIADECTWO III

„Może gdybym chodziła na spotkania Al-Anon, byłoby mi

łatwiej przetrwać te trudne dni, kiedy mąż po niecałym roku abstynencji zapił (...).”

ŚWIADECTWO IV

„Pierwszy raz gdy usłyszałam o Al-Anon, to było wtedy gdy psychiatra leczący mojego alkoholika spotkał mnie pierwszy raz. Po przedstawieniu się sobie on wskazał palcem na mnie i powiedział „Ty potrzebujesz pójść do Al-Anon”. Byłam tak zławszciekła. Jak on śmie mówić mi co mam robić? Jak śmie wymuszać na mnie takie rzeczy? Dlaczego potrzebuję iść do Al-Anon? Ja nawet nie piłam alkoholu. Następnego dnia rozmawiałam o tym z doradcą małżeńskim. Powiedziałam jej co mężczyzna pokazujący palcem powiedział. Jej odpowiedzią było „nie musisz iść do Al-Anon jeśli nie chcesz.” Później zro-

zumiałam, że pójście do Al-Anon lub nie było moją decyzją. Następnego dnia byłam już na mityngu. Myślałam, że pójde do klasy, gdzie dostanę książki, zagadki i pytania. Zamiast tego znalazłam pokój pełen ludzi. Którzy mieli ten sam problem- alkoholika w ich życiu. Ci mili ludzie witali mnie życzliwie, przytulali mnie i zapewniali, że jestem we właściwym miejscu. Nie miałam pojęcia, że jest cały świat ludzi podobnych do mnie. Nie byłam więcej już sama. Przez mityngi Al-Anon i literaturę znalazłam sposób jak sobie poradzić.”

Powyższe fragmenty wypowiedzi pochodzą z Biuletynu Grup Rodzinnych Al-Anon w Polsce „Razem”.

**Święta Wielkanocne to czas otuchy i nadziei,
czas odradzania się wiary w siłę Chrystusa i w siłę Człowieka.**

Życzymy Wam, aby Święta Wielkanocne przyniosły

radość spokój oraz wzajemną życzliwość.

By stały się źródłem wzmacniania Ducha i więzi rodzinnych.

Redakcja BIULETYNU GKRPA w Kurowie

BABKA WIELKANOCNA

Panie pracujące w przedszkolnej kuchni chętnie dzielą się wypróbowanymi, sprawdzonymi przepisami. Oto babka Pani Patrycji. Polecamy ją na święta!

BABKA WIELKANOCNA

Składniki:

- 4 jaja
- 200 g cukru
- 200 g masła
- 250 g mąki pszennej
- 100 g mąki ziemniaczanej
- 2 łyżeczki proszku do pieczenia
- 1 duża cytryna lub 1 pomarańcza

Wykonanie (wszystkie składniki powinny być w temperaturze pokojowej)

4 żółtka utrzeć z 200 g cukru na puszystą masę, Dodać stopniowo 200 g miękkiego masła.

Następnie dodać przesiane 250 g mąki pszennej, 100 g mąki ziemniaczanej i 2 łyżeczki proszku do pieczenia.

Wszystko razem zmiksować na wolnych obrotach. Białka z jaj z odrobiną soli ubić na sztywną pianę i wmieszać do masy drewnianą łyżką, delikatnie i dokładnie. Następnie dodać skórkę i sok z 1 pomarańczy lub 1 dużej cytryny. Wymieszać.

Przełożyć masę do foremki z papierem do pieczenia lub wysmarowanej tłuszczem i obsypanej mąką pszenną.

Piec około 50 minut w rozgrzanym piekarniku do 180 stopni, góra dół do suchego patyczka.

Lukier

Do pełnej szklanki cukru pudru wlać 1 łyżkę gorącej wody i 1 łyżkę soku z cytryny lub pomarańczy.

Dobrze wymieszać, do rozpuszczenia cukru pudru lub można rozpuścić tabliczkę białej czekolady z łyżką słodkiej śmietanki.

*Niech dzień Zmartwychwstania Pańskiego wniesie nadzieję,
a Święta Wielkanocne przepelnione będą spokojem,
miłością i odpoczynkiem w gronie najbliższych.
Dużo zdrowia w tych trudnych dla Wszystkich czasach
i wielu refleksji nad tym, co w życiu najważniejsze
i najwartościowsze. Pozdrawiamy szczególnie ciepło Dzieci,
Rodziców, Emerytowanych Pracowników, Wujka Józia,
który wraca do zdrowia i Sympatyków naszego przedszkola.*

Pracownicy Gminnego Przedszkola w Kurowie

NOWINKI Z PRZEDSZKOLA W KUROWIE

W tym roku nasze przedszkole obchodzi jubileusz 40-lecia. To wyjątkowa sposobność do przeżywania różnych wydarzeń. Z tej okazji w listopadzie odbył się konkurs plastyczny pt. „Moje przedszkole”, który dedykowany był zarówno dzieciom jak i ich rodzicom. Celem konkursu było przybliżenie historii naszego przedszkola, pobudzanie wyobraźni oraz aktywności twórczej, a także pielęgnowanie więzi rodzinnych. Ilość i różnorodność prac przeszła najśmielsze oczekiwania. Każda z nich była na swój sposób wyjątkowa. Wszystkie dzieci, biorące udział w konkursie, otrzymały dyplomy i upominki sfinansowane przez Radę Rodziców. Prace były prezentowane w holu przedszkolnym, pojawią się także na wystawie podczas obchodów 40-lecia. Równoległe do konkursu odbyła się wystawa fotograficzna pt. „Przedszkole dawniej i dziś”. Wystawa dokumentowała zmiany, jakie zaszły w naszym przedszkolu na przestrzeni czterdziestu lat działalności.

Jednym z najbardziej wyczekiwanych przez dzieci dni w roku jest wizyta św. Mikołaja. Przedszkolaki przygotowały się na to spotkanie bardzo starannie. Każda grupa zaprezentowała wiersz i piosenkę dla Mikołaja. Dzieci zostały hojnie obdarowane nowymi zabawkami i słodyczkami. Każdy przedszkolak miał okazję uwiecznienia tej chwili poprzez pamiątkowe zdjęcie. Wizyta Mikołaja dostarczyła dzieciom moc niezapomnianych wrażeń. Na tę okoliczność w przedszkolu została zorganizowana wystawa fotograficzna pt. „Mikołaj dawniej i dziś”. Z pewnością dla wielu osób odwiedzających nasze przedszkole była ona impulsem do wspomnień i refleksji.

Spotkanie z Mikołajem zapoczątkowało przygotowania do świąt. Boże Narodzenie to radosny czas pełen zadumy, refleksji i magicznych spotkań. Świąteczny nastrój za-

panował również w naszym przedszkolu. Dnia 13 grudnia odbyły się Jasełka przygotowane przez dzieci z grup V, VI, VII i VIII. Po raz pierwszy były wystawiane w sali gimnastycznej Szkoły Podstawowej w Kurowie. Przedszkolaki pięknie zaprezentowały się na dużej scenie. Występ dzieci bardzo podobał się wszystkim oglądającym. Jasełkom towarzyszył kiermasz pierniczków i ozdób świątecznych przygotowany przez Radę Rodziców.

Przedszkolaki z młodszych grup również stanęły na wysokości zadania, zaprezentowały swoim najbliższym program artystyczny przygotowany specjalnie dla nich. Rodzice nie kryli wzruszeń i zachwytów. Po występie dzieci zaprosiły rodziców do wspólnego wykonania świątecznej ozdoby. Czas oczekiwania na Święta Bożego Narodzenia, to wyjątkowy okres, dlatego cieszymy się, że choć przez krótką chwilę mogliśmy dzielić go wspólnie z naszymi przedszkolakami i ich rodzicami. Takie szczególne momenty wzmacniają relacje, integrują dorosłych i dzieci.

Przedszkolaki z oddziałów I, II i IV wzięły udział w Ogólnopolskiej Akcji Przedświątecznej „Serce za odwagę” zorganizowanej przez Stowarzyszenia „Pro Partia - Lokalni Patriotci” i „Głos Bohatera” oraz Miejskie Przedszkole nr 2 w Płocku. Celem akcji było przygotowanie kartek świątecznych dla Kombatantów, Żołnierzy Podziemia Nie-

podległościowego. Dzieci własnoręcznie wykonały kartki świąteczne wraz z życzeniami. W taki sposób okazały swą wdzięczność za wielką odwagę, jaką wykazali bohaterowie w walce o wolną i niepodległą Polskę.

W ramach cyklicznych spotkań z „Panią Muzyką” w przedszkolu odbył się świąteczny koncert muzyczny pt. „Europejskie kolędownie”. Dzieci poznały najpiękniejsze kolędy i pastorałki z różnych stron Europy. Wyслуchały również utworów granych na puzonie.

W naszym przedszkolu ciągle coś się dzieje! Dnia 16 grudnia odwiedzili nas aktorzy z Teatru Lalek „Bajka”, którzy zaprezentowali dzieciom pouczający program artystyczny pt. „Grzeczne słowo”. Spektakl uzmysłowił dzieciom, jak ważne w życiu jest używanie zwrotów grzecznościowych oraz empatia i szacunek do drugiego człowieka. Dzieci z zacięciem obejrzały teatryk a aktorów nagrodziły gromkimi brawami.

Ważnym wydarzeniem w kalendarzu imprez przedszkolnych są coroczne spotkania z Babcią i Dziadkiem. W tym roku ze względu na ferie zimowe przedszkolaki zaprosiły „Najserdeczniejszych” z początkiem lutego. Dzieci uczyły to święto wierszem, piosenką i tańcem. Z tej okazji wręczyły również własnoręcznie przygotowane prezenty. Po części oficjalnej niecodzienni goście zostali zaproszeni na herbatkę i słodki poczęstunek. To były naprawdę wyjątkowe chwile pełne uśmiechu, radości i dumy. Szczęśliwe i rozpromienione twarze babć i dziadków są świadectwem ważnej roli takich spotkań i wspólnie spędzonych chwil z wnukami.

Karnawał to czas zabaw i balów, także dla najmłodszych. W drugi semestr roku szkolnego nasze przedszkolaki weszły tanecznym krokiem. Kolorowe stroje, bajeczny wystrój i skoczna muzyka - w takiej atmosferze dzieci bawiły się 3 lutego na przedszkolnym balu karnawałowym. Z wielką ochotą uczestniczyły w tańcach, zabawach i konkursach prowadzonych przez parę sympatycznych wodzirejów Panią Danusię i Pana Mariusza. Na twarzach dzieci malował się uśmiech, który nie znikł mimo chwilowego zmęczenia. Bal był okazją do zintegrowania dzieci i pozostawił wiele niesamowitych wrażeń. Po udanej zabawie dzieci udały się na poczęstunek przygotowany z pomocą rodziców. Następny bal już za rok!

„Powiedział Bartek, że dziś tłusty czwartek, a Bartkowa uwierzyła, dobrych paczków nasmażyła”. W myśl staropolskiego przysłowia, zgodnie z tradycją każdy w tym dniu powinien pozwolić sobie na odrobinę słodkości. Tak też było w naszym przedszkolu. Dzieci miały okazję zjeść pyszne paczki. Słodką niespodzianką były również faworki usmażone przez nasze kochane Panie Kucharki, którymi rozkoszowały się dzieci, nauczyciele i rodzice. Była to prawdziwa uczta dla podniebienia!

Organizatorzy czwartkowych zajęć tanecznych zaproponowali wszystkim przedszkolakom udział w koncercie „Morskie opowieści” w wykonaniu duetu Wędrowniczowie. Wspólna zabawa i śpiewanie dziecięcych szant podobają się przedszkolakom. 24 lutego w przedszkolu było wesoło i głośno.

4 marca dzieci odwiedziła pani Ania i zaprezentowała nowoczesną metodę rozwoju funkcji poznawczych dzieci „Skakanka”, łączącą ruch z zabawami multimedialnymi.

W drugim tygodniu marca w każdej grupie przedszkolnej świętowano Dzień Kobiet. Chłopcy ze szczególnym zaangażowaniem starali się, aby ten dzień uczynić wyjątkowo miłym. Nasi mali dżentelmeni wyręczały dziewczynki w codziennych obowiązkach, a także odśpiewali dziewczynkom „sto lat”, złożyli życzenia, wręczyli kwiaty oraz drobne upominki. Ten szczególny dzień upłynął wszystkim w atmosferze radości, wzajemnego okazywania przyjaźni i szacunku. Serdecznie dziękujemy rodzicom za pomoc w zorganizowaniu uroczystości.

Wiosna tuż, tuż, a wraz z nią zmiany w aranżacji wystroju przedszkola, co już szczególnie widać na oknach budynku. Wraz z nadejściem wiosny przed nami nowe wyzwania!

Z niecierpliwością czekamy na rozwój i realizację kolejnych przedszkolnych wydarzeń i przedsięwzięć.

Joanna Staszak
Małgorzata Grabczak

Czytam z klasą...

W dzisiejszych czasach, gdzie prym wiodą gry komputerowe i smartfony, bardzo ciężko jest zachęcić dzieci do czytania książek, a zwłaszcza lektur. Aby zminimalizować problem i zainspirować dzieci do czytania, od października 2019 r. wprowadziłam do swojej klasy II c projekt edukacyjny autorstwa Honoraty Szaneckiej, upowszechniający czytelnictwo wśród uczniów klas I-III. Głównym założeniem jest zachęcenie dzieci do czytania książek poprzez aktywną działalność edukacyjną. Projekt potraktowałam jako innowację pedagogiczną.

Głównym celem moich działań jest:

- Rozbudzanie u uczniów ciekawości literackiej,
- Rozwijanie aktywności czytelniczej,
- Doskonalenie czytania ze zrozumieniem oraz aktywnego słuchania. Zachęcanie rodziców do czytania dzieciom, jak również
- Integracja zespołu klasowego, współpraca nauczycieli i uczniów z placówkami oświatowymi z terenu całego kraju i zagranicznymi szkołami polonijnymi poprzez wspólną wymianę doświadczeń na stronie projektu.

Zakończyliśmy I i II moduł projektu, w którym zrealizowaliśmy szereg działań. Wymienię kilka z nich:

W pierwszym module „Fikuśne lekturki spod chmurki” inspiracją do działania stały się baśnie H. CH. Andersena. Uczniowie wykonali postać głównego bohatera baśni „Kró-

lowa Śniegu”, pracowali z lekturnikami, wykonali zakładki do książek i stworzyli plakat zachęcający do przeczytania tych pięknych baśni.

W drugim module projektu uczniowie z rodzicami przeczytali książkę pt „Cukierku, Ty łobuzie”, która opowiada o przygodach niesfornego kota. Jednym z zadań jakie wykonaliśmy w klasie było zaproszenie lekarza weterynarii. Pan Marcin okazał się bardzo dobrze przygotowany do zajęć. W przystępny i ciekawy sposób opowiedział o pracy weterynarza, korzystając z prezentacji multimedialnej, a także przyniósł i zademonstrował wiele akcesoriów potrzebnych do leczenia, pielęgnacji i opieki nad domowymi pupilami. Uczniowie zadawali dużo pytań, chcieli się dowiedzieć do czego wszystko służy. Każdy uczeń dostał od pana Marcina pieczątkę w lekturniku, a niektóre przyniesione przedmioty zostały w klasie i służą do zabawy w lekarza. W podziękowaniu za przybycie i przybliżenie uczniom trudnego zawodu weterynarza uczniowie wręczyli dyplom z podziękowaniem. Na następnych zajęciach projektu również mieliśmy gości. Tym razem były to dwa przesympatyczne koty- pupile jednej z uczennic naszej klasy. Oczywiście bez pomocy i zaangażowania rodzica dziewczynki zajęcia nie były by tak ciekawe. Dzieci były przeszczęśliwe. Z uwagą słuchały o upodobaniach kotów i dzięki nim poznali budowę ciała tych zwierząt. Uczniom bardzo podobały się przygody Cukierka i niektórzy przeczytali dalsze części tej lektury. W marcu rozpoczęliśmy przygodę z ostatnim modulem, a jest nim „Polskie lekturki spod chmurki”.

W ramach projektu przeczytaliśmy wiersze Jana Brzechwy i Juliana Tuwima. Gdy po długiej przerwie wrócimy do szkoły chętnie wykonamy zadania do tego modułu.

Wychowawca klasy II c
Ewa Michalik

PROJEKTY W SP KURÓW

Dzięki zaangażowaniu pana dyrektora, Włodzimierza Żurkowskiego, oraz nauczyciela informatyki, pana Sylwestera Byzdry, nasza szkoła przystąpiła do projektu CMI (Centrum Mistrzostwa Informatycznego) oraz projektu AI Schools.

Projekt CMI stanowi kompleksową koncepcję wzmocnienia polskiej edukacji informatycznej ukierunkowanej na kształcenia algorytmiczne uczniów. Jednym z celów projektu jest wzmocnienie u uczniów chęci rozwoju zainteresowań z zakresu algorytmiki i programowania. CMI przyczyni się do podniesienia kompetencji dydaktycznych 1500 osób prowadzących koła informatyczne oraz 12000 uczniów, wśród których znalazło się także 13 uczniów klas VII i VIII Szkoły Podstawowej w Kurowie.

Celem projektu jest podniesienie kompetencji kadry dydaktycznej, tj. osób prowadzących zajęcia pozalekcyjne rozwijające zainteresowania informatyczne, a także aktywizacji młodzieży uzdolnionej informatycznie, pobudzania kreatywności oraz promowania współpracy zespołowej w ramach kół informatycznych.

Centrum Mistrzostwa Informatycznego zapewnia uczestnictwo w prestiżowym projekcie o zasięgu ogólnopolskim, w tym możliwość stałego kontaktu ze społecznością Politechniki Warszawskiej, na polu uczelni wyższych i nauczycieli szkolnych.

W projekcie CMI najważniejszymi beneficjentami są uczniowie, którzy mają możliwość rozwijania swoich talentów i zainteresowań informatycznych. Nie tylko biorą udział w zajęciach pozalekcyjnych, ale również w regionalnych oraz ogólnopolskich zawodach w programowaniu zespołowym.

Uczniowie naszego koła CMI mają od lutego dostępne nowe roboty mBot, które pan Sylwester Byzdra - grantobiorca CMI - otrzymał do wykorzystania na zajęciach. W ręce uczniów trafił zestaw robotów mBot Explorer Kit, wspaniałe narzędzie wspomagające naukę programowania.

Więcej informacji: <https://cmi.edu.pl>

W bieżącym roku szkolnym nasza szkoła przystąpiła również do ogólnopolskiego programu „AI Schools & Academy”, którego celem jest poszerzenie oferty edukacyjnej w zakresie nauczania sztucznej inteligencji, algorytmiki i programowania. Organizatorem programu jest firma Synerise oraz partnerem wiodącym Fundacja Rozwoju Społeczeństwa Informatycznego z siedzibą w Warszawie. W naszej szkole program jest realizowany na następujących poziomach:

- Maluch klasy 1-3 (prowadzący: p. Ewa Michalik)
- Benjamin - klasy 4-6 (prowadzący: p. Sylwester Byzdra, p. Krzysztof Podgajny).

W ramach programu uczniowie uczestniczą w zajęciach pozalekcyjnych, podczas których uczą się m. in. wskazywać różne rodzaje sztucznej inteligencji, podawać przykłady zastosowania, oceniać korzyści i zagrożenia związane ze AI. Na potrzeby realizacji programu otrzymaliśmy robota Photon i tablet.

Nasi nauczyciele zostali przeszkoleni w siedzibie Microsoft w Warszawie z zakresie prowadzenia zajęć o sztucznej inteligencji, a uczniowie otrzymali dodatkową szansę rozwijania swoich umiejętności oraz możliwość współpracy z innymi szkołami w ciekawych różnorodnych działaniach.

Więcej informacji: <https://aischools.pl>

„Blżej Europy” – kolejne etapy realizacji projektu

W ramach Europejskiego Funduszu Społecznego w Zespole Szkół Agrobiznesu im. Macieja Rataja w Klementowicach, realizowany jest projekt „Blżej Europy”, skierowany do uczniów Liceum Ogólnokształcącego. Celem projektu jest rozwijanie umiejętności kluczowych uczestników projektu niezbędnych na rynku pracy oraz rozwój kompetencji pedagogicznych i cyfrowych nauczycieli. Projekt rozpoczął się w marcu 2018 roku a zakończy się 30 czerwca 2020 roku.

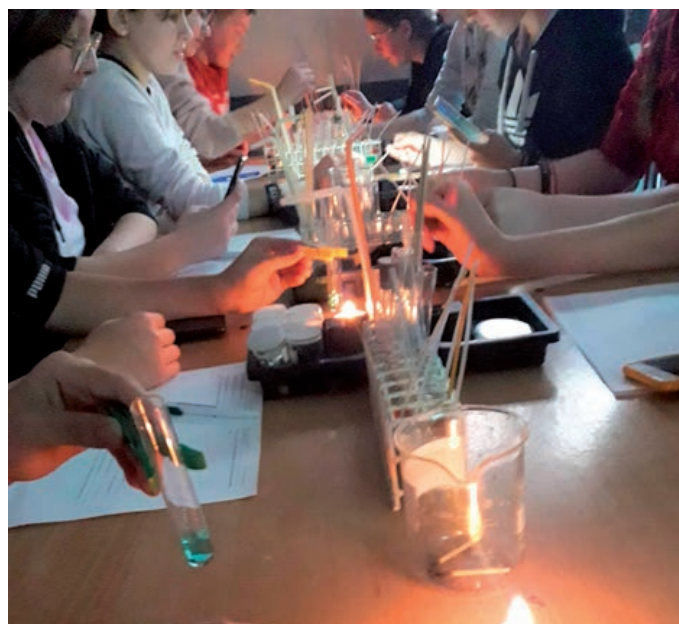
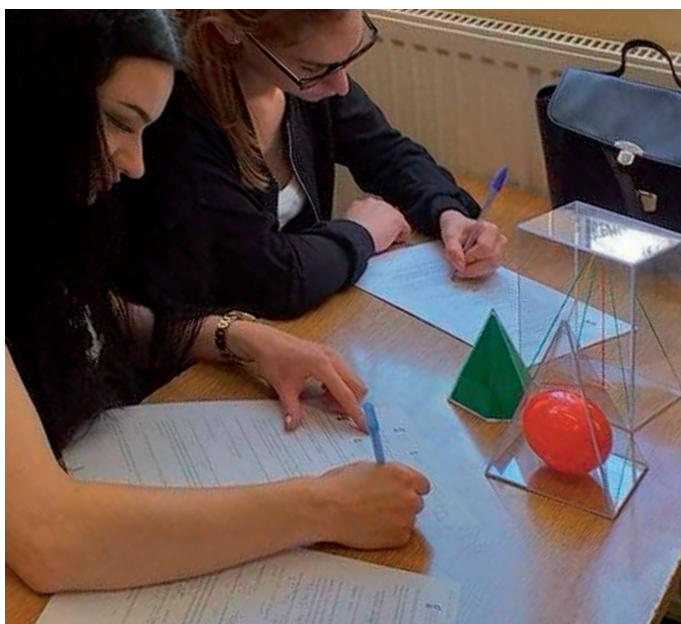
W ramach projektu zorganizowano wiele zajęć edukacyjnych, między innymi z matematyki, języka angielskiego, języka niemieckiego, biologii i geografii, chemii i fizyki oraz doradztwa zawodowego. Dzięki tak zróżnicowanej ofercie edukacyjnej, która dostosowana jest do potrzeb i zainteresowań naszych uczniów, uczestnicy projektu poprzez eksperymentowanie, uczenie się przez działanie, stosowa-

nie nabytej wiedzy w praktyce i wykorzystanie technologii informacyjno - komunikacyjnej stają się coraz bardziej kreatywni, zmotywowani do działania i otwarci na innowację.

Na zajęciach z doradztwa zawodowego nasi uczniowie poznają rynek pracy i interesujące ich zawody, planują swoją przyszłą ścieżkę edukacyjną i wiążące się z nią wymagania. Zajęcia projektowe odbywają się w małych grupach co powoduje, że nauczyciele prowadzący są w stanie doskonale zdiagnozować potrzeby uczniów i dostosować metody pracy do każdego uczestnika zajęć. Uczniowie chętnie angażują się w wykonywanie zadań i prezentację wyników swojej pracy.

Projekt „Blżej Europy” to nie tylko zajęcia edukacyjne, ale również wyjazdy edukacyjne, w których uczniowie LO Zespołu Szkół Agrobiznesu bardzo chętnie biorą udział.

Pierwszy wyjazd edukacyjny odbył się we wrześniu 2018 r. i był to wyjazd do Ogrodu Botanicznego i Muzeum Zoologicznego w Lublinie. Uczniowie zapoznali się tam z rolą i funkcją wymienionych obiektów naukowo-dydaktycznych. Poznali formy ochrony przyrody i ich znaczenie w ochronie gatunków roślin. Prowadzili samodzielne badania i obserwacje. Poznali bogactwo ekspozycji roślin, klasyfikowali rośliny do odpowiednich grup botanicznych oraz wyszukiwali gatunki chronione.

Kolejny wyjazd edukacyjny odbył się w czerwcu 2019 roku. Uczestnicy projektu wzięli udział

w czterodniowych zajęciach edukacyjnych w Pieninach, których głównym celem było badanie i obserwacja środowiska górskiego. Plan wyjazdu obejmował zajęcia edukacyjne w Szczawnicy, na zaporze wodnej w Czorsztynie, w Wąwozie Sobczańskim, w Wąwozie Homole, wizytę w Sromowcach Niżnych oraz na Trzech Koronach. Niezwykle urozmaicony wyjazd był szansą dla naszych uczniów na odkrywanie tajemnic Pienin. Zajęcia wyjazdowe obejmowały prowadzenie samodzielnych obserwacji, kształtowanie świadomości ekologicznej poprzez bezpośrednie spotkania z przyrodą. Szczegółowe zagadnienia dotyczyły między innymi takich tematów jak: pierwotny krajobraz oraz flora i fauna Pienin, Szczawnica - wody mineralne, funkcja uzdrowiska, obserwacja procesów rzeźbotwórczych, wykorzystanie wód podziemnych, formy ochrony przyrody w Pienińskim Parku Narodowym, gatunki endemiczne Pienin, piętra roślinne, drzewostany puszczańskie, struktura naturalnych ekosystemów leśnych i łąkowych, skały i minerały Pienin i wiele innych. Mimo upału wszyscy uczestnicy z radością wspominają ten wyjazd.

Ubiegłego roku w październiku nasi uczniowie wzięli udział w kolejnym wyjeździe edukacyjnym. Tym razem atrakcją czekającą na uczestników projektu był dwudniowy wyjazd naukowy do Centrum Chemii w Małej Skali w Toruniu. Celem wyjazdu było nabycie umiejętności posługiwania się sprzętem laboratoryjnym. Umożliwiały to warsztaty mające na celu eksperymentowanie w technice małej skali. Dzięki uczeniu się przez działanie, wykonywaniu eksperymentów i zadawaniu pytań uczestnicy warsztatów z dużym zainteresowaniem i zaangażowaniem samodzielnie przeprowadzali eksperymenty. Wszystkie zajęcia laboratoryjne wywarły duże wrażenie zarówno na uczniach jak i nauczycielach.

Projekt „Blżej Europy” daje uczniom możliwość rozwijania zainteresowań, szansę na sprawdzenie swoich umiejętności w praktyce, poznania nowych metod uczenia się oraz swoich słabych i mocnych stron i co najważniejsze, zastosowania zdobytej wiedzy w praktyce.

To już ostatnie miesiące trwania projektu w naszej szkole, przed nami podsumowania i wyciągnięcie wniosków dotyczących jego realizacji.

W maju odbędzie się jeszcze jedno zaplanowane pozaszkolne działanie. Jest nim wyjazd edukacyjny naszej młodzieży w Góry Świętokrzyskie.

Katarzyna Migdal

„Dzieciaki Sadzeniaki”

Zieleń jest jednym z najważniejszych elementów towarzyszących życiu człowieka. Spełnia bardzo wiele funkcji i właśnie o tym, dowiedziały się dzieci z naszego przedszkola, dzięki warsztatom „Dzieciaki Sadzeniaki”, w których miały możliwość uczestniczyć.

Organizatorem akcji jest sklep budowlano-dekoracyjny Leroy Merlin w Puławach. Celem akcji jest nauczanie dzieci pielęgnacji roślin i pokazanie im, jakie warunki są najlepsze dla prawidłowego ich rozwoju, a także rozbudzenie w nich zainteresowań przyrodą. Twórcy akcji wyszli z założenia, że dzieci najlepiej przyswajają wiedzę przez zabawę, dlatego warsztaty „Dzieciaki Sadzeniaki” to zabawa w „przesadzanie kwiatów”.

Każde warsztaty składają się z dwóch części: teoretycznej i praktycznej. Podczas zajęć teoretycznych dzieci dowiadują

się między innymi o tym, że rośliny dostarczają nam tlenu niezbędnego do życia, oczyszczają powietrze, a tereny zielone to miejsce zabaw, wypoczynku umożliwiające uprawianie sportów. Podczas zwiedzania sklepu dzieciaki zatrzymują się na dłużej na dziale „Rośliny” i mają możliwość poznać najciekawsze ich okazy.

Po części teoretycznej dzieciaki sięgają po fartuchy, łopatkę, konewki, doniczki i kwiatki i biorą się za przesadzanie kwiatów. Fakt samodzielnego sadzenia roślin był ogromną frajdą dla dzieci, a w nagrodę zabrały do domu posadzone roślinki, aby móc się nimi zaopiekować.

*Za wspaniałą zabawę dziękujemy.
Małgorzata Krajewska-Koza
Monika Witkowska*

„Kodowanie na dywanie”

Kodowanie na dywanie to nowa metoda w rozwijaniu logicznego myślenia u dzieci. Dzieciaki z przedszkola z Klementowic pokochały taką formę nauki i zabawy.

Zabawy w kodowanie rozwijają logiczne myślenie a także kształcą kreatywność i wyobraźnię u dzieci.

Za pomocą maty, kubeczków i specjalistycznego robota, przedszkolaki mają nieorganiczną możliwość układania wzorów i konstrukcji, zaproponowanych im przez nauczyciela lub wykorzystując własną kreatywność.

Podczas takich zajęć dzieci poszukują rozwiązań, postawionych im wcześniej problemów. Uczą się posługiwania nowymi technologiami, takimi jak interaktywny robot i tablet. A także tworzą trasy, które muszą pokonać za pomocą dostępnych im środków. To super metoda wprowadzająca dzieci w świat programowania.

Sylvia Stasiak

Bal Karnawałowy „Kraina Lodu” w Klementowicach

11 stycznia 2020 r., jak co roku w naszym przedszkolu, odbył się oczekiwany przez dzieci „Bal Karnawałowy”.

W tym dniu przenieśliśmy się w świat bajki „Kraina Lodu” a zabawę poprowadziła grupa animacyjna „Czekolada Kids” z Puław.

Dzieci zaraz po wejściu do przedszkola, zobaczyły pięknie przygotowane dekoracje, przypominające lodową krainę. Przy pierwszych rytmach muzyki, dumnie prezentowały bajeczne

stroje a także chętnie uczestniczyły w przygotowanych konkursach i zabawach proponowanych przez animatorów.

Podczas wspaniałej zabawy dzieci mogły zrobić sobie zdjęcia z ich ulubioną postacią z bajki a także zjeść pyszną i słodką wata cukrową.

Sylvia Stasiak

Występ Rodziców w ZPO w Klementowicach

Dnia 6 marca 2020 r. do Zespołu Placówek Oświatowych w Klementowicach przyjechał teatr. Jednak nie był to zwyczajny teatrzyk, gdyż w rolę aktorów wcielili się rodzice naszych uczniów i przedszkolaków. Zaprezentowali wszystkim zgromadzonym „Rzepkę” Juliana Tuwima. Aktorzy wykazali się ogromną pomysłowością w przygotowaniu strojów oraz wielką odwagą w naśladowaniu odgłosów i gestów odgrywanej postaci. Występ

był zdumiewający, a gra aktorska rodziców profesjonalna. Całemu widowisku towarzyszył taniec oraz piękne piosenki z repertuaru dziecięcego. Dorośli aktorzy zebrali ogromne owacje od swoich pociech oraz zachwyconych pracowników szkoły i przedszkola. Mamy nadzieję, że takie występy staną się u nas tradycją.

M. Jędrychowska

Nocna przygoda w szkole

Z 7 na 8 lutego 2020 r. odbyła się pierwsza w historii ZPO w Klementowicach „Noc w szkole”. Wzięli w niej udział uczniowie klas IV – VII pod opieką wychowawców oraz pana Mieczysława – nauczyciela muzyki. Celem projektu była integracja społeczności szkolnej.

Program imprezy przewidywał: grę terenową, zabawy ruchowe, różnorodne gry planszowe oraz naukę tańca. Pierwszym i najsmaczniejszym punktem imprezy była jednak pizza. Po obfitej kolacji podzieliliśmy się na 6 grup, które kolejno brały udział w zabawie terenowej. Polegała ona na wykonywaniu wyznaczonych zadań, rozwiązywaniu zagadek i rebusów. Wygrała grupa, która najszybciej dotarła do ukrytego skarbu. Było przy tym dużo zabawy i śmiechu, ale także nauki. Uczniowie musieli wykazać się wiedzą, spostrzegawczością oraz kondycją fizyczną. Kolejnym punktem były zabawy przy muzyce. Pod baczным okiem pana Mieczysława uczyliśmy się belgijki oraz innych układów tanecznych. Klimat tego wieczoru zachęcał do wspólnych rozmów - zarówno pomiędzy rówieśnikami, jak i z gronem pedagogicz-

nym. Niestety wkrótce nadszedł czas na mycie zębów oraz szykowanie miejsc do spania. Grupa dziewcząt rozłożyła materace na górnym korytarzu, chłopcy rozbili obóz w sali gimnastycznej. Ale o śnie można było zapomnieć. Niektórzy z nas posiadali jeszcze spory zapas energii, który postanowili wykorzystać... Dziewczęta plotkowały do samego rana, chłopcy również nie zmrzyli oka, o czym świadczyły dobiegające z sali gimnastycznej hałasy. Wczesnym rankiem postanowiliśmy zakończyć całonocną przygodę. Zmęczeni i niewyspani rozjechaliśmy się do domów.

Ta noc pozostanie w naszych wspomnieniach. Było to ciekawe przeżycie, które pozytywnie wpłynęło na relacje pomiędzy uczniami. Poznaliśmy się z zupełnie innej strony. Za jakiś czas chcielibyśmy ponownie przenocować w szkole.

*Oliwia Gajda, Nina Kowalik,
Joanna Żaba – uczennice kl. VII*

Patriotyzm nie musi być nudny

Obecny rok szkolny 2019/2020 jest szczególnym czasem w placówkach edukacyjnych ze względu na ważne rocznice związane z historią Polski. Społeczność szkolna Zespołu Szkół Agrobiznesu w Klementowicach, podjęła szereg inicjatyw, podkreślających znaczenie tych wydarzeń. Realizujemy program patriotyczny, dzięki któremu przekazujemy uczniom nie tylko wiedzę i umiejętności ale też kształtujemy ich postawę patriotyczną i obywatelską, przygotowujemy do aktywnego udziału w życiu społeczności szkolnej i lokalnej. Celem programu jest również podtrzymywanie i upowszechnianie tradycji narodowej i państwowej, rozwijanie poczucia odpowiedzialności i szacunku dla symboli narodowych, upowszechnianie wiedzy na temat polskiej historii, kultury, walorów przyrodniczych i krajobrazowych oraz osiągnięć gospodarczych. Ważne jest wzmocnienie więzi lokalnych, identyfikowanie się z miejscem pochodzenia i dziedzictwem kulturowym oraz umiejętne posługiwanie się językiem polskim. Uczniowie kształtują postawę szacunku dla innych narodów i kultur oraz odpowiednich zachowań w czasie uroczystości szkolnych i państwowych. Zadaniem szkoły jest tworzenie sytuacji wywołujących emocjonalny związek z krajem ojczystym, zapoznanie uczniów z symbolami, ważnymi dla kraju rocznicami, kształtowanie postawy dialogu, poznawanie dziedzictwa kultury narodowej, postrzeganej w perspektywie kultury europejskiej.

Realizując powyższe cele uczniowie naszej szkoły zapoznawali się z historią Polski w kontekście dziejów świata na lekcjach historii i wiedzy o społeczeństwie oraz podczas akademii z okazji 101. rocznicy Odzyskania Niepodległości. Poznawali historią Polski w kontekście dziejów świata również podczas wycieczki szkolnej na Majdanek oraz w czasie Koncertu Polskich Pieśni Patriotycznych pt. „Dźwięki wolności – od Moniuszki do współczesności”. W nowych aranżacjach, przygotowanych przez pana Aleksandra Resiaka, usłyszeliśmy znane, patriotyczne piosenki: „Czerwone maki na Monte Cassino”, „Warszawiankę”, „Prząśniczkę”. Wspólnie z solistami z zespołu śpiewaliśmy „Rozkwitły pąki białych róż” czy „Pałacyk Michła”. Solistom towarzyszyli muzycy grający na altówce, skrzypcach, wiolonczeli, kontrabasie i instrumentach klawiszowych. Z zaciekawieniem słuchaliśmy opowieści konferansjera, pana Józefa Obroślaka, który przybliżył nam historię zmagania Polaków o wolność. Artyści, dzięki wykonaniu pieśni „Miejcie nadzieję”, pokazali nam, jak ważne jest w walce o niepodległość, żeby nigdy nie tracić

wiary i optymizmu. Na koniec odśpiewaliśmy wspólnie „Mazurka Dąbrowskiego”. Artyści pokazali nam, że patriotyzm jest najważniejszą wartością w życiu narodu i wcale nie musi być nudny.

Uczniowie ZSA kształtowali umiejętność posługiwania się językiem polskim na lekcjach języka ojczystego, zajęciach bibliotecznych oraz poprzez udział w konkursach: „Poetyckim apelu Pamięci ...o niepodległą” oraz IX Międzszkolnym Konkursie Recytatorskim Prozy Stefana Żeromskiego o Złotą Różę. Zorganizowaliśmy również w naszej szkole obchody Dnia Języka Ojczystego, podczas którego uczniowie i nauczyciele mogli pochwalić się doskonałą znajomością naszej mowy.

Okazją do kultywowania naszej tradycji był udział w uroczystości z okazji rocznicy powołania Komisji Edukacji Narodowej. Wiedzę z historii lokalnej uczniowie poszerzyli podczas Szkolnego Konkursu Historyczno-Plastycznego „Unia lubelska na afiszu”, który upamiętniał 450. rocznicę podpisania unii polsko – litewskiej w Lublinie.

Kształtowanie poczucia patriotyzmu wśród uczniów odbywało się również poprzez uczestnictwo społeczności szkolnej w „Narodowym czytaniu” nowel pozytywistycznych. Uczniowie wzięli również udział w konkursach historycznych: dotyczącym 80. rocznicy wybuchu II wojny światowej oraz upamiętniającym żołnierzy wyklętych. Uczniowie opiekowali się również grobami nauczycieli z okazji Uroczystości Wszystkich Świętych.

Realizowane przez nas działania pokazują, że patriotyzm nie musi być nudny. Nauczyciele w naszej szkole dbają o to, żeby podczas poznawania treści patriotycznych młodzież mogła wykazać się kreatywnością. Na lekcjach języka polskiego i historii uczniowie pracowali metodą kolażu. Jest to technika artystyczna polegająca na formowaniu kompozycji z różnych materiałów: gazet, tkanin, fotografii. Są one naklejane na płótno lub papier. Słowo kolaż pochodzi od francuskiego czasownika *coller* czyli sklejać. Również przy przygotowaniu plakatów tradycyjnymi technikami plastycznymi dotyczącymi tematów związanych z ważnymi rocznicami uczniowie musieli wykazać się pomysłowością. Ich zaangażowanie w przygotowanie uroczystości czy konkursów świadczy o tym, że współcześni młodzi ludzie cenią wartości patriotyczne i chętnie je propagują.

Monika Witkowska
Wojciech Witkowski

„Miłość nie polega na tym, aby wzajemnie sobie się przyglądać, lecz aby patrzeć razem w tym samym kierunku”.

Antoine de Saint-Exupéry

14 lutego 2020 roku w Zespole Szkół Agrobiznesu im. Macieja Rataja odbyło się Międzszkolne Spotkanie Walentynkowe. Przyjechały do nas zaprzyjaźnione placówki: Pożóg, Karmarnowice oraz Klementowice. Na początku odbył się spektakl pt. „Miłość od prehistorii aż po dzisiejsze czasy”. Podczas niego odbyliśmy podróż w czasie. Na początek mogliśmy zobaczyć, w jaki sposób mężczyzna z maczugą zdobywał względy swej wybranki. Kolejna scena przeniosła nas do starożytnej Grecji. Tam trzy boginie (Hera, Atena, Afrodyta), skłócone przez Eris, walczyły o tytuł najpiękniejszej w oczach pastuszka Parysa. W scenie trzeciej księżniczka czekała na powrót ukochanego rycerza z wyprawy krzyżowej. Następnie mieliśmy niesamowitą okazję przenieść się do Werony i być świadkami słynnej sceny

balkonowej z udziałem Romeo i Julii. Na koniec pozostało nam pokazanie miłości współcześnie. Nie było to łatwe zadanie, by ukazać to ulotne uczucie w dobie mediów społecznościowych. Mogliśmy zobaczyć Remika, który zapomniał o walentynkach i nie miał pieniędzy na bukiet dla ukochanej. Potem były piosenki o miłości w różnych językach oraz pokaz tańców. Na zakończenie dla naszych gości przeprowadzono quiz walentynkowy, który wygrała Oliwia Borkowska z Pożoga. Na podsumowanie dnia rozdaliśmy szkolne walentynki. Królową i królem Dnia Zakochanych zostali: Sofiia Oliinyk i Vitalii Vasylijev.

Jadwiga Pietrzak

Młodzież zapobiega pożarom!

W dniu 4 marca 2020 r. w Zespole Szkolno-Przedszkolnym w Kurowie odbył się finał eliminacji gminnych Ogólnopolskiego Turnieju Wiedzy Pożarniczej 2020 r. „Młodzież zapobiega pożarom”.

Do eliminacji gminnych zakwalifikowało się 15 uczniów ze szkół podstawowych – szkoły podstawowej z Kurowa i dwóch szkół podstawowych z Klementowic (szkoły publicznej i niepublicznej). Organizatorami eliminacji środowiskowych w szkołach byli nauczyciele Pan Krzysztof Podgajny, Pan Sylwester Byzdra i Pan Przemysław Martyniuk. Za co serdecznie dziękujemy.

Eliminacje gminne nie odbyłyby się bez wsparcia technicznego Pana Sylwestra Byzdry.

Celem konkursu jest popularyzowanie wśród dzieci i młodzieży znajomości przepisów przeciwpożarowych, zasad postępowania na wypadek pożaru, wiedzy na temat techniki pożarniczej, organizacji ochrony przeciwpożarowej, ochrony ludności, ekologii, oraz historii i tradycji ruchu strażackiego. Zawodnicy mieli do rozwiązania test pisemny składający się z 30 pytań. Zadaniem finalistów było udzielenie odpowiedzi na pytania z następujących zagadnień: zapobieganie pożarom, historia pożarnictwa, taktyka pożarnicza, ratownictwo medyczne oraz znajomość sprzętu pożarniczego.

W wyniku rozgrywek finałowych eliminacji gminnych kolejność zajętych miejsc przedstawia się następująco:

I grupa wiekowa (klasy I-VI szkoła podstawowa)

1. *Julia Maliszewska*
2. *Amelia Wrześcińska*
3. *Krzystian Ozon*
4. *Zuzanna Winnicka*
5. *Filip Łubek*
6. *Krzystian Stasiak*

II grupa wiekowa (szkoła podstawowa klasa VII, VIII)

1. *Michał Wronka*
2. *Oliwia Gajda*
3. *Karolina Sadurska*
4. *Amelia Kołodziejczyk*
5. *Joanna Żaba*
6. *Fabian Kołodziej*
7. *Svitlana Zhlukova*
8. *Olha Denysiuk*
9. *Vlada Danylenko*

Wszyscy finaliści otrzymali dyplomy oraz atrakcyjne nagrody ufundowane przez Wójta Gminy Kurów: tablety, powerbanki, smartwche, głośniki przenośne i słuchawki bezprzewodowe. Zwycięzcy eliminacji gminnych będą reprezentować Gminę Kurów na eliminacjach powiatowych w Puławach.

"Młodzież zapobiega pożarom"

UWAGA! ZMIANA PRACY PUNKTÓW NIEODPŁATNEJ POMOCY PRAWNEJ

W związku z rosnącą liczbą zachorowań spowodowanych koronawirusem czasowo zostają ograniczone wizyty w punktach nieodpłatnej pomocy prawnej i nieodpłatnego poradnictwa obywatelskiego w Powiecie Puławskim. Będzie istniała możliwość zorganizowania

porad za pomocą środków porozumiewania się na odległość (porady telefoniczne lub drogą elektroniczną) bądź umówienia wizyty w terminie późniejszym - po wcześniejszym zgłoszeniu pod nr telefonu 609 009 469.

Półka z książkami 15

LITERATURA OBYCZAJOWA, KOBIECA

1. „Kochankowie burzy. Czas miłości” to pierwszy tom powieści **Elżbiety Gizeli Erban**. Jej akcja rozgrywa się w środowisku szlacheckim i arystokratycznym od grudnia 1860 roku do stycznia 1866 roku. Główną bohaterką tego tomu jest Nina, sierota skazana na łaskę najbliższej rodziny. Traktowana trochę lepiej od służby, poniżana. Dziewczyna nie ma posagu - majątek jej rodziców został skonfiskowany przez zaborców po upadku powstania styczniowego. Marzy ona o wielkiej miłości. Zakochuje się w arystokratycznym krewnym, co skutkuje rodzinnym skandalem i kończy tragedią. Autorka ukazuje w tle życie codzienne i obyczaje w dworach i pałacach. Przedstawia również Warszawę ogarniętą buntem, krwawe pełne grozy zamieszki, okrucieństwo i bezwzględność zaborcy. Z niezwykłym realizmem kreśli wszystkie wydarzenia. Z jednej strony widzimy bezgraniczne poświęcenie i miłość do ojczyzny, z drugiej liczne intrygi i bezwzględna walkę o władzę. Wszystko to sprawia, że czytelnik się nie nudzi, ma możliwość spojrzenia na tamte czasy z nowej perspektywy. Polecam z całego serca.

2. „Nie pozwól mu odejść” **Tomasza Kieresa** to piękna i wzruszająca opowieść o dojrzałym uczuciu, trosce i poświęceniu dla najbliższych, a także o namiętności i wzajemnym uzupełnianiu się. Książka opowiada o przypadkowej znajomości dwojga czterdziestolatków - Leny i Kamila, którzy poznają się na zagranicznych wakacjach i spędzają ze sobą niezapomniany tydzień. Kobieta ma nadzieję, że uczucie, które się pojawiło między nimi będzie miało dalszy ciąg w Polsce. Lecz mężczyzna urywa kontakt. Lena czuje się zdradzona, oszukana, nie rozumie co się stało. Czy dla obojga dojrzałych ludzi, którzy potrzebują miłości i bliskości drugiej osoby tak właśnie zakończy się historia letniego romansu? O tym przeczytasz w tej książce. Autorowi udało się stworzyć piękną powieść, którą się czyta z zapartym tchem, a po jej skończeniu na długo pozostaje jeszcze w pamięci.

LITERATURA SENSACYJNA

1. „Pacjentka” **Alexa Michaelidesa** to debiut powieściowy tego autora. Tytułowa bohaterka to Alicia Berenson, młoda, piękna kobieta, malarka. Przebywa w szpitalu psychiatrycznym z powodu zabójstwa własnego męża. Kobieta od dnia kiedy to się wydarzyło nie wypowiedziała ani jednego słowa. Nie broni się, nie zeznaje. Jej terapię prowadzą różni lekarze, ale żaden z nich nie potrafi do niej dotrzeć. Przypadek Alicji ciekawi młodego psychoterapeutę, Theo Fabera, który postanawia zrobić wszystko, aby sprowokować pacjentkę do przemówienia i wyjawienia prawdy o tym, co się wydarzyło w wieczór morderstwa. Jaki sekret skrywa Alicia i czy Theo będzie w stanie namówić ją do mówienia? Zakończenie książki jest totalnym zaskoczeniem, trudnym do przewidzenia. „Pacjentka” to świetnie napisany thriller psychologiczny, który czyta się jednym tchem. Myślę, że nie zawiedziecie się na lekturze tej powieści. Gorąco polecam.

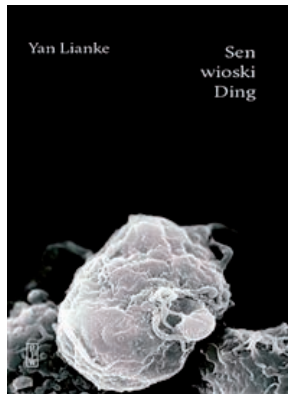
2. Ogromne zainteresowanie wśród czytelników na portalach internetowych, wzbudza powieść **Evy Garcii Saenz de Urturi** „Cisza białego miasta”. Główny bohater, śledczy specjalizujący się w profilowaniu kryminalnym, prowadzi dochodzenie w sprawie makabrycznych podwójnych morderstw zadziwiająco podobnych do zbrodni sprzed dwudziestu lat. Problem polega na tym, że seryjny morderca, sprawca tamtych brutalnych mordów przebywa w więzieniu. Akcja książki rozgrywa się w urokliwej i pełnej zabytków scenarii Kraju Basków, w mieście Vitoria a szczególny klimat miejsca sprawia, że opowiadana historia jest jeszcze bardziej mroczna i tajemnicza. Świetny kryminał pełen napięcia i emocji, który czyta się jednym tchem. Kolejne tomy trylogii „Rytuał wody” i „Władca czasu” również dostępne w naszej bibliotece.

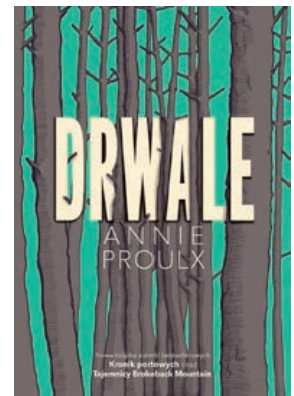
LITERATURA PIĘKNA

1. „Sen wioski Ding” to książka, której akcja rozgrywa się pod koniec lat dziewięćdziesiątych XX wieku w chińskiej prowincji Henan. Mieszkańcy tytułowej wioski trudnią się na wielką skalę pobieraniem i sprzedażą osocza, co w niedługim czasie doprowadza do tragedii. Powszechna praktyka wielokrotnego używania igieł oraz oddawanie większej niż dozwolona ilości krwi, staje się powodem masowych zachorowań na Aids.

Oparta na prawdziwych wydarzeniach fabuła, przedstawiona jest oczami dwunastoletniego chłopca, który został otruty przez kogoś z mieszkańców wioski z powodu zemsty za czyny ojca, będącego największym w okolicy handlarzem krwi. Autor książki Yan Lianke używa bardzo delikatnego języka opowiadając o losach wioski Ding i wplata senne widzenia jednego z bohaterów a wszystko to, czyni po to aby w mniej bolesny sposób opisać tragiczną rzeczywistość. Pozycja znajduje się na liście książek zakazanych w Chińskiej Republice Ludowej.

2. Na polskim rynku wydawniczym ukazała się kolejna powieść amerykańskiej pisarki **Annie Proulx** pt. „Drwale”. Książka opisuje historię dwóch mężczyzn Rene Sela i Charlesa Duqueta, którzy przybywają do Kanady, aby w zamian za pracę przy wyrębie lasu, otrzymać kawałek ziemi do uprawy. Poznajemy losy ich potomków przeplatające się ze sobą na przestrzeni ponad trzystu lat. Autorka pokazuje różnorodność postaw bohaterów, którzy zaczynali tak samo a każdy ukształtował swoje życie w zupełnie inny sposób. Jest to powieść wielowarstwowa, z której każdy wyciągnie to co będzie chciał. Dla jednych będzie to pozycja o niszczycielskiej sile człowieka i jej wpływie na otaczający świat, dla innych opowieść o przetrwaniu i determinacji zwykłych ludzi, którym przyszło żyć w ciężkich warunkach walcząc o przetrwanie swoje i swoich bliskich. Miłej lektury!

Wszystkie z przedstawionych pozycji są dostępne w kurowskiej bibliotece.

Przygotowały: Krystyna Skwarek i Beata Frydrych

Podziękowanie

Podziękowanie za wieloletnią współpracę i służbę dla mieszkańców Gminy Kurów

W dniu 4 lutego 2020 r. zakończył służbę w Policji asp. sztab. Piotr Bartnik – Komendant Komisariatu Policji w Kurowie.

Przez 29 lat pełnił on zaszczytną i odpowiedzialną służbę w Policji, w tym przez ponad 13 lat na stanowisku Komendanta Komisariatu Policji w Kurowie – Komendy Powiatowej Policji w Puławach.

Jego praca w Policji, zaowocowała zdecydowaną poprawą stanu bezpieczeństwa publicznego na terenie podległej jednostki, w tym Gminy Kurów.

Jesteśmy pełni uznania dla trudu codziennej służby asp. sztab. Piotra Bartnika.

W związku z jej zakończeniem w imieniu kierowników podległych mi jednostek organizacyjnych gminy, pracowników urzędu gminy oraz własnym składam serdeczne podziękowanie za bardzo dobrze układającą się współpracę, życzliwość i zrozumienie oraz sympatyczne kontakty służbowe.

Szanowny Panie Komendancie, życzę Panu zdrowia, wszelkiej pomyślności i zadowolenia w życiu osobistym.

*Arkadiusz Małecki,
Wójt Gminy Kurów*

Nowy komendant Komisariatu Policji w Kurowie

Nadkom. Tomasz Tomaszewski lat 44, absolwent Wydziału Prawa KUL oraz Wyższej Szkoły Policji w Szczytnie. W Policji służy od 2001 roku, od początku związany z Komendą Powiatową Policji w Puławach. Zaczynał w Sekcji Dochodzeniowo - Śledczej Wydziału Kryminalnego, następnie pracował w Zespole Wykroczeń i Zarządzania Kryzysowego.

W KPP w Puławach pełnił służbę na stanowisku Kierownika Ogniwa Patro-

lowo-Interwencyjnego, następnie pełnił służbę jako Zastępca Naczelnika Wydziału Prewencji oraz Naczelnika Wydziału Sztabu Policji. Od 2017 roku pełnił służbę na stanowisku Naczelnika Wydziału Prewencji.

Z dniem 1 marca 2020 roku Komendant Powiatowy Policji w Puławach, powierzył mu obowiązki Komendanta Komisariatu Policji w Kurowie.

Do Wszystkich Dzieci...

CZYTAJ z MAMĄ /dla starszych Dzieci/

„HISTORIA ŻÓŁTEGO KURCZĄTKA” - B. Machoń

Na wiejskim podwórku, w przytulnym kurniku, mieszkało sobie śliczne kurczątko ze swoją mamą - kurą i tatą - kogutem. Mama kura uczyła je dreptać po podwórku i wygrzebywać pazurkami z ziemi pyszne ziarenka i robaczki. Tata kogut pokazywał, jak trzeba wskakiwać na płot i piać donośnie - kukuryku. Oboje rodzice bardzo kochali swoje maleństwo. Aż nagle, któregoś dnia, a było to wczesną wiosną, kurczątko spostrzegło, że rodzice nie mają już dla niego tyle czasu. - Pii, pii ... pobaw się ze mną, mamó - prosiło - Ko, ko, ko - gdakała kura, nie mam dzisiaj czasu, muszę znieść dużo jajek, ko, ko, ko... Wielkanoc już blisko! Pobaw się samo Maleństwo. I kura poszła znosić jajka. Kurczątko pobiegło do taty koguta. -Pi, pi ... Nudzi mi się ... Pobaw się ze mną tatusiu! -Kukuryku! Nie mam dziś czasu, muszę obudzić gospodynię i ogłosić całemu światu, że Wielkanoc już blisko. Pobaw się samo Maleństwo i kogut wskoczył na płot wołając donośnie - kukuryku! Obrabowane kurczątko poszło w świat. Na łące spotkało baranka. - Bee, bee, dokąd idziesz Maleństwo? Takie małe kurczątko nie powinny oddalać się same od domu, bee... - Pi, pii... Przez tę Wielkanoc nikt nie ma dla mnie czasu. Komu w ogóle potrzebne są te Święta? - Jak to, bee...nie wiesz? No to posłuchaj: - Święta potrzebne są kwiatom, żeby mogły kolorami przystroić świat. - Święta potrzebne są mamusiom, żeby mogły upiec pyszne wielkanocne ciasta: baby i mazurki. - Święta potrzebne są tatusiom, żeby mogli zacząrować jajka w kolorowe pisanki. - Święta potrzebne są też dzieciom, żeby mogły znaleźć prezenty od wielkanocnego zajączka. Aha ! Pi, pii teraz już rozumiem, muszę szybko przeprosić rodziców, że byłam niegrzeczna, a potem pobiegnę sprawdzić czy wszystko już gotowe do Wielkanocy. Pi, pii... do widzenia baranku.

CZYTAJ z MAMĄ /dla starszych Dzieci/

WIELKANOCNY KOSZYCZEK - przygody Wojtusia

Wojtek do świąt Wielkanocnych przygotowywał się sumiennie przez cały Wielki Post. Z ochotą uczestniczył w nabożeństwach Drogi Krzyżowej, w trakcie których dowiedział się między innymi, że trzeba pomagać innym, że nie można kłócić się z koleżankami i kolegami, z rodzeństwem. Odkładał pieniądze do puszek w intencji Dar Juniora dla Seniora. Bywał także na Gorzkich Żalach. Co ciekawe podjął też pewne postanowienia. - Wiesz mamó, tak sobie myślę, że w Wielkim Poście postaram się być jeszcze miłszy dla mojej wychowawczynie, pani Basi. Postaram się też jeść mniej słodczy - zadeklarował chłopiec. - Wiem, jak bardzo się denerwujesz, kiedy kłócę się z młodszą siostrą. Spróbuję choć w Wielkim Poście być lepszy dla niej, a jak chcesz będę jej robił kolację co wieczór - dodał Wojtuś. Jak powiedział, tak zrobił, przez kilka tygodni przyrządzał Blance ulubioną porcję platków bądź kanapki z żółtym serem. Najbardziej jednak czekał na moment, kiedy będzie przygotowywał wielkanocny koszyczek. Gdy już nastał Wielki Tydzień mama powiedziała: - Wojtek, to już pora naszykować koszyczek, który pójdziemy poświęcić do kościoła w Wielką Sobotę. Twoja siostra na pewno Ci pomoże. To co dzieciaki, mogę na Was liczyć? - zapytała mama. - Tak - odpowiedziało z radością zgodnie rodzeństwo. Dzieci dostały wiklinowy koszyczek, kokardy, serwety i przystąpiły do pracy. - To jak moje Skarby, co Waszym zdaniem powinno być w koszyczku? - Jajka, zajączek, baranek, chleb - przekrzykiwały się wymieniając. - Tak macie rację, ale musicie wiedzieć, że to, co włożymy do koszyczka musi uwzględniać jednak tradycję, ponieważ to ma znaczenie symboliczne. - A co to znaczy? - zapytały. Mama zaczęła tłumaczyć... - Baranek uosabia przewyciężenie zła, koniecznie musi mieć czerwoną chorąg-

giewkę. Chleb symbolizuje Ciało Chrystusa, gwarantuje dobrobyt i pomyślność. Wędlina z kolei to symbol zdrowia i płodności dla rodziny – wyjaśniła mama. – Jajko symbolizuje życie, włóżmy je do koszyczka, by pamiętać o wciąż odradzającym się życiu – dodała. – Oczywiście, pora na nasze pisanki, napracowaliśmy się, żeby je wykonać – rzekł Wojtek. Co dalej? – zapytał. – Sól symbolizuje oczyszczenie, a chrzan siłę fizyczną, którą powinien nam zapewnić przez cały rok. Ser jest symbolem zawartej przyjaźni między człowiekiem, a siłami przyrody. Ciasto z kolei to symbol umiejętności i doskonałości. – O, to ja dokładam babeczkę – zakomunikowała radośnie Blanka i od razu zastrzegła, że zje słodycz z apetytem. – Możemy jeszcze coś dodać do naszej święconki? – Drażyły temat dzieci. – Tak – powiedziała mama. Po wspólnym ustaleniu rodzzeństwo dołożyło jeszcze owoce, czekoladowe jajka i zajączka. Mama dodała masło, jako symbol dobrobytu. Wiklinowy koszyczek został wyścielony serwetką i przyozdobiony bukszpanem. – Jesteśmy gotowi pójść z naszą święconką – oznajmiły dzieciaki dumne ze swojego dzieła.

Skacze wesoło po łące zajączek,
na drzewie jest pierwszy pączek.

Wielkanocy nadszedł czas, dużo radości jest w nas.

Śmigus - dyngus też przed nami, wodą się pooblewamy.

ZGADNIJ z TATĄ

ZAGADKI WIELKANOCNE

o W jakim dniu, czy wiecie, chociaż słońce świeci, biega po podwórku dużo mokrych dzieci?

o Jak się nazywa skorupka od jajek co na Wielkanoc się przydaje?

o Na wielkanocnym stole to ona króluje. Polana słodkim lukrem i gościom smakuje.

o Upiecze go mama dla synka, upiecze go mama dla córek, na Wielkanocnym stole musi być pyszny ...

o Nie miauczą, lecz kwitną, białe albo szare. Znajdziesz je na wierzbie, gdy się kończy marzec.

o W wielkanocnym koszyczku leżeć będą sobie. Zanim je tam włożę, ślicznie je ozdobię.

o Ukrywa w Wielkanoc słodkości różne, więc każde dziecko na niego czeka. Zobaczyć go jednak - wysiłki to próżne, bo on susami – kic! Kic! Ucieka.

WARTO WIEDZIEĆ

KOSZYCZEK WIELKANOCNY

Dawną tradycją Kościoła Katolickiego jest święcenie pokarmów w Wielką Sobotę. Każdy Boży Dar symbolizuje co innego. Do zestawu darów Bożych, które obowiązkowo powinny się znaleźć w koszyku wielkanocnym należą: chleb, jajko, sól, wędlina, ser, chrzan, babka wielkanocna, baranek oraz woda. Koszyk wielkanocny tradycyjnie przyozdobiony jest gałązkami bukszpanu oraz koronkowymi serwetkami.

CHLEB- symbol Chrystusa jako chleb życia

JAJKO- jest symbolem początku, nowego życia oraz zmartwychwstania.

SÓL- jest symbolem trwałości, nieśmiertelności, oraz ochrony życia ludzkiego

WĘDLINA- jako symbol dobrobytu i dostatku

SER- symbolizuje przyjaźń między człowiekiem a zwierzętami domowymi.

CHRZAN-symbolizuje zwycięstwo nad żalem, jaki towarzyszył męce Jezusa

BABKA WIELKANOCNA- jest symbolem umiejętności oraz doskonałości

BARANEK WIELKANOCNY- jest symbolem Baranka Bożego, ofiary. Chrystus umarł na krzyżu za grzechy ludzi. Swoją śmierć przyjął pokornie jak baranek.

WODA- jest symbolem Ducha Świętego. Duch Święty obmywa nas z win grzechu, zatem jest symbolem nowego narodzenia człowieka oraz życia.

Z cyklu: Zasłużeni dla Kurowa

Przedruk z „Nasz Czas c.d.”, nr 24 kwiecień 2006. na życzenie autora dla upamiętnienia przedstawianych w tym cyklu Osób i wydarzeń...

Pani Czaki

Chciałabym starszym czytelnikom przypomnieć, a młodszym przedstawić bardzo ciekawą sylwetkę długoletniej nauczycielki w kurowskiej szkole Pani Michaliny Motkównej - Czaki. Spośród wielu uczących mnie nauczycieli tę Panią zapamiętałam najbardziej wyraziście i serdecznie, ponieważ uczyła mnie przez cztery lata historii i języka polskiego.

Pani Michalina Czaki pochodziła ze Lwowa, gdzie ukończyła Seminarium Nauczycielskie i otrzymała skierowanie do pracy w powiecie puławskim. Uczyła kilka lat w gminie Żyrzyn, a od 1932 roku rozpoczęła pracę w Kurowie wraz z koleżanką, również absolwentką lwowskiego seminarium Albiną Panecką. Obydwie Panie przyjaźniły się całe życie, chociaż bardzo różniły się osobowością, temperamentem, podejściem do życia, oraz stosunkiem do uczniów i metod pedagogicznych.

W tym czasie szkoła mieściła się w budynku parafialnym przy kościele i w wynajętych izbach w prywatnych budynkach. Niewiele było w naszej miejscowości domów prywatnych, w których można było wynająć mieszkanie dla nauczyciela. Pani Michalina Motkówna wynajmowała pokój u pana Józefa Kędzińskiego przy ul. Dworskiej, później u Państwa Mazurkiewiczów.

W czasie okupacji znalazł się w Kurowie wysiedlony z Poznania nauczyciel Zbigniew Czaki, którym zaopiekowała się zawsze życzliwa ludziami pani Michalina, co zaowocowało zawarciem związku małżeńskiego.

Po wybuchu wojny i wkroczeniu Niemców do Kurowa, nauka w szkole została zawieszona, później wznowiona lecz w bardzo ograniczonym zakresie. Wyrzucono z programu takie przedmioty jak historia, geografia. Język polski ograniczono do czytania i pisania ze „Steru”, pisemka specjalnie redagowanego dla potrzeb ówczesnej szkoły.

Nauczyciele zrozumieli, co znaczy dla polskich dzieci takie ograniczenie nauki, zniżenie poziomu nauczania, brak obowiązku szkolnego, prowadziło to w konsekwencji do analfabetyzmu i zacofania, co było celem okupanta.

Aby temu przeciwdziałać ówcześni nauczyciele oraz studenci, którzy przerwali studia i inni światli, wykształceni kurowiacy, postanowili realizować nauczania na tajnych kompletach w zakresie szkoły podstawowej i średniej. Do grupy nauczycieli tajnego nauczania z zakresu szkoły podstawowej należała również Michalina Czaki. Lekcje z uczniami odbywały się w domach

prywatnych w wielkiej konspiracji, bo groziło to aresztowaniem, obozem lub nawet śmiercią.

Myszę, że żyją jeszcze ludzie, którzy korzystali z tajnych kompletów nauczania i wdzięcznie wspominają swoich nauczycieli, którzy z narażeniem życia uczyli dzieci i młodzież w tę ponurą noc okupacji. Oczywiście i w czasie oficjalnych lekcji przemycano treści patriotyczne i obywatelskie, co było bardzo niebezpieczne i zakazane.

Po wyzwoleniu władze wojewódzkie przydzieliły pałac w Oleśnie na potrzeby szkoły podstawowej i rozpoczęła się regularna nauka szkolna. W pałacu musiały się znaleźć również mieszkania dla nauczycieli, ponieważ w zniszczonym, spalonym kurowie, nie było takich możliwości. Pani Czaki z mężem i matką starszą, zamieszkała również w dwóch małych pokojkach na końcu korytarza, na parterze.

Ten okres pamiętam już dobrze jako uczennica tej szkoły. Pamiętam, że pani Czaki bardzo kochała ptaki, zwierzęta i rośliny. W jej mieszkaniu mieszkały koty, szpaki i pies, który nazywał się Czołg. Skąd brały się wrony i szpaki? Otóż były to przyniesione przez dzieci, okaleczone, czy chore ptaki, które trzeba było obowiązkowo przynosić do pani Czaki. Ona je leczyła, karmiła, a później przywiązywała się do nich i już tak wszystkie zwierzęta żyły sobie razem w małej komórce. Jeden szpak nazywał się Glapcio a drugi Pętaś. W skromnym mieszkaniu pani Michaliny najwięcej jednak było książek, które leżały wszędzie: na stole, na półce, na etażerze, na podłodze.

Czasy tuż po wojnie były bardzo ciężkie dla nauczycielki i uczniów z powodu braku podręczników, zeszytów, atramentu, przyborów szkolnych. Nauczyciele nie otrzymywali regularnie pensji, dlatego rodzice uczniów starali się pomóc im przynosząc warzywa, owoce, mąkę, kaszę i inne plody rolne. Pomimo tych trudności pani Michalina Czaki systematycznie wysyłała obiady dla dwojga starszyszków pp. Szydyskisów, którzy mieszkali w starej szkole przy ul. Lubelskiej. Czyniła to z powinności koleżeńskiej i zawodowej, ponieważ pan Szydyskis był przed wojną długoletnim nauczycielem w Kurowie. Obiady te nosiły codziennie wyznaczone kolejno dzieci i czyniły to bardzo chętnie. Pamiętam doskonale, jak bardzo wdzięczni byli Ci starszyszkowie i dziękowali nam za pomoc. Wysoki, chudy pan Szydyskis chodził opierając się na dwóch laskach, ale czytał bez okularów i zawsze chętnie i żywo rozmawiał z nami. Obydwoje są pochowani na naszym cmentarzu.

Teraz, z perspektywy czasu, podziwiam Panią Czaki jako nauczycielkę historii, przedmiotu do realizacji którego szczególnie potrzebny jest dobry podręcznik, a takiego nie było. Pani znalazła rozwiązanie, które nas wówczas nie satysfakcjonowało, wręcz denerwowało, bo wymagało wysiłku i skupienia. Otóż Pani dyktowała nam pytania (ok. 20), na które po wysłuchaniu jej wykładu musieliśmy w domu dać pisemną odpowiedź. Aby to zrobić, należało uważnie słuchać, notować i zapamiętać wykład. Dwa lata tak prowadzonej historii nauczyło nas bardzo dużo, poprawiło styl, nauczyliśmy się robić notatki, dokonywać wyboru i selekcji potrzebnych wiadomości. To zaprocentowało później, ale wówczas tego nie docenialiśmy, bo wymagało to wysiłku i uwagi, a któż to lubi w szkole podstawowej?

Pamiętam też, że Pani była zamilowaną humanistką, bardzo ładnie, ciekawie opowiadała, знаła dużo wierszy na pamięć i miała dużą wiedzę historyczną.

Na zawsze pozostanie w mojej pamięci jej niska postać z grzywką czarnych, puszystych włosów, w okularach, w zwykłym czarnym satynowym uczniowskim fartuchu, z dużą paczką zeszytów pod pachą, które bardzo szybko sprawdzała i oceniała. Często na jej ramieniu siedział któryś z jej ulubieńców Glapcio lub Pętaś. Oczywiście my, uczniowie wykorzystywaliśmy tę słabość do ptaków naszej pani i wystarczyło, że któryś z chłopców powiedział na lekcji, że widział ptaka ze złamanym skrzydłem lub chorą wiewiórkę, natychmiast otrzymywali polecenie odszukania ich i przyniesienia do pani, która leczyła je, karmiła i opiekowała się do wyzdrowienia.

Wielkie, czułe serce Pani Czaki objawiało się nie tylko miłością do zwierząt i ptaków, ale przede wszystkim do uczniów. Zawsze otaczała opieką dzieci biedne, chore, sieroty, a takich po wojnie nie brakowało. Silnych, wyrosniętych chłopców organizowała nieraz do pracy i zawsze ich później nakarmiła, obdarowała kanapką, ciasteczkami czy przyborami szkolnymi. Swoją wrażliwość i dobre serce okazała biorąc do siebie i wychowując przez kilka lat naszą koleżankę Jadwigę, która bardzo dobrze się uczyła. Pochodziła ona z biednej, wielodzietnej rodziny, bez ojca. Jadwiga, po ukończeniu szkoły podstawowej uczyła się dalej, ukończyła studia i została nauczycielką. Po Jadwidze przyciągnęła do siebie Marysię, całkowitą sierotę, której też pomogła w ukończeniu Studium Wychowania Przedszkolnego, dając im tylko możliwość startu w dalsze życie. U Pani Czaki każdy potrzebujący znalazł wsparcie, schronienie, pomoc i radę.

Po ukończeniu szkoły podstawowej uczyłam się dalej i moje kontakty z Panią Czaki zostały ograniczone aż do 1962 roku,

kiedy to spotkałyśmy się już na gruncie zawodowym. Jako młoda nauczycielka języka polskiego znalazłam się w Szkole Podstawowej w Kurowie, wśród swoich dawnych nauczycieli. Nie muszę nikomu mówić, jakie to było dla mnie przeżycie, często zakłopotanie i onieśmienie. Oczywiście Pani Michalina od razu to wyczuła i wzięła mnie w opiekę pod swoje opiekuńcze skrzydła. Już wówczas emerytka, służyła mi zawsze radą, pomocą, pożyczając odpowiednią książkę, podsunęła ćwiczenie, sprawdziła protokół z rady pedagogicznej itp. U niej zawsze można było napić się herbaty, porozmawiać, prosić o radę.

Po przejściu w 1964 roku do nowego budynku szkolnego, zaproponowaliśmy Pani Czaki, pracę na pół etatu w bibliotece szkolnej, aby poprawić jej ciężką sytuację materialną. Pracowały dwa lata z panią Albiną Panecką po pół etatu. Była bardzo szczęśliwa, lubiła książki, pracę z nimi, była wśród dzieci, które kochała. Niestety już zaczęła chorować, tracić wzrok i musiała przerwać pracę, ponieważ pokonanie odległości z Olesina do szkoły przekraczało jej możliwości.

Po krótkiej chorobie zmarła w 1976 roku i została pochowana obok męża na cmentarzu kurowskim. Wdzięczni wychowankowie, pamiętający jej dobre, czułe serce i długoletnią pracę nauczycielską w Kurowie, ufundowali skromny pomnik z epitafium:

Za niestrudzoną pracę z młodzieżą szkolną

Spółeczeństwo Kurowa i okolic

Michalina Czaki 1898 - 1976

Zbigniew Czaki 1912 - 1966

Szary, skromny pomnik pod rozłożystym starym kasztanem, jest symbolem Jej ubogiego, niestrudzonego, pełnego miłości życia.

Myślę, że o podobnym nauczycielu napisał Zbigniew Herbert w wierszu pt. „Pan od przyrody”, w którym mówi: ale jeśli nie poszedł do góry - *kiedy na leśnej ścieżce spotykam żuka, który gramoli się na kopiec piasku podchodzę szastam nogami i mówię: - dzień dobry panie profesorze pozwól pan że mu pomogę - przenoszę go delikatnie i długo za nim patrzę aż zginie w ciemnym pokoju profesorskim na końcu korytarza liści.*

Nasza Pani też uczyła nas kochać i obserwować przyrodę, pochylać się nad kwiatami, drzewami, ptakami i zwierzętami a przede wszystkim kochać ludzi. I taką pozostanie w naszej pamięci.

Katarzyna Matraszek

PRAWO CYWILNE – ZADATEK A ZALICZKA

Zaliczka to – przedpłata, czyli część ceny całkowitej, jaka ma być uiszczona w zamian za nabycie określonego towaru lub usługi, zaliczana jest na poczet zapłaty tejże ceny całkowitej, gdy strony definitywnie zawrą umowę lub też zawarcia wpłacającemu, jeśli do tego nie dojdzie.

Zadatek to zaś zastrzeżenie umowne (mające w pewnym stopniu charakter odszkodowawczy) opisane w art. 394 Kodeksu Cywilnego, które nie sprowadza się do zwykłego zaliczenia danej sumy na poczet ceny lub do jej zwrotu. Zaliczenie lub zwrot zależy od tego czy doszło do zawarcia umowy, a jeśli nie to dlaczego.

Wg. § 1 (art. 394 KC) w braku odmiennego zastrzeżenia umownego albo zwyczaju zadatek dany przy zawarciu umowy ma to znaczenie, że w razie niewykonania umowy przez jedną ze stron, druga strona może bez wyznaczenia ter-

minu dodatkowego, od umowy odstąpić i otrzymany zadatek zachować, a jeśli go sama dała, może żądać sumy dwukrotnie wyższej.

Wg. §2 (art. 394 KC) w razie wykonania umowy zadatek ulega zaliczeniu na poczet świadczenia strony, która go dała a jeżeli zaliczenie nie jest możliwe zadatek ulega zwrotowi.

Wg §3 (art. 394 KC) w razie rozwiązania umowy zadatek powinien być zwrócony a obowiązek zapłaty sumy dwukrotnie wyższej jest nieaktualny. To samo dotyczy wypadku, gdy niewykonanie umowy nastąpiło wskutek okoliczności, za które żadna ze stron nie ponosi odpowiedzialności, albo za którą odpowiedzialność ponoszą obie strony

Stanisław Wójcicki

Wielkanoc z ks. Janem Twardowskim

Nadchodzą święta wielkanocne. Patrzymy na czekoladowe zajączki i żółte kurczaki, ale może wcale nie wiemy o co chodzi w czasie tych świąt? Mamy przypomnieć sobie Pana Jezusa i wielkie prawdy wiary. Święta po to przychodzą, żeby nauczyć się więcej miłości. Są po to, żeby po Wielkanocy być lepszym niż przed Wielkanocą.

- ks. Jan Twardowski

Dlaczego wiosenne święta wielkanocne są nazywane Wielką Nocą - skoro właśnie wtedy noce są krótkie. Wielkanocne święta nazywamy Wielką Nocą na pamiątkę najwspanialszej nocy, w czasie której Pan Jezus wstał z grobu, chociaż był przywalony kamieniem. Wielka Noc to inaczej Noc Niezwykła, Najślawniejsza, Jedyna, ta o jakiej się stale pamięta, zawsze się nią cieszymy, z radości uśmiechamy się do baranka i zjadamy kolorowe, wesołe jajka święcone.

- ks. Jan Twardowski

Wielkanocne życzenia dla nas wszystkich: Ksiądz Jan Twardowski:

Na Wielkanoc chciałbym złożyć krótkie życzenia wierzącym i niewierzącym. Czego nam, wierzącym, dzisiaj życzyć? Chyba tego, żebyśmy stawiając sobie czasem pytania: po co się urodziłem? po co żyję? dlaczego ucieka mi doczesne szczęście? dlaczego cierpię? dlaczego umieram? – stale przypominali sobie Jezusa Zmartwychwstałego, który jako człowiek przeżył ludzkie życie, cierpienia, straszną śmierć i w cierpieniach, kłopotach życiowych przedarł się do Pana Boga i do Niego przeniósł nasze człowieczeństwo. Żebyśmy nie patrzyli na nasze kłopoty, cierpienia, śmierć jak na nieszczęście, ale jak na przedzieranie się do Boga. Jest to w życiu takie trudne, trudniejsze od wspinaczki na górę. Niewierzącym życzyłbym, aby postawili sobie pytanie: a jeśli jest prawdą, że Jezus zmartwychwstał, to jak będę wyglądał ze swoją niemądrą niewiarą?

Przypomnienie zasad obowiązujących w pasach drogowych

Zabronione jest dokonywanie w pasie drogowym czynności, które mogłyby powodować niszczenie lub uszkodzenie drogi i jej urządzeń, zmniejszać trwałości drogi lub zagrażać bezpieczeństwu ruchu drogowego. W szczególności zabronione jest: lokalizowanie obiektów budowlanych, umieszczanie urządzeń, przedmiotów i materiałów niezwiązanych z potrzebami zarządzania drogami lub potrzebami ruchu drogowego takich jak kamienie, słupki, taśmy, drzewa, krzewy ozdobne, reklamy, donice, składowanie materiałów budowlanych i inne. Zabronione jest również niszczenie rowów, skarp, nasypów i wykopów oraz samowolne rozkopywanie drogi; zaorywanie lub zwężanie w inny sposób pasa drogowego; odprowadzanie wody i ścieków z urządzeń melioracyjnych, gospodarskich lub zakładowych do rowów przydrożnych lub na jezdnię drogi. Nie wolno wypasać w pasie drogowym zwierząt gospodarskich.

Obowiązkiem właścicieli nieruchomości przyległych do pasa drogowego jest regularne przycinanie wystających gałęzi drzew i krzewów, które utrudniają poruszanie się drogami, chodnikami, a także systematyczne uprzążanie błota, śniegu, lodu i innych zanieczyszczeń z chodników położonych wzdłuż nieruchomości.

Na wykonanie zjazdu np. utwardzenie z kostki brukowej w pasie drogowym będącego połączeniem drogi publicznej z nieruchomością położoną przy drodze należy uzyskać decyzję zarządcy drogi. Nieuzyskanie zezwolenia będzie surowo karane oraz skutkować będzie usunięciem wykonanego zjazdu.

Pas drogowy jest własnością zarządcy drogi, dlatego z nim należy uzgadniać wszelkie działania.

Urodzenia

(02.12.2019 – 13.03.2020 r.)

Nazwisko Imię/Imiona	Adres zamieszkania
ADASIK ADAM	PŁONKI
AFTYKA ALEKSANDRA	KURÓW
AFTYKA NIKOLA	CHOSZCZÓW
BASIAK ARTUR	KURÓW
DRAŹKIEWICZ MAJA MAGDALENA	KURÓW
GRZEBALSKI ADAM	KLEMENTOWICE
GUZ KLARA	KURÓW
KUFLEWSKA POŁA	KURÓW
LIS LEON	PŁONKI
MADEJEK FRANCISZEK	KLEMENTOWICE
MIGDAL WIKTORIA	KLEMENTOWICE
PARTYCKI FILIP	KURÓW
SOBAŃSKA ALICJA	KLEMENTOWICE
TYBUREK HELENA	KURÓW
WIŚNIECKA NELA	BRZOZOWA GAĆ
WÓJCIAK NIKOLA	PŁONKI
ZLOT ZOFIA	BARŁOGI
SOBIESIEK DANUTA	KURÓW

Zgony

(02.12.2019 – 13.03.2020 r.)

Nazwisko Imię/Imiona	Adres zamieszkania
ABRAMEK STANISŁAW (73 LATA)	BRZozowa GAĆ
CHABROS ALINA MARIANNA (79 LAT)	CHOSZCZÓW
GÓRAL MIROSLAW TOMASZ (56 LAT)	BRZozowa GAĆ
JASIOCHA JADWIGA GRAŻYNA (53 LATA)	OLEsin
KĘSIK ANNA JOLANTA (59 LAT)	OLEsin
KUTA FRANCISZEK (94 LATA)	KLEMENTOWICE
MACHUL STANISŁAWA (97 LAT)	PŁONKI
MAŃKA JAN (75 LAT)	KURÓW
MISIUREK JAN (80 LAT)	KLEMENTOWICE
PAŁOSZ ALINA ZOFIA (56 LAT)	KURÓW
PĘKALA LEONARDA (96 LAT)	SZUMÓW
PIOTROWSKA KAZIMIERA (92LATA)	KLEMENTOWICE
PYRZ GENOWEFA HELENA (88 LAT)	BRONISŁAWKA
SUSZEK MARIAN KAZIEMIRZ (67 LAT)	WÓLKA NOWODWORSKA
SYKUT TOMASZ (57 LAT)	BRZozowa GAĆ
TARACHA JÓZEF (68 LAT)	KLEMENTOWICE
TRYBUŁA ROMAN JÓZEF (77 LAT)	CHOSZCZÓW
WRZOS JOANNA (46 LAT)	KURÓW

In memoriam – Jan Misiurek

W dniu 31 grudnia 2019 r., w wieku 80 lat, na wieczną służbę odszedł nasz kolega, druh Jan Misiurek członek Ochotniczej Straży Pożarnej w Kol. Klementowice.

W szeregi Ochotniczej Straży Pożarnej został przyjęty w roku 1958.

W OSP pełnił różne funkcje, w latach 2000 – 2011 był Prezesem OSP Kol. Klementowice, a w okresie 1986 r.– 2011 r. członkiem Zarządu Gminnego OSP RP.

Za swoją działalność wielokrotnie odznaczony medalami:

- w roku 1982 - Brązowym Medalem za Zasługi dla Pożarnictwa,
- w roku 1983 – Odznaką XXV Lat w służbie Narodu,
- w roku 1988 – Srebrnym Medalem za Zasługi dla Pożarnictwa,
- w roku 1997 – Złotym Medalem za zasługi dla Pożarnictwa,
- w roku 2008 - Złotym Znakiem Związku OSP Rzeczypospolitej Polskiej.

Jan był wspaniałym człowiekiem, zawsze wrażliwym na ludzkie potrzeby i gotowy nieść pomoc innym. Dał się poznać jako oddany strażak - ratownik i życzliwy kolega.

Był strażakiem opanowanym i odpornym na stres. Przejawiał chęci podwyższania kwalifikacji i pogłębiania wiedzy pożarniczej. W trakcie swojej 61 letniej służby, aby nieść pomoc ludziom w potrzebie, zdobył wszystkie niezbędne uprawnienia.

Jako strażak- ochotnik swoją wiedzę, zdobyte doświadczenie przekazywał młodym adeptom sztuki pożarniczej - członkom Ochotniczej Straży Pożarnej w Kol. Klementowice.

Jego śmierć jest wielką stratą dla nas wszystkich. Dziękujemy serdecznie świętej pamięci Janowi Misiurkowi za ofiarowanie służbie pożarniczej tak wielu lat swojego życia.

Pamięć o Nim pozostanie nie tylko na kartach historii Gminy Kurów, naszej Jednostki, ale przede wszystkim w naszych sercach.

Żegnam Cię w imieniu Wójta Gminy Kurów, kolegów i przyjaciół, strażaków ochotników oraz własnym.

Odszedł na wieczną służbę. „Cześć Jego pamięci!”

Grzegorz Kusy
Prezes OSP Kol. Klementowice

Siatkarki Klementovii kontynuują świętą passę

Uczniowski Klub Sportowy „Klementovia” kolejny rok z rzędu może cieszyć się z sukcesu swoich podopiecznych. 29.11.2019 r. w Ludwinie odbyły się Mistrzostwa Województwa LZS i Szkół Średnich w siatkówce dziewcząt. Reprezentacja ZSA w Klementowicach wywalczyła trzecie miejsce. Biorąc pod uwagę średnią wieku w zespole, można szczerze powiedzieć, że jest to fenomenalny wynik bowiem najstarsze zawodniczki chodzą do... 1 liceum! W kilkunastoletniej historii szkoły, po sukcesie maturzystek mamy rok, bądź dwa przerwy od sukcesów ale nie tym razem. Skład złożony z 5 Polek i 7 Ukrainek okazał się mieszanką wybuchową, która po bardzo trudnych bojach przywiozła brązowe medale.

Dla siatkarek UKS-u jest to już czwarty medal w ciągu ostatnich 4 lat na imprezie rangi wojewódzkiej.

Mistrzostwa wygrała drużyna z Biłgoraja z którą ZSA w Klementowicach nieznacznie przegrał pierwszy mecz turnieju 0-2 (18-21, 20-22). Drugie miejsce zajęła ekipa z ZSE Dęblin z któ-

rą również ekipa z gminy Kurów walczyła jak równy z równym przegrywając ostatecznie 0-2 (17- 21, 18-21). W pozostałych meczach to ZSA w Klementowicach był górą. Zatem po raz kolejny okazuje się, że ciężka praca zapoczątkowana w gimnazjum w ZSA, procentuje w szkole średniej. Spośród kilkunastu utalentowanych siatkarek z gimnazjum i szkoły podstawowej, w obecnym liceum w ZSA w Klementowicach zostało cztery ale za to ze sporymi osiągnięciami w siatkówce plażowej (wicemistrzostwo powiatu szkół gimnazjalnych 2019). Bardzo dobrze do drużyny wkomponowały się nowe uczennice z Ukrainy, które regularnie uczęszczają na zajęcia SKS i systematycznie podnoszą swoje umiejętności, a zaczynały we wrześniu od podstaw. Wielkie brawa dla całej drużyny, która wystąpiła w następującym składzie: Natalia Paciejewska (kapitan), Justyna Niezabitowska, Julia Kruk, Wiktoria Grykałowska, Anastasiia Inozemtseva, MariiaDubina, Katerina Olinyk, SofiaOlinyk, Weronika Chrzan, Sofii Kobziwa, Anastasiia Kriazheva, Svitlana Zhukova, trener Andrzej Jarzynka.

Klasyfikacja końcowa Mistrzostw Województwa LZS i Szkół Średnich w siatkówce dziewcząt:

- 1 miejsce – Zespół Szkół Leśnych w Biłgoraju
- 2 miejsce – Zespół Szkół Ekonomicznych w Dęblinie
- 3 miejsce – Zespół Szkół Agrobiznesu w Klementowicach
- 4 miejsce – Zespół Szkół w Siennicy
- 5 miejsce – Zespół Szkół w Dęblinie
- 6 miejsce – Zespół Szkół w Jabłoni

Szósty sezon KLEM-LIGI – większej niż III Liga Siatkówki WZPS

KLEM LOKALNA LIGA PIŁKI SIATKOWEJ

Niezwykle miło nam poinformować, że od marca 2020 roku ruszyła Lokalna Liga Siatkówki pod nazwą KLEM-LIGA „6”. Jest to już szósty sezon rywalizacji siatkarek i siatkarzy amatorów w szóstym roku istnienia Klubu. Rozgrywki niezmiennie prowadzi UKS Klementovia na sali gimnastycznej Zespołu Szkół Agrobiznesu w Klementowicach.

W 6 edycji KLEM-LIGI rywalizować będzie rekordowa liczba zespołów bo aż 8. Dla

porównania III liga siatkówki mężczyzn liczyła w tym roku 7 drużyn. Zapowiada się zatem więcej grania niż w bardziej prestiżowych rozgrywkach prowadzonych przez Wojewódzki Związek Piłki Siatkowej w Lublinie. W tym roku dla najlepszych 6 drużyn zakupione zostaną puchary, dla wszystkich zawodników z miejsc 1-6 koszulki, natomiast dla najlepszego zawodnika ligi pamiątkowy puchar. Wszyscy uczestnicy KLEM-LIGI 6 otrzymają pamiątkowe gadżety. UKS Klementovia na rozgrywki lokalnej Ligi Siatkówki KLEM-LIGA 6 otrzymał wsparcie z Urzędu Gminy Kurów w kwocie blisko 9 tysięcy złotych. Jest to 44,27% czy-

li prawie połowa dofinansowania całego projektu KLEM-LIGA 6. Reszta czyli 55,73% to wkład własny Klubu czyli społeczna praca 4 wolontariuszy, którzy od 6 już lat dbają o sprawne funkcjonowanie UKS Klementovia. Są to: Pani Teresa Chojnacka, która społecznie prowadzi całą księgowość Klubu, Pan Antoni Płachta, który wykonuje projekty graficzne jak również czuwa nad sprawnym funkcjonowaniem strony internetowej, a także członkowie Zarządu Klubu na czele z Panem Wojciechem Witkowskim i Panem Andrzejem Jarzynką, którzy opracowują projekty, przygotowują sprawozdania, przeprowadzają rozgrywki od A do Z (przygotowywanie boiska, wykonywanie zdjęć, obróbka zdjęć, umieszczanie informacji na stronie Klubu, sędziowanie 30 meczów). Praca wspomnianych wolontariuszy tylko w tym roku opiewa na kwotę 11 tysięcy 320 złotych co stanowi 55,73% całego projektu i jest to wkład własny UKS w realizację zadania publicznego związanego z upowszechnianiem kultury fizycznej w Klementowicach. Zwycięzcę rozgrywek poznamy pod koniec roku szkolnego 2019/2020 o ile nie wystąpią nieprzewidziane trudności niezależne od KLUBU jak np. koronawirus.

Obróncą tytułu mistrzowskiego jest drużyna LaVidaLoca. Najwięcej sukcesów w historii KLEM-LIGI odnieśli PGE Gladiatorzy bo aż trzy, natomiast jednym mistrzostwem może pochwalić się drużyna LaCosaNostra. Skład obecnej KLEM-LIGI przedstawia się następująco:

I STRONG KLEM

1. Katarzyna Jarzynka
2. Piotr Dytkowski
3. Wojciech Witkowski (kapitan)
4. Wojciech Wręga
5. Marcin Byzdra
6. Sebastian Wójciak
7. Andrzej Jarzynka
8. Mateusz Wręga
9. Krystian Bartuzi
10. Paweł Kolibski

II CKM CZARNI KARMANOWICE

1. Przemysław Gawda (kapitan)
2. Michał Dobrowolski
3. Kamil Dysput
4. Paweł Dysput
5. Bartłomiej Migdal
6. Sebastian Kuziōła
7. Mateusz Telej

III OSTATNIE ODLICZANIE

1. Jakub Wrzesiński (kapitan)
2. Bartosz Kozak

3. Krystian Kałdonek
4. Daniel Kruk
5. Kamil Gawlik
6. Katarzyna Kruk
7. Monika Rodzik
8. Natalia Śmich
9. Paweł Stasiak
10. Marcin Wręga

IV GUMISIE

1. Julia Kruk (kapitan)
2. Justyna Niezabitowska
3. Jakub Samiec
4. Patryk Kęsik
5. Kamil Kruk
6. Piotr Matyjaszek
7. Piotr Mazur
8. Kacper Poniatowski
9. Tomasz Kędra

V TEAM KURÓW

1. Sebastian Tkaczyk
2. Olek Janicki
3. Michał Janczak
4. Krystian Jabłoński
5. Oliwia Chrzan (kapitan)
6. Małgorzata Michalska
7. Magdalena Baćkowska
8. Ola Kula
9. Angelika Kopińska
10. Anna Wyskwar

VI LAVIDALOCA

1. Daniel Kowalik (kapitan)
2. Norbert Siedlecki
3. Tomasz Ciotucha
4. Jarosław Kowalik
5. Mariusz Harmasz
6. Damian Rodzik
7. Michał Murat
8. Patryk Abramek
9. Bartłomiej Kozak

VII KW GLORIA VICTIS

1. Michał Tarkowski (kapitan)
2. Kuba Tarkowski
3. Karol Grykałowski
4. Adrian Bieniek
5. Julia Ścibior
6. Ewa Samorek
7. Albert Samorek
8. Przemysław Robak

VIII FC CIECIORKA

1. Mateusz Koniarz (kapitan)
2. Mateusz Styczyński
3. Paweł Babut
4. Bartosz Kozak
5. Łukasz Miazga
6. Arkadiusz Madejek
7. Mateusz Rogala
8. Bartosz Goluch
9. Mateusz Hernas

Niestety zanim zabawa rozkręciła się na dobre, Zarząd UKS Klementovia musiał podjąć decyzję o wstrzymaniu rozgrywek już po 1 kolejce w dniu 12 marca 2020 r. w związku z występującym na terenie Rzeczypospolitej Polskiej zagrożeniem epidemiologicznym spowodowanym rozprzestrzenianiem się koronawirusa SARS-CoV-2 i w trosce o ochronę zdrowia wszystkich uczestników KLEM-LIGI. Po pierwszej niezwykle wyrównanej

kolejce na czele tabeli doświadczona drużyna nauczycieli z Klementowic, Kurowa, Piotrowic i Sadurek z ogromnym wsparciem doktora Piotra Dytkowskiego pod nazwą STRONG KLEM. Na drugim miejscu mistrzowie poprzedniego sezonu LaVidaLoca, natomiast na trzecim miejscu nowa drużyna FC Ciecioraka. Wszystkie trzy drużyny z kompletem punktów.

Tabela po 1 kolejce:

MIEJSCE	NAZWA DRUŻYNY	Punkty	Sety (zdobyte-stracone)	Małe punkty(zdobyte-stracone)	Ilość meczy
1.	STRONG KLEM	3	3-1	98-78	1
2.	LAVIDALOCA	3	3-1	94-76	1
3.	FC CIECIORKA	3	3-1	94-86	1
4.	GUMISIE	2	3-2	113-103	1
5.	OSTATNIE ODLICZANIE	1	2-3	103-113	1
6.	KW GLORIA VICTIS	0	1-3	86-94	1
7.	TEAM KURÓW	0	1-3	76-94	1
8.	CKM CZARNI KARMANOWICE	0	1-3	78-98	1

Andrzej Jarzynka

SPORT - Garbarnia

Czwarte miejsce w futsalu, czekamy na rundę piłkarską

Zawodnicy Garbarni Kurów zajęli czwarte miejsce na koniec sezonu II ligi futsalu, zaś rundę wiosenną sezonu na "trawie" w lubelskiej klasie okręgowej mieli rozpocząć 21 marca meczem w Świdniku Dużym. 29 marca rozgrywki lubelskiej klasy B wznowiłaby Garbarnia II, a w kwietniu grupy młodzieżowe (nowym trenerem trampkarzy i młodzików został Tomasz Guz). Z powodu pandemii CoViD-19 rozgrywki zostały zawieszono przynajmniej do końca marca i nie wiadomo kiedy się odbędą - być może sezon zostanie przedwcześnie zakończony lub anulowany.

W rozgrywkach futsalowych w naszych barwach zagrało 17 zawodników: Jakub Baran, Mateusz Bieniek, Paweł Dajos, Maciej Dziak, Przemysław Figiel, Patryk Kędra, Kacper Lubisz, Paweł Michalski, Maksym Mrozek, Paweł Partycki, Sebastian Poradzisz, Igor Promis, Kacper Rukasz, Piotr

Siczek, Paweł Stasiak, Michał Złot, Sebastian Złot. W przyszłym sezonie II liga stanie się ligą złożoną z ośmiu drużyn (po dwie z czterech województw południowo-Polski), zatem prawdopodobnie w tej lidze zagrają Piaskovia (jeżeli nie awansuje po barażach do I ligi) i Tur, a reszta drużyn, które się zgłoszą, zagra w III lidze.

Z Garbarni do KS-u Bogucin wrócił Andrzej Wójcik, nie trenuje Wojciech Sadurski. Do naszego zespołu przyszli: pomocnik Furkan Kaya (ostatnio turecki Çatalhüyük Çumra Belediye Spor), napastnik Grzegorz Makaruk (Tytan Wisznice), obrońca Maciej Piech (SKS Leokadiów), bramkarz Konrad Pijas (Zawisza Garbów), napastnik Adam Piskorz (Zryw Gorzków), po kontuzji wrócił Rafał Wałach. Do rezerwy zostaną ogłoszeni czterej pomocnicy: Sebastian Chabros, Bartosz Głos, Łukasz Mrozek, Karol Raczyński.

Wstępny terminarz spotkań Garbarni i Garbarni II w rundzie wiosennej:

XVII (?, godz. ?, Świdnik Duży): Świdniczanka Świdnik Mały - Garbarnia

XVIII (?, godz. ?): Garbarnia - Stal Poniatowa

XIX (05.04, godz. 16): Opolanin Opole Lubelskie - Garbarnia

XX (11.04, godz. 12): Garbarnia - Sokół Konopnica

XXI (19.04, godz. 16): POM/Iskra Piotrowice - Garbarnia

XXII (26.04, godz. 16): Garbarnia - Polesie Kock

XXIII (02/03.05): Tęcza Bełżyce - Garbarnia

XXIV (10.05, godz. 16): Garbarnia - MKS/Ruch Ryki

XXV (16.05, godz. 13): Mazowsze Stężyca - Garbarnia

XXVI (20.05, godz. 17:30): Garbarnia - LKS Stróża

XXVII (24.05, godz. 16): Janowianka Janów Lubelski - Garbarnia

XXVIII (30.05, godz. 18): Garbarnia - GKS Niemce

XXIX (06.06, godz. 18): Garbarnia - Orion Niedzwica Duża

XXX (13.06, godz. 18): Avia II Świdnik - Garbarnia

XII (?, godz. ?): Garbarnia II - Orły Kazimierz Dolny

XIII (05.04, Szczekarków): Jaworzanka Rogów - Garbarnia II 0:3 wo

XIV (19.04, godz. 12): Garbarnia II - Puławiak Puławy

XV (26.04, godz. 11): Stal II Poniatowa - Garbarnia II

XVI (01.05, godz. 11): Garbarnia II - Cisy Nałęczów

XVII (10.05, godz. 11): Poraj Kraczevice Prywatne - Garbarnia II

XVIII (17.05, godz. 12): Garbarnia II - Dąbrowiak Plizin

XIX (24.05, godz. 17): Zawisza Garbów - Garbarnia II

XX (31.05, godz. 13): Garbarnia II - Serokomla Janowiec

XXI (07.06, godz. 12, Puławy): SKS Leokadiów - Garbarnia II

Futsalowe wyniki KKS-u:

III (30.11, Świdnik): Garbarnia - Tur 1:2 (0:1), Stasiak (k)

I (08.12, Świdnik): Garbarnia - AWF 0:4 (0:0), udział nieuprawnionego zawodnika AWF-u, ale nie zgłaszaliśmy tego

IV (08.12, Świdnik): Piaskovia - Garbarnia 7:2 (5:0), Mrozek, Stasiak

II (15.12, Świdnik): UKS - Garbarnia 0:12 (0:5), M. Złot 4, S. Złot 3, Mrozek 2, Michalski 2, Rukasz

V (15.12, Świdnik): Garbarnia - MKS 11:3 (3:3), M. Złot 5, S. Złot 3, Stasiak, Promis, Jacek Wójcik (sam.)

IX (12.01, Świdnik): Garbarnia - Piaskovia 2:3 (2:1), M. Złot 2

VI (12.01, Świdnik): AWF - Garbarnia 2:3 (2:0), Bieniek, M. Złot

VIII (18.01, Świdnik): Tur - Garbarnia 5:0 wo (goście zrezygnowali z wyjazdu na mecz)

VII (26.01, Świdnik): Garbarnia - UKS 14:1 (7:1), S. Złot 4, Partycki 3, M. Złot 2, Figiel 2, Stasiak 2, Szymon Piskorski (sam.)

X (02.02, Świdnik): MKS - Garbarnia 1:3 (1:0), M. Złot 3

II liga futsalu, grupa lubelska (III poziom) - 2019/2020			
Poz.	Klub	Pkt.	Bramki
1	Piaskovia Piaski	30	76-12
2	Tur Milejów-Osada	21	65-24
3	AWF Biała Podlaska (B)	18	40-28
4	Garbarnia Kurów (B)	12	47-29
5	MKS Siedliska Drugie	6	28-75
6	UKS Dys	3	16-104

Piotr Siczek

Topspin mistrzem IV ligi

Teniści stołowi Topspinu Kurów zapewnili sobie mistrzostwo IV ligi lubelskiej na cztery kolejki przed końcem rozgrywek. Awans do III ligi wywalczyli: Leszek Bigaj, Tomasz Ciurkowski, Kamil Gołębiowski, Sylwester Jasiocha, Emil Matraszek, Krzysztof Moszczyński, Kacper Pękala.

W lutym nastąpiła zmiana w zarządzie klubu - Dariusz Kuta zastąpił Kamila Gołębiowskiego na stanowisku skarbnika.

W związku z pandemią CoViD-19 rozgrywki zostały zawieszane w marcu, nieznany jest nowy termin dwóch ostatnich kolejek.

Wyniki ostatnich meczów:

X (06.12, Strzyżew): Tur - Topspin 9:9, Gołębiowski 4; Matraszek 3; Bigaj 1,5; Jasiocha 0,5

XI (22.12): Topspin - Żaczek II 10:3, Gołębiowski 2,5; Pękala 2,5; Bigaj 2; Matraszek 1,5; Moszczyński 1; Sylwester Jasiocha 0,5

XII (09.02): Huragan - Topspin 2:10, Pękala 3,5; Gołębiowski 2,5; Matraszek 2; Moszczyński 2

XIII (23.02): Żaczek II - Topspin 4:10, Pękala 3,5; Gołębiowski 2,5; Bigaj 2; Matraszek 2

XIV (29.02): CKFiS II - Topspin 2:10, Gołębiowski 3,5; Matraszek 2; Bigaj 1,5; Ciurkowski 1,5; Jasiocha 1,5

XV (???.?): STS II - Topspin

XVI (???.?): Topspin - Lewart III

IV liga, grupa lubelska (V poziom) - 2019/2020				
Poz.	Klub	Mecze	Pkt.	Gry
1	Topspin Kurów (S)	13	25	129-32
2	STS II Lubartów (B)	13	18	107-85
3	Huragan Międzyrzec Podlaski	13	17	99-77
4	Lewart III Lubartów	13	16	101-82
5	CKFiS II Bełżyce (B)	13	15	102-76
6	Żaczek II Fajslawice	13	13	98-84
7	Tur Turze Rogi	12	13	97-78
8	Lewart IV Lubartów (B)	12	11	73-90
9	Ekonomik Biała Podlaska	12	7	69-107
10	Roztocze Szczepreszyn (B)	13	5	54-120
11	UKS Niemce	13	0	32-130

Kurów w cieniu problemów z koronawirusem

Nikt z pewnością nie spodziewał się, jak diametralnie zmieni się nasza codzienność w związku z zagrożeniem, jakie stwarza koronawirus.

Kurów opustoszał. Dzieci młodsze pozostają w domach pod opieką rodziców, korzystają z dodatkowych dni opieki, przyznanych specjalnie na ten cel. Starsze i młodsze bawią się i uczą zdalnie. Przydają się umiejętności korzystania z nowych technologii.

Z dnia na dzień musimy przestawić się na zupełnie inny sposób porozumiewania. Nie ze wszystkimi jesteśmy w kontakcie.

Jestem pracownikiem przedszkola, dlatego też mogę wyrazić to, co dotyczy mnie i moich współpracowników. Mamy nadzieję, że nasze przedszkolaki są bezpieczne i zdrowe. Brakuje nam ich uśmiechów, wspólnych zabaw, energii, pomysłów. Nie wszystko da się zrobić za pomocą maili, strony internetowej, platform i portali społecznościowych. Wiemy, że musimy to przetrwać i ufamy w to, że przedszkolne życie szybko wróci do normalności!

W zwykłych warunkach, rodzice mobilizują dzieci do wyjścia na dwór. Teraz robią wszystko, by zatrzymać je w domu, gdy brakuje pomysłów- przed komputerem i telewizorem też. Jest na to usprawiedliwienie. Szczęściarzem jest ten, kto ma podwórko.

W sklepach sprzedawcy, w imię bezpieczeństwa swojego i klientów, zwiększają odległość od osób obsługiwanych, do sklepu wpuszczają po dwie osoby. Kiedy chcemy zrobić zakupy, musimy zatrzymać się w wyznaczonych miejscach.

Jednymi z najważniejszych stali się lokalni właściciele sklepów spożywczych, warzywniczych. To od tego, jak pokierują pracą zależy nasza możliwość zaopatrzenia się w produkty żywnościowe.

Panie ekspedientki i panowie sprzedawcy, których sytuacja jest nie do pozazdroszczenia, są jak zwykle mili, taktowni i wyrozumiali. Dziękujemy im za to! Jesteście dla nas niezbędni!

W sklepie Biedronka uruchomiono kolejkę priorytetową dla seniorów (powyżej 65 l.). To bardzo dobry pomysł, znak, że ktoś myśli o ludziach szczególnie narażonych na atak koronawirusa.

Kolejki przed apteką, pocztą, bankiem i innymi miejscami użyteczności publicznej przyprowadzają nas o dreszcze. Mówią o powadze sytuacji, w jakiej się znaleźliśmy i przywołują wspomnienia stanu wojennego. Wszystko jest inaczej. Świat, wyhamował.

Kurów się zatrzymał !

Większość mieszkańców stosuje się do zaleceń i hasła - „Zostań w domu!”. Nie wszyscy mogą! Przedstawicielom służby medycznej przyświeca inne hasło np. „Nie zostaję w domu! Pracuję w szpitalu!” Podobnie inne służby o znaczeniu strategicznym.

Duża grupa ludzi zajmuje się zarządzaniem kryzysowym w całej gminie, powiecie, województwie. Wiele osób jest w gotowości na konkretne wyzwania, jakie niosą kolejne obostrzenia i kolejne dni.

Pozostaje mieć nadzieję, że wspólnymi siłami poradzimy sobie w tej trudnej sytuacji.

Życzę wszystkim sił i zdrowia! Starajmy się dać radę!

Zofia Kamińska-Dobrzyńska

O NAS...

KWARTALNIK GMINY KURÓW

ISSN 2544-6355

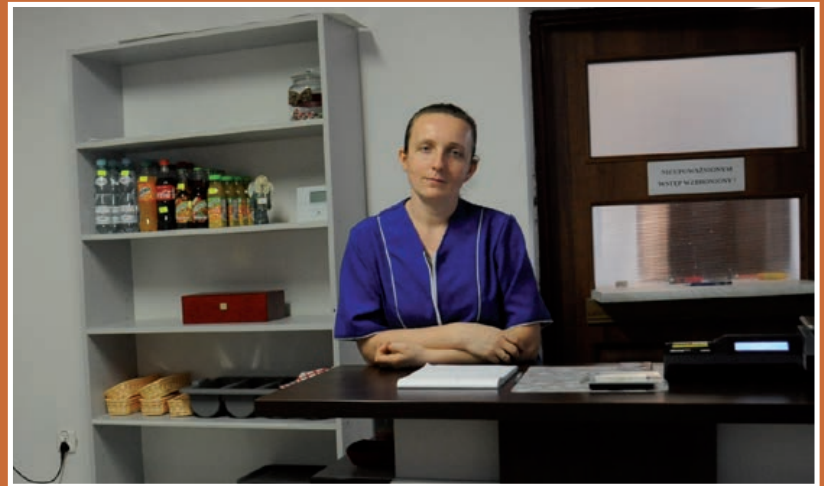
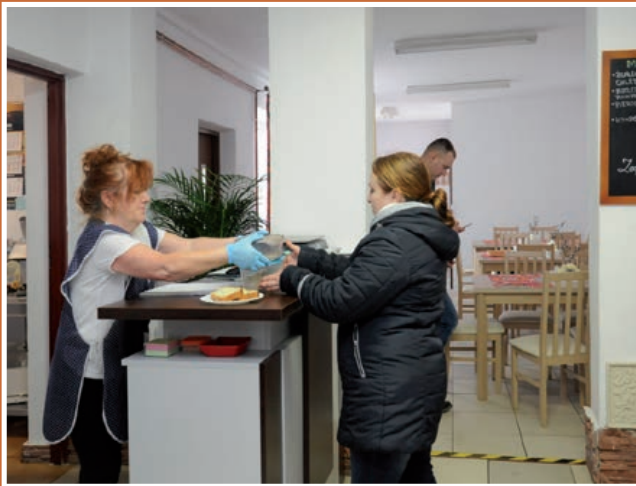
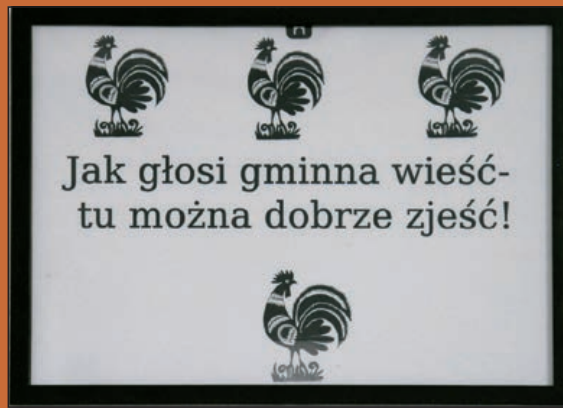
Adres redakcji: ul. Wojska Polskiego 1, 24-170 Kurów

Red. naczelna: Ewa Paprocka,

Wydawca: Gmina Kurów

Skład i druk: Drukarnia Standruk

Redakcja nie ponosi odpowiedzialności za treść nadesłanych artykułów i zastrzega sobie prawo do zmiany tytułów, skracania i korekty tekstów.

GOSPODA

Złoty Kur
SPÓŁDZIELNIA SOCJALNA

- obiady domowe
- usługi cateringowe
- obsługa imprez okolicznościowych

☎ 795 271 323

Kurów, ul. Warszawska 7

MENU DNIA

- ŻUREK ZE SKOJSKIM CHLEBEM 6 zł
- KOTLET SCHABOWY W CIEŚCIE PIWNYM + SURÓDKA + ZIEMNIAKI 15 zł
- PIEROGI: - RUSKIE 10 zł porcja
- NA ŚRODKO 19 zł kg.
- KOMPOT 1,50 zł

Zapraszamy!

GOSPODA

Złoty Kur
SPÓŁDZIELNIA SOCJALNA

- obiady domowe
- usługi cateringowe
- obsługa imprez okolicznościowych

☎ 795 271 323

Kurów, ul. Warszawska 7